

Fylogeneze a diverzita vyšších rostlin

Krytosemenné: úvod

Petr Bureš

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Angiospermae (krytosemenné)

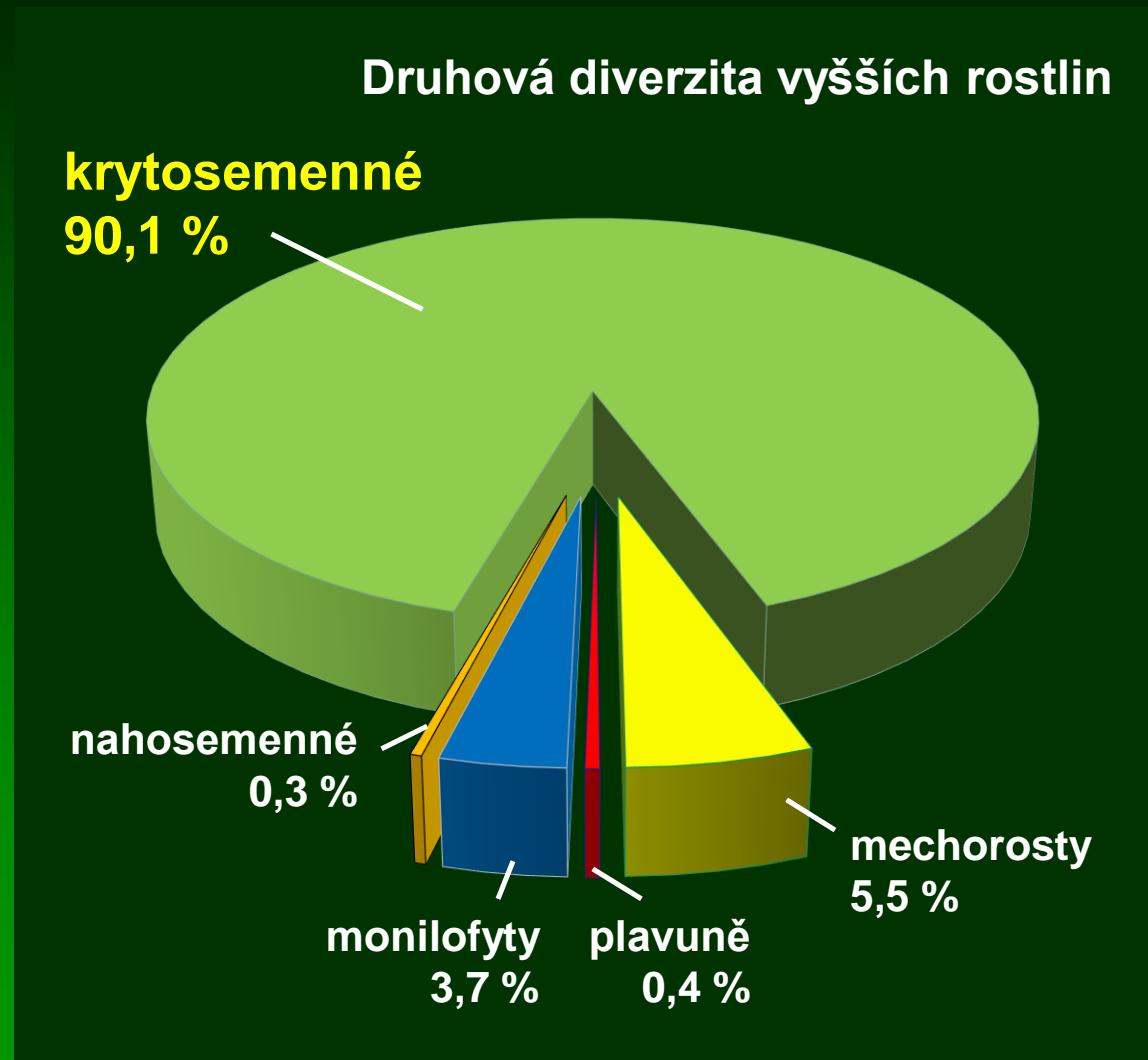

Fylogeneticky nejvíce odvozená a druhově dnes naprosto dominantní příbuzenská skupina vyšších rostlin

Habitus: bylinky i dřeviny rozmanitého vzhledu a různých ekologických nároků

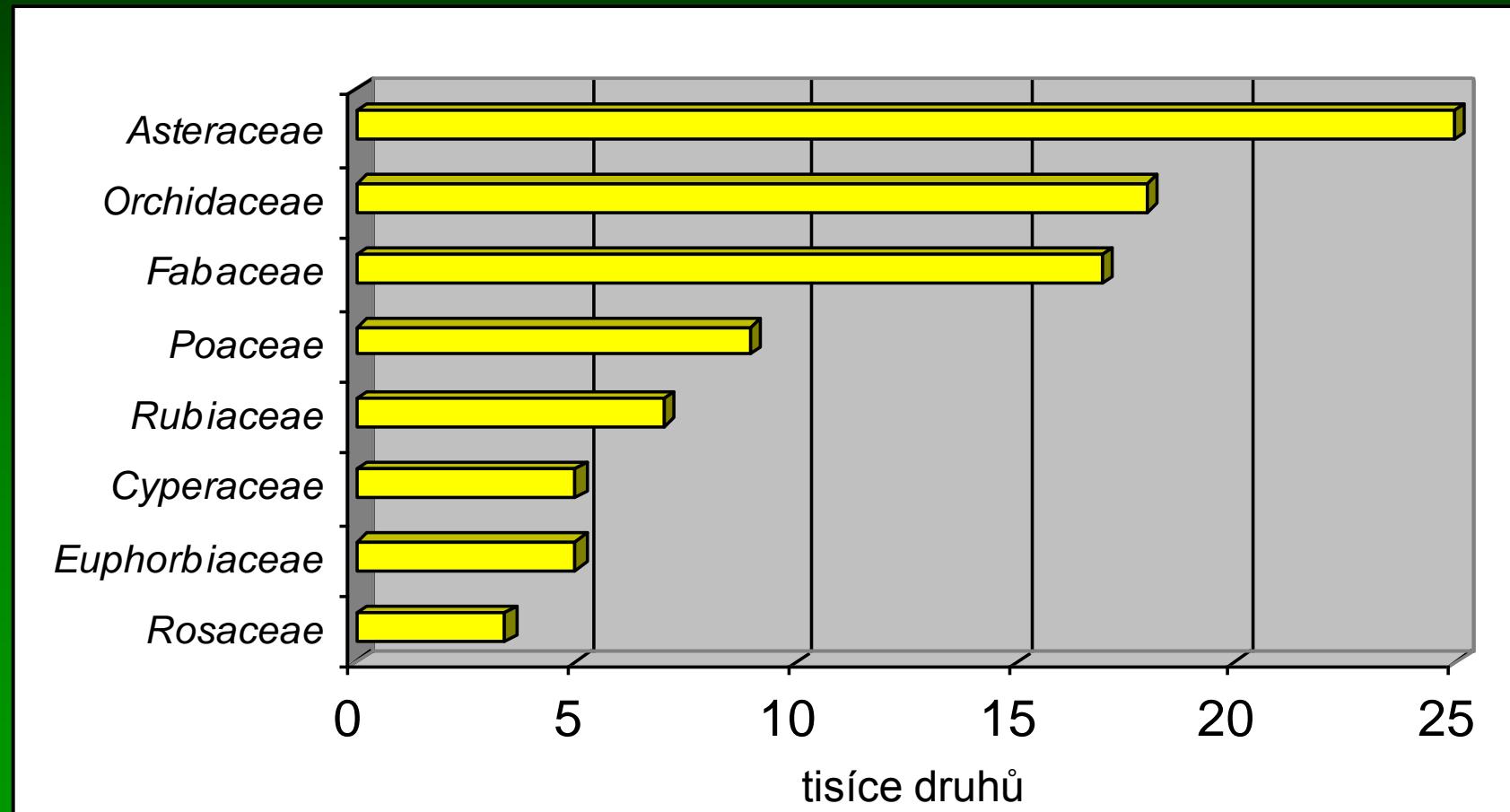
Krytosemenné = nejbohatší linie vyšších rostlin

Diverzita není rovnoměrně rozložena

Osm druhově nejbohatších čeledí krytosemenných

Skoro celá 1/10 druhové diverzity krytosemenných připadá na *Asteraceae*.

Diverzita není rovnoměrně rozložena

Opačný extrém = 8 monotypických čeledí (zahrnujících jedený druh) =
*Amborellaceae, Butomaceae, Drosophyllaceae, Gomortegaceae,
Nelumbonaceae, Scheuchzeriaceae, Maundiaceae, Aphloioaceae*

Amborella trichopoda

Butomus umbellatus

Drosophyllum lusitanicum

Gomortega keule

© Diego Alarcón

Nelumbo lutea

Scheuchzeria palustris

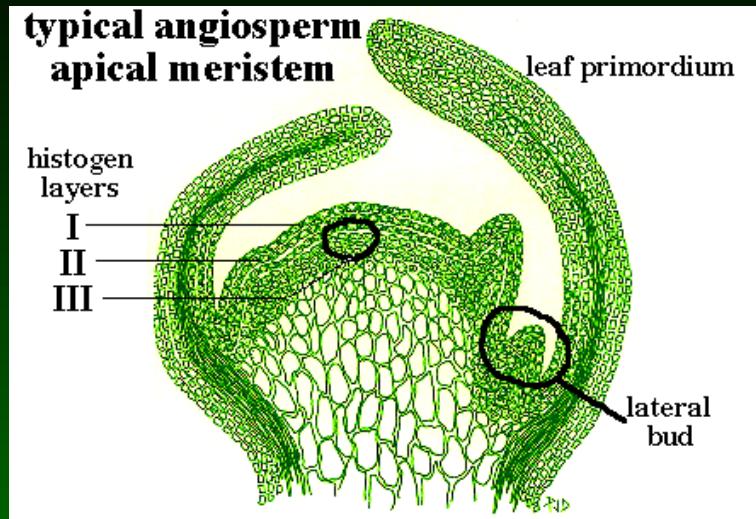
Maundia triglochinoides

Aphloia theiformis

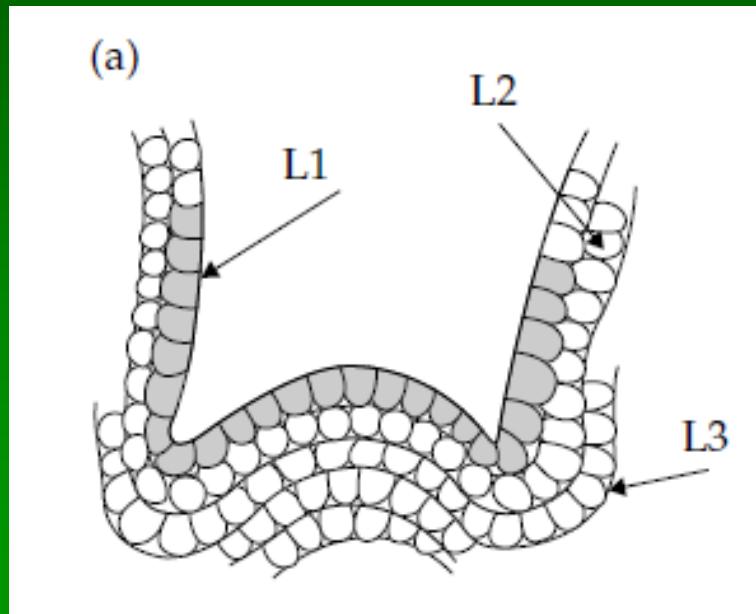
Apikální meristém

- mnohobuněčný
- vícevrstevný**
- diferencovaný na

(i) jedno- až vícevrstevnou tuniku dělící buňky ve směru rovnoběžném s povrchem

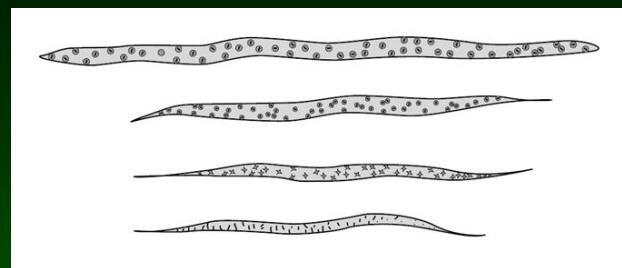
(ii) korpus dělící buňky kolmo i rovnoběžně s povrchem

Apikální meristém nahosemenných je jednovrstevný

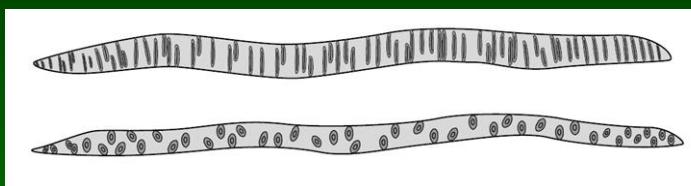
Struktura xylemu – kromě tracheid i tracheje a fibrily

– fibrily →
= xylemový sklerenchym
tenké do 10 µm

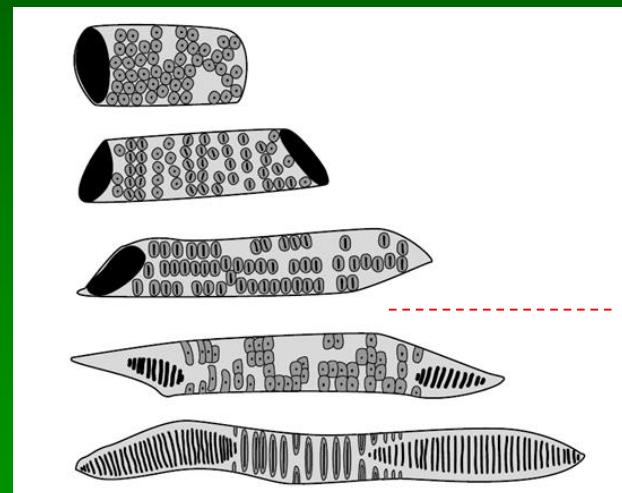
mechanická funkce > vodivá funkce

– tracheidy →
nemají terminální otvor
15–40 µm
– tracheje

mechanická + vodivá funkce

– xylemový parenchym
jediná živá součást xylemu – zásobní depozice škrobu – je i u nahosemenných
50–500 µm široké

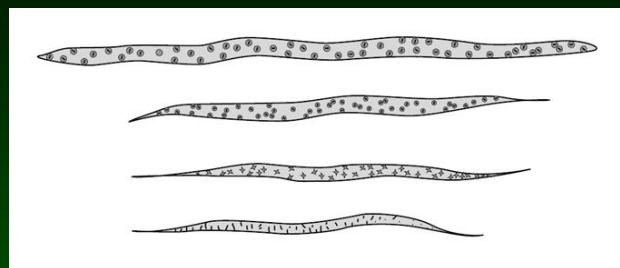

mechanická funkce < vodivá funkce

tenčí se schodovitou terminální perforací

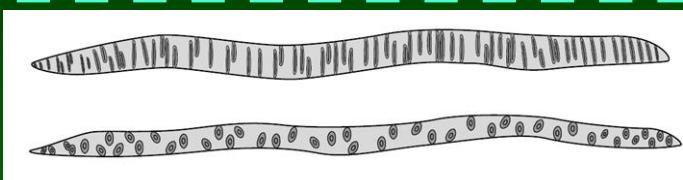
Struktura xylemu – kromě tracheid i tracheje a fibrily

– fibrily →
= xylemový sklerenchym
tenké do 10 µm

mechanická funkce > vodivá funkce

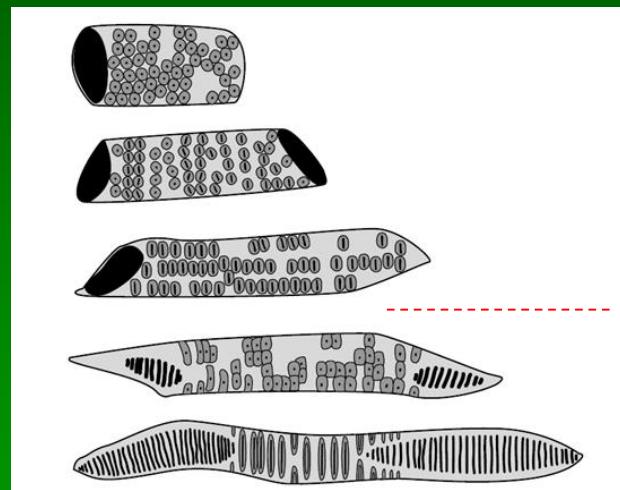
– tracheidy →
nemají terminální otvor
15–40 µm

mechanická + vodivá funkce

fylogeneticky původní

– tracheje
50–500 µm široké

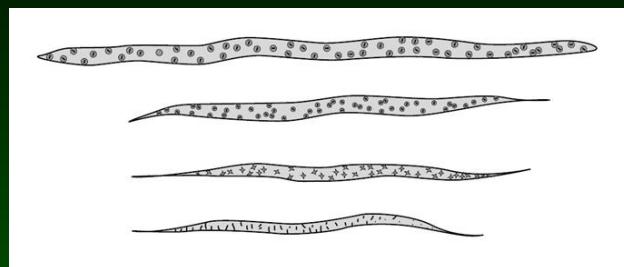
mechanická funkce < vodivá funkce

– xylemový parenchym
jediná živá součást xylemu – zásobní depozice škrobu – je i u nahosemenných

tenčí se schodovitou terminální perforací

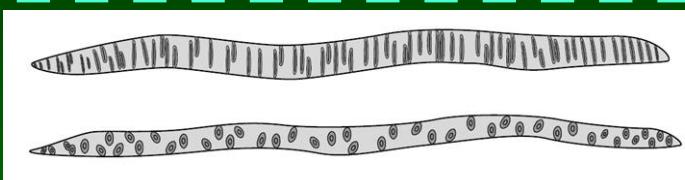
Struktura xylemu – kromě tracheid i tracheje a fibrily

– fibrily →
= xylemový sklerenchym
tenké do 10 µm

mechanická funkce > vodivá funkce

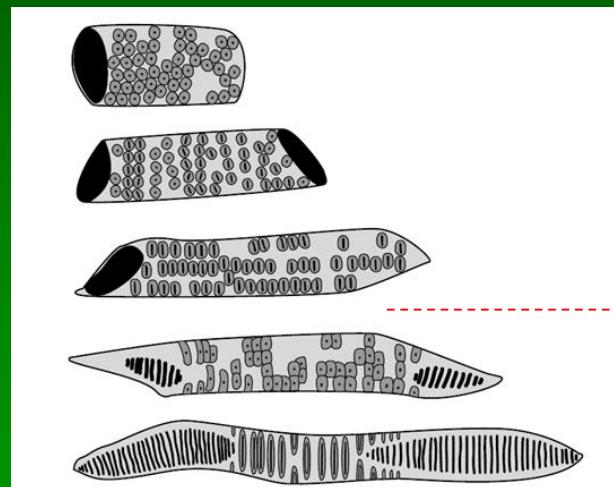
– tracheidy →
nemají terminální otvor
15–40 µm

mechanická + vodivá funkce

fylogeneticky původní

– tracheje
50–500 µm široké

mechanická funkce < vodivá funkce

– xylemový parenchym
jediná živá součást xylemu – zásobní depozice škrobu – je i u nahosemenných

tenčí se schodovitou terminální perforací

Tracheje krytosemenných mají často úplnou terminální perforaci, u primitivnějších ještě se schodovitou terminální perforací

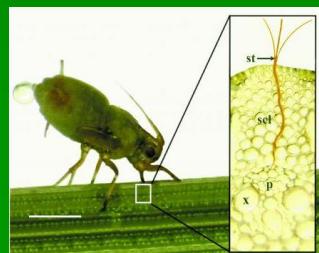
Struktura floemu

- místo sítkových buněk **sítkovice** – navazují jedna na druhou jako tracheje
- místo Strassburgerových (albuminových) buněk (typických pro nahosemenné) mají sítkovice krytosemenných – **buňky přidružené**

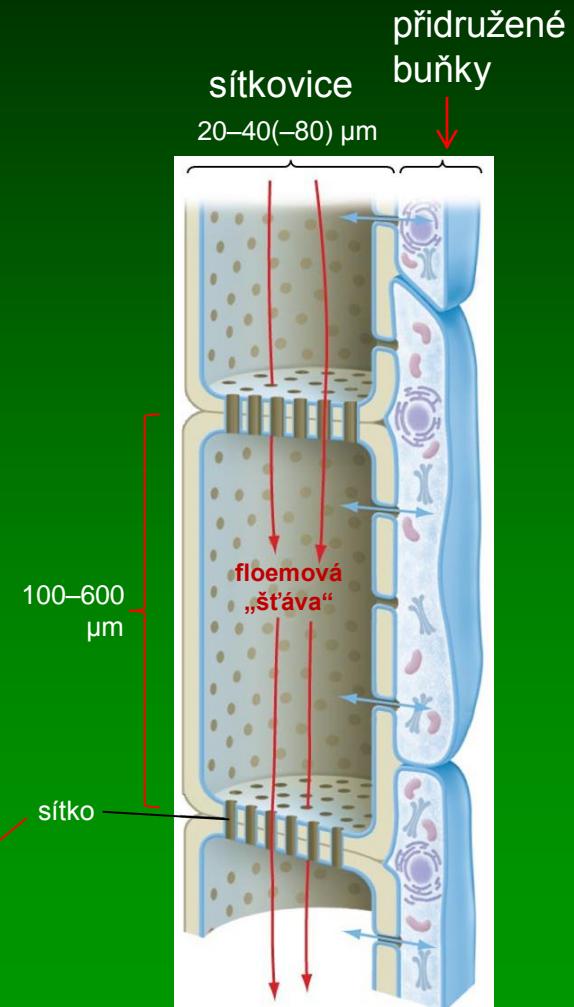
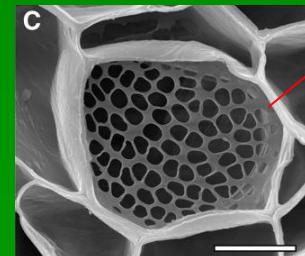
Floémová „štáva“ = asimiláty (hlavně cukry) z listů

- meristémy
- zásobní orgány (kořeny, plody)
- zásobní pletiva (parenchym)

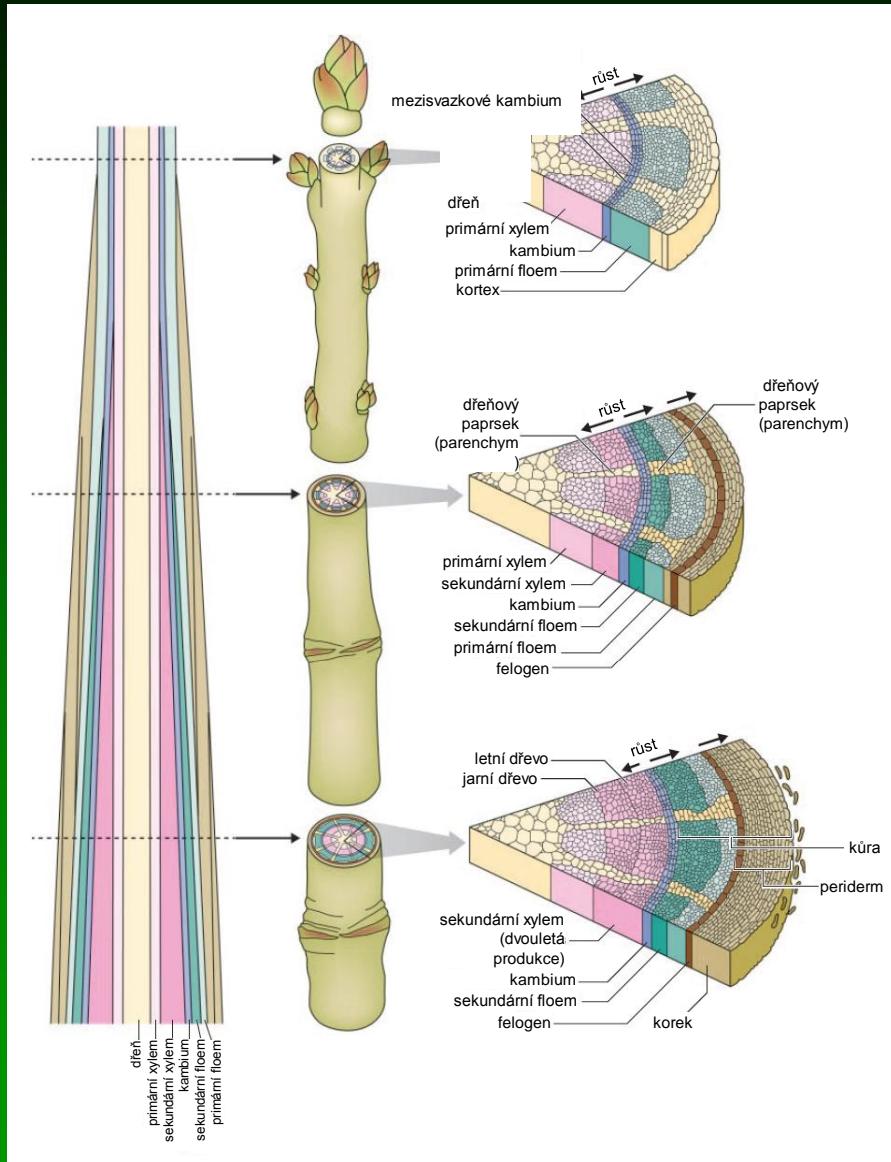
Životnost sítkovic v temperátní zóně = zpravidla jedna sezóna – na podzim se ucpávají kalózou

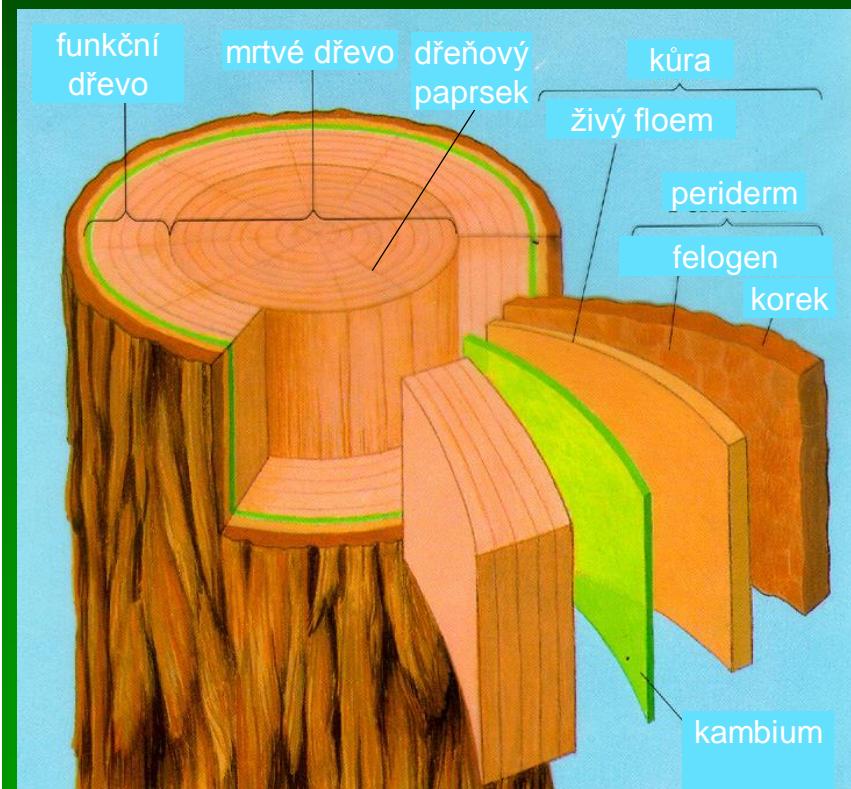
mšice saje
na floemu
cukrový
roztok

Sekundární tloustnutí

– pozice svazků původního eustélé ve ztlustlém kmeni jen sotva znatelná – tvoří ji „díly“ dortu oddělené dřeňovými paprsky (původně parenchymatickou dření mezi jednotlivými svazky); mezi tyto „původní“ dřeňové paprsky se směrem k obvodu kmene „vkládají“ činnosti kambia další dřeňové paprsky

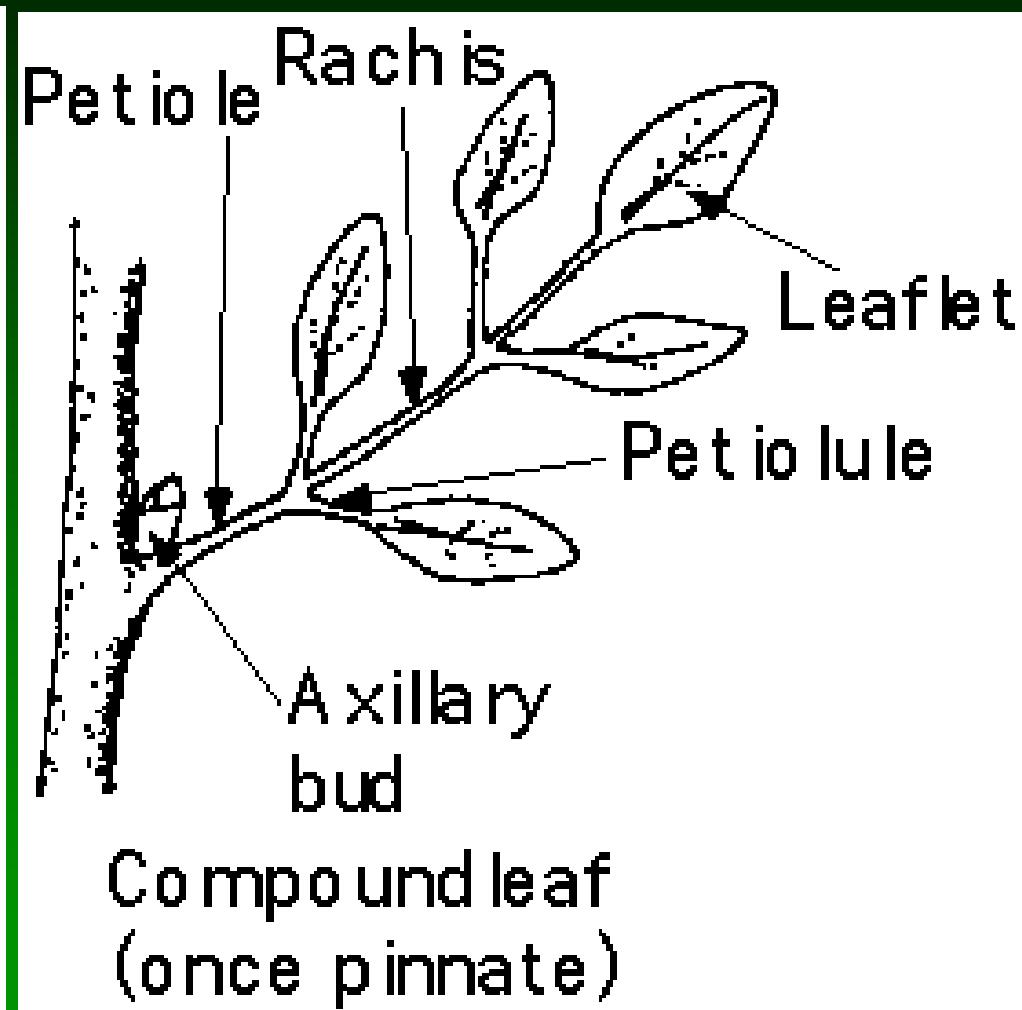
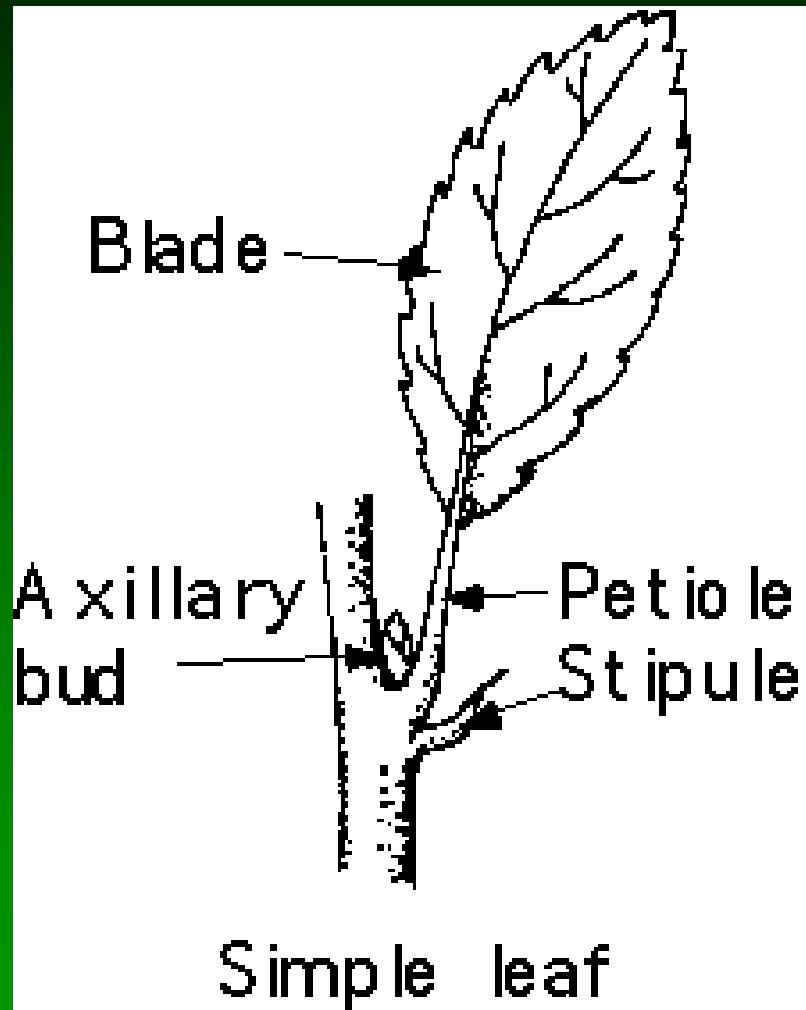
Listy – tvarově a velikostně rozmanité
– opadavé i vytrvalé

Žilnatina

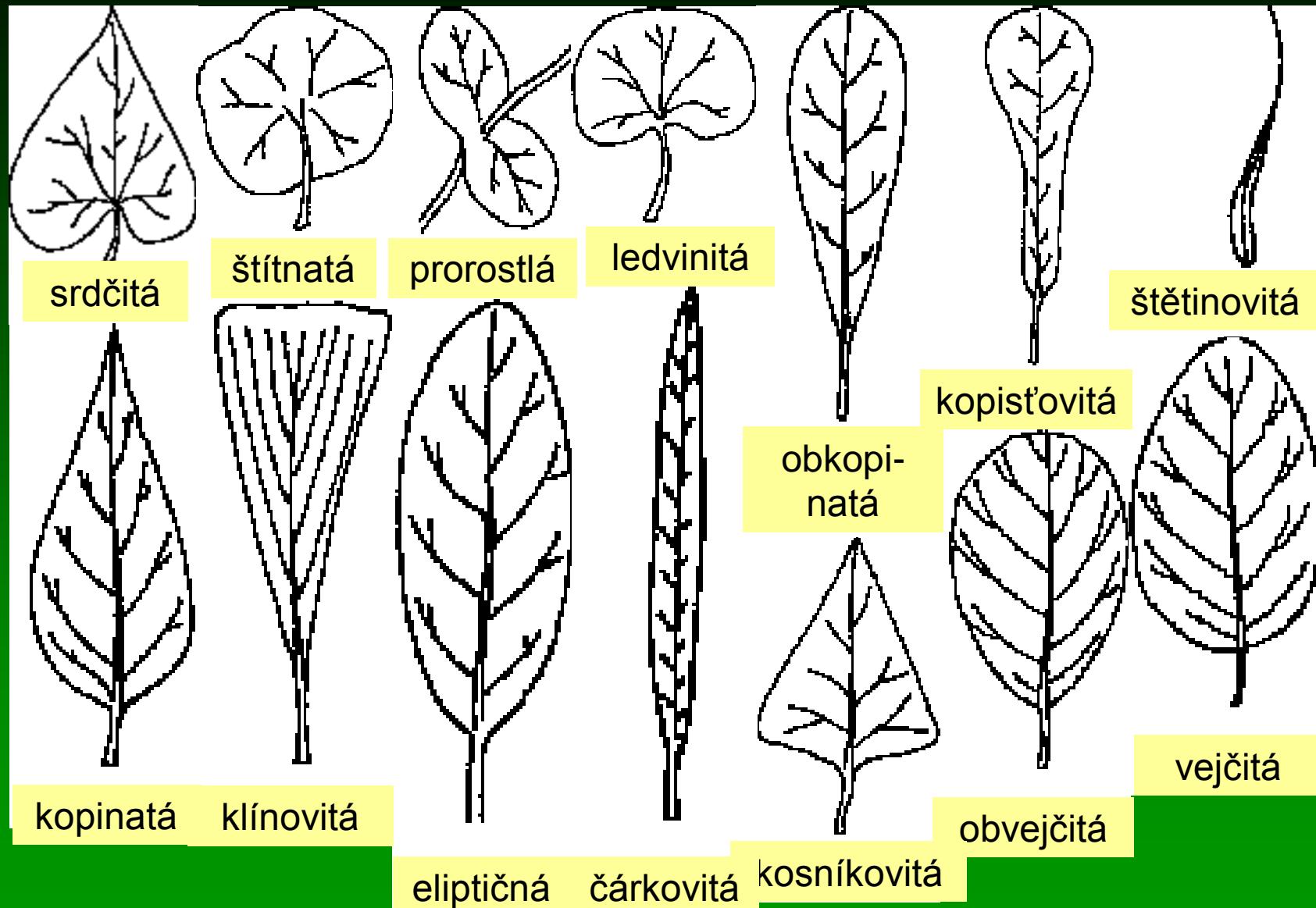
- dlanitá,
- zpeřená nebo
- rovnoběžná

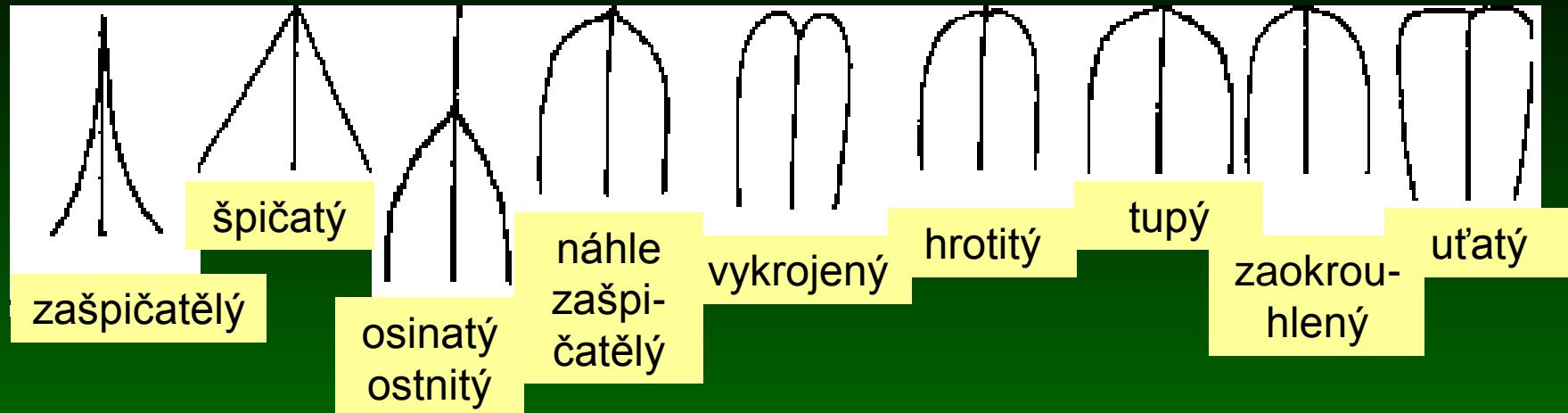
Listy jednoduché nebo složené (z lístků)

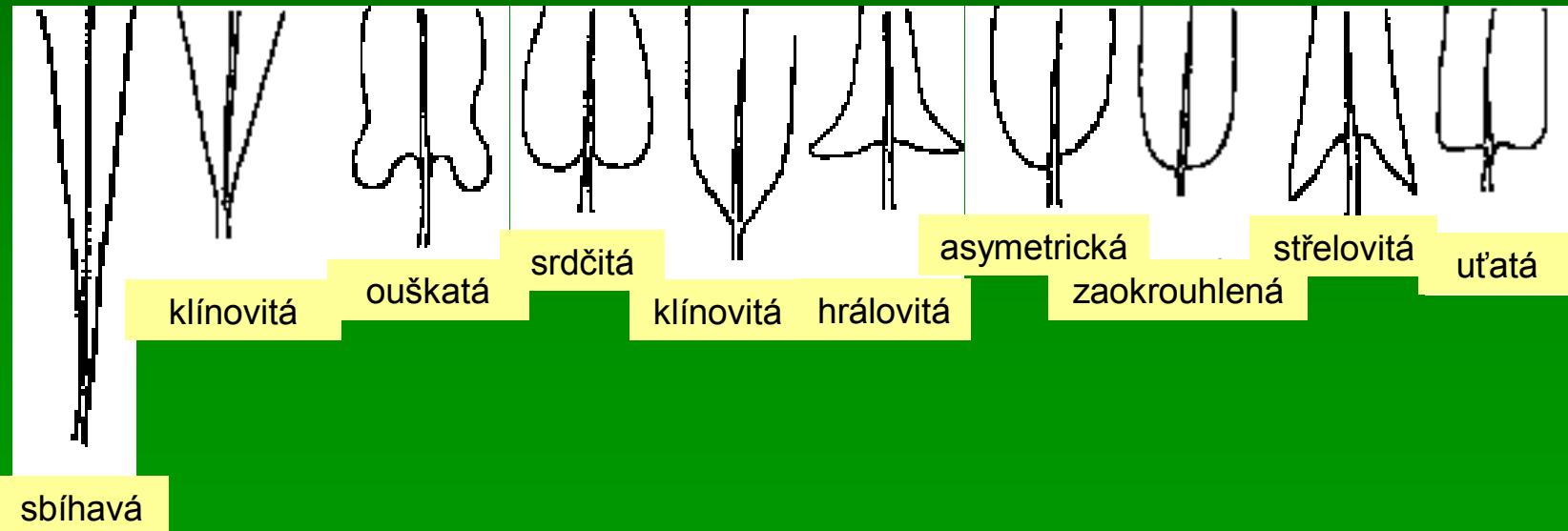
Nejčastější tvary listové čepele

Tvary vrcholu listové čepele

Tvary báze listové čepele

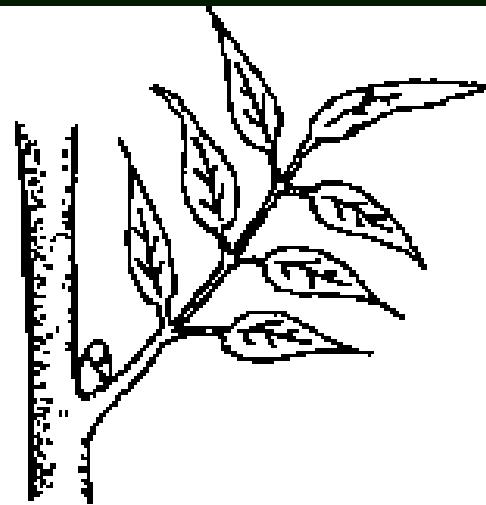

Listy podle charakteru okraje

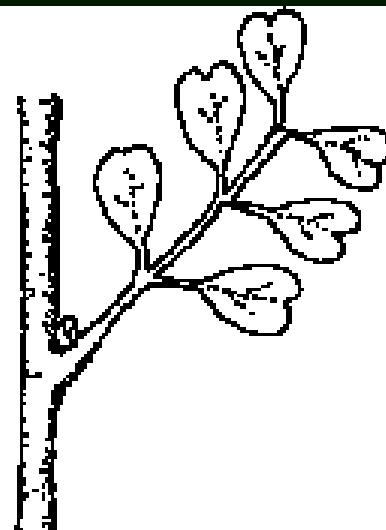
celokrajný
chobotnatý
vykrajovaný
dvojitě zubatý
vroubkovaný
zubatý
peřenolaločný
peřenosečný
dlanitosečný

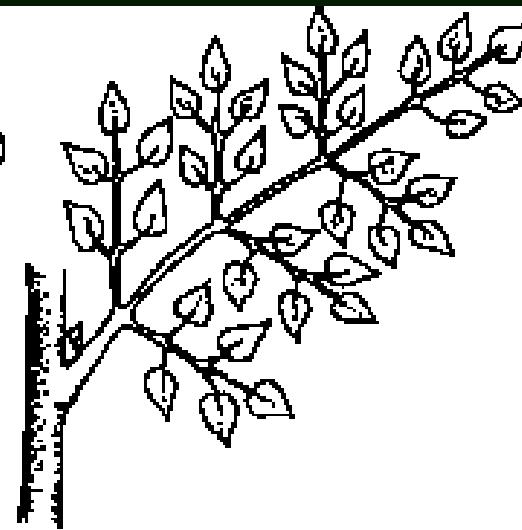
Typy složených listů

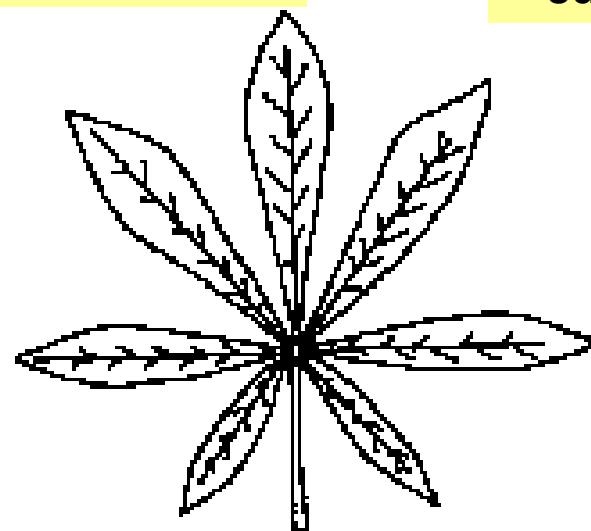
lichozpeřený

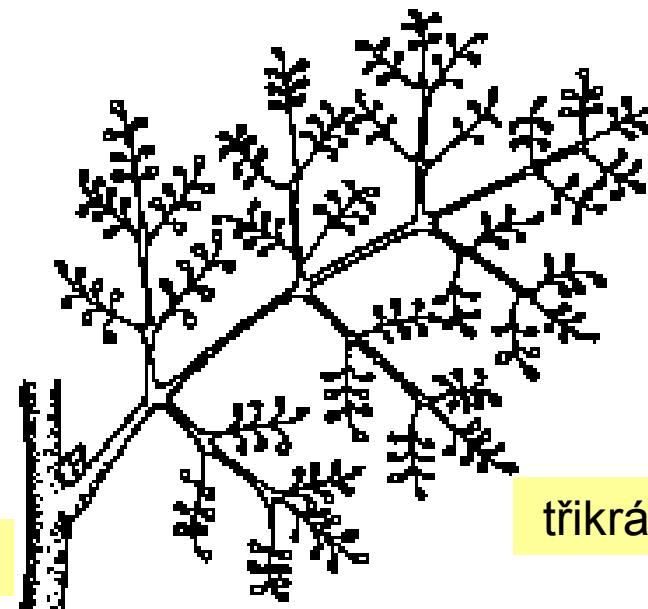
sudozpeřený

dvakrát zpeřený

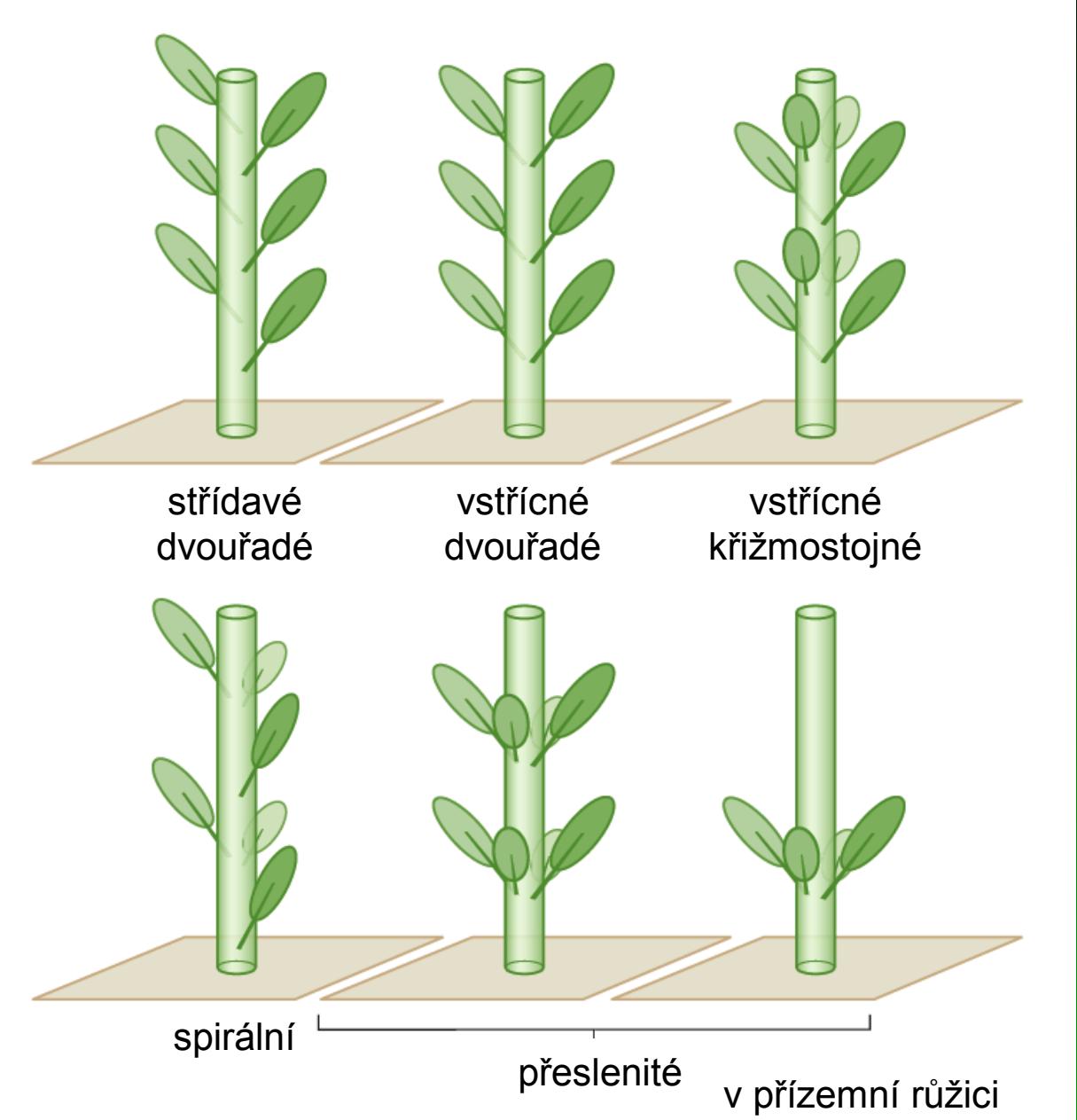

dlanitě složený (sedmičetný)

třikrát zpeřený

Postavení listů na stonku

Palisty = párovité útvary vyrůstající v místě přisedání listu na stonek

Někdy srůstají s listovým řapíkem
(*Rosa*)

(*Trifolium*)

V čeledi *Polygonaceae* palisty srůstají v blanitý nálevkovitý útvar – botku

Někdy se přeměňují v trny
(*Robinia pseudacacia*)

Pomnožené, zvětšené a tvarově listy připomínající
(*Galium molugo*)

Někdy stavbou složitější než samotné listy
(*Viola arvensis*)

Mohou přebrat asimilační funkci, když se listy změní v úponky
(*Lathyrus aphaca*)

Často chrání vyvíjející se listy
(*Ficus elastica*)

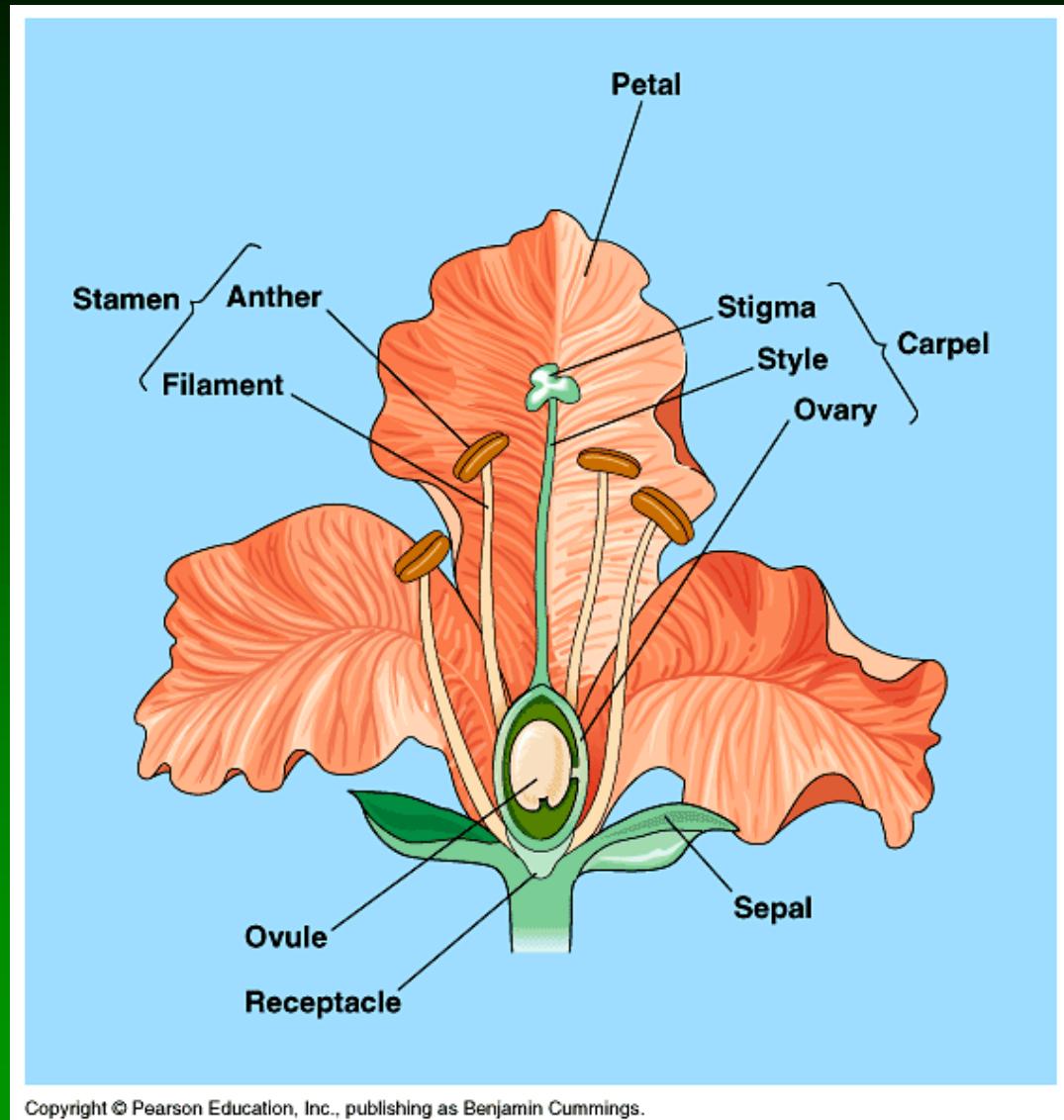
Struktura reprodukčních orgánů

krytosemenné – často obouohlavné květy

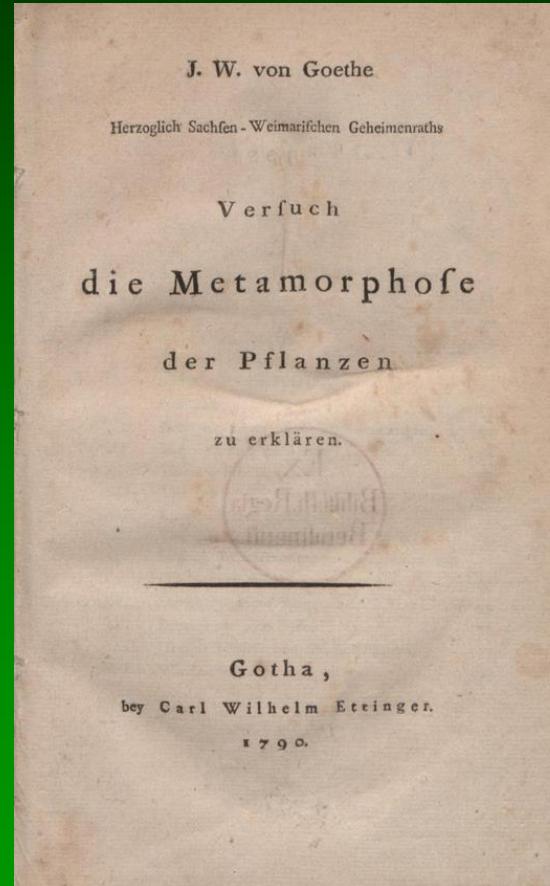
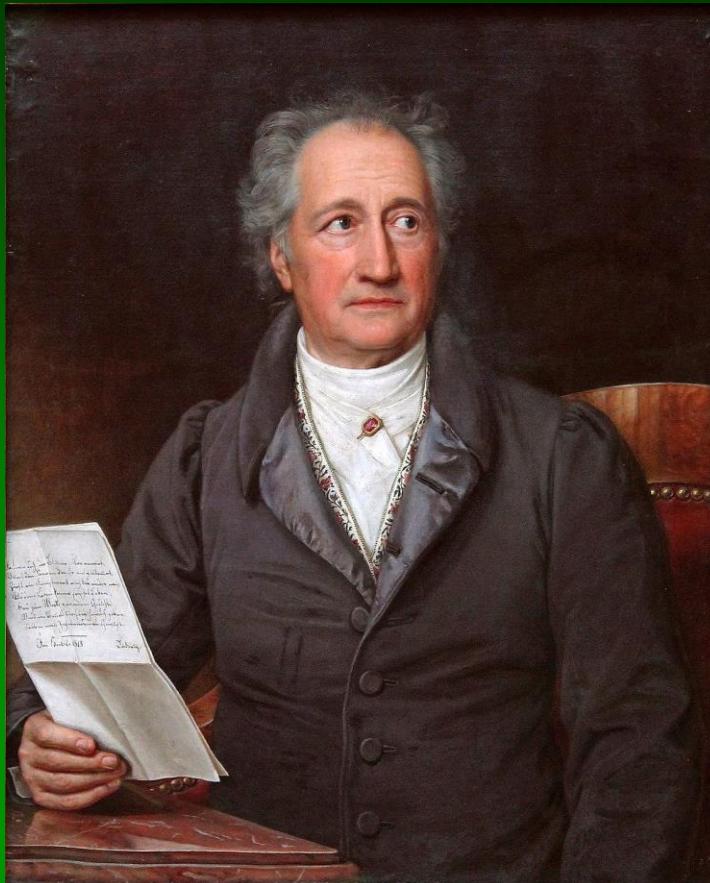
nahosemenné – často jednopohlavné strobily

**vznik obouohlavných reprodukčních struktur byl pro evoluci květu klíčový
byly to obouohlavné strobily ancestorů nahosemenných i krytosemenných
tedy zřejmě ani liánovců ani benetitů**

Květ = komplex
metamorfovaných listů
uspořádaný na zkrácené ose

Květ = komplex
metamorfovaných listů
uspořádaný na zkrácené ose

Květ = komplex
metamorfovaných listů
uspořádaný na zkrácené ose

Osa květu se neprodlužuje,
osa stonku ano

Ne u listové růžice

Je tedy květ neotenismus,
homologický juvenilnímu
stádiu přízemní listové
růžice?

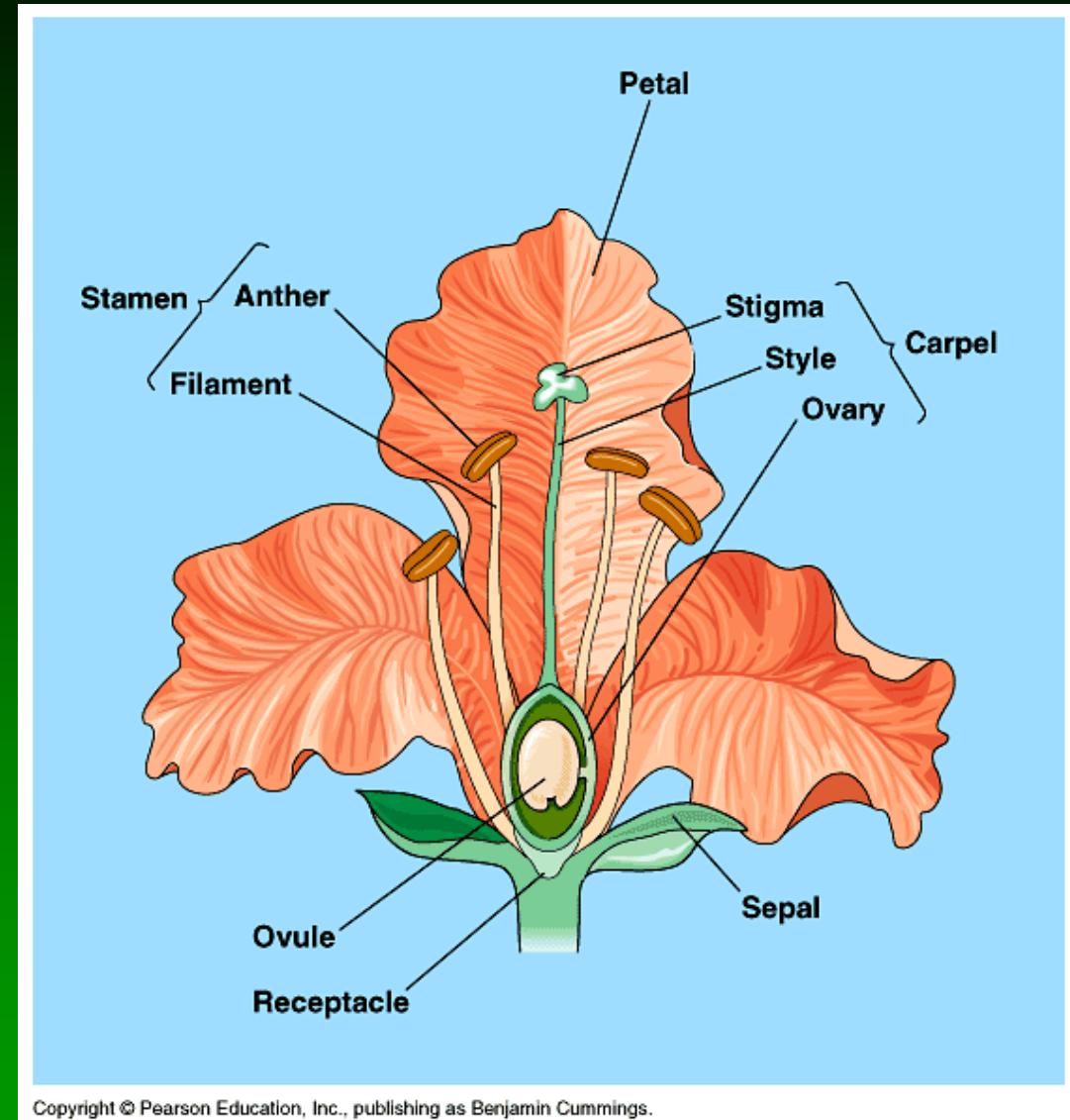

Květ = komplex
metamorfovaných listů
uspořádaný na zkrácené ose

=
květní obaly,
tyčinky (= mikrosporofyly)
plodolisty (= megasporofyly)

Tyto části jsou pak v různých
ustálených či neustálených
počtech

Květní obaly
? = zesterilnělé tyčinky
? = podpůrné listeny

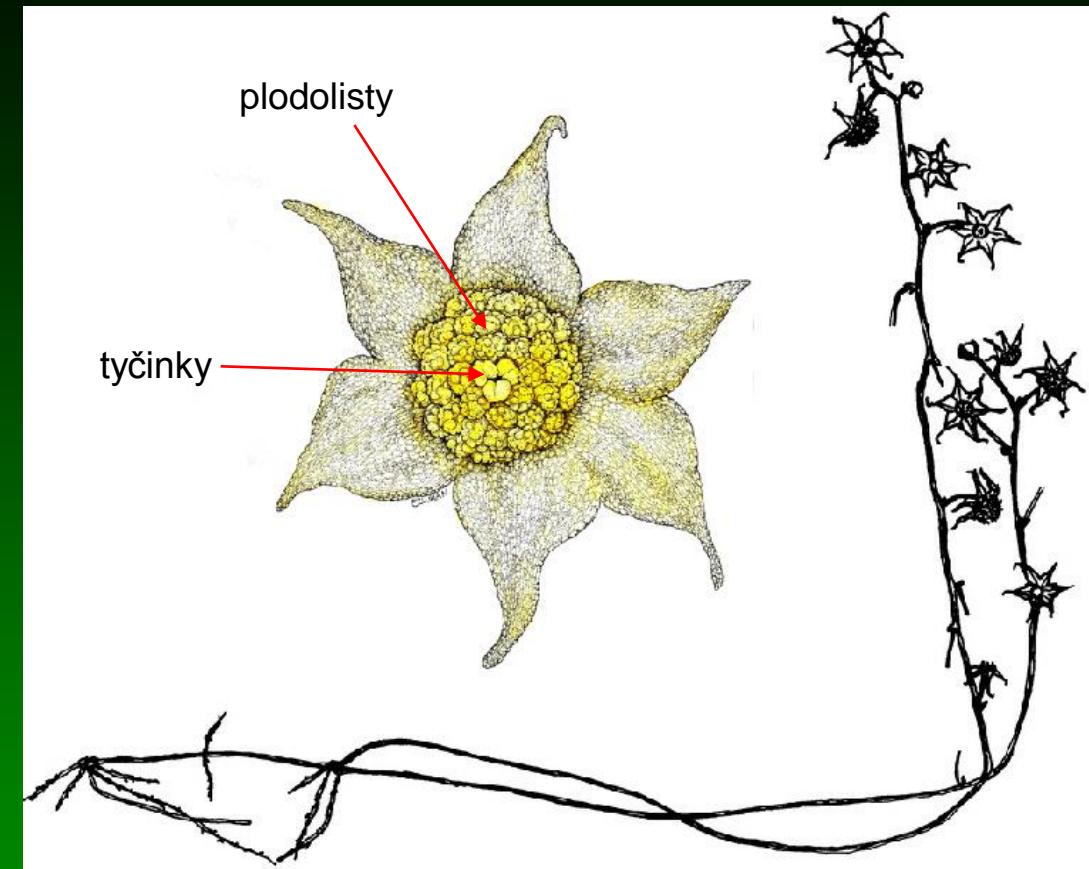
Květ

pravý květ tj. komplex metamorfovaných listů složený z na krátké ose uspořádaných

- květních obalů,
- tyčinek
(mikrosporofylů)
- plodolistů
(megasporofylů)

Tyčinky vně plodolistů
nebo **pod plodolisty**.

Jediná výjimka

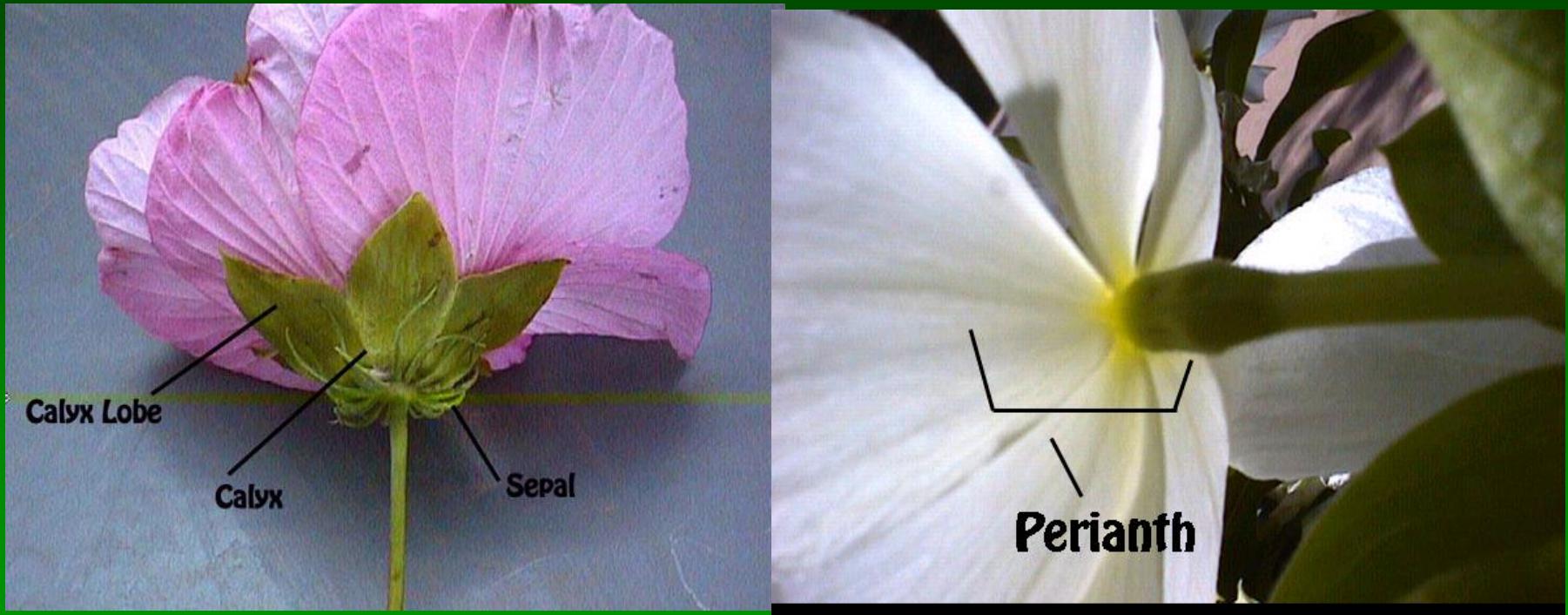

Lacandonia schismatica (Triuridaceae, Pandanales, Monocots)

Podle počtu rovin souměrnosti rozlišujeme květy na
zygomorfní - s jednou rovinou souměrnosti a
aktinomorfní - s více než jednou rovinou souměrnosti

Květní obaly (perianth) jsou buď rozlišené na **kalich** a **korunu** (květy heterochlamydeické), nebo jsou tvořené nerozlišeným okvětím (květy homochlamydeické)

Volné lístky korunní (**petaly**) tvoří
květy choripetalní,

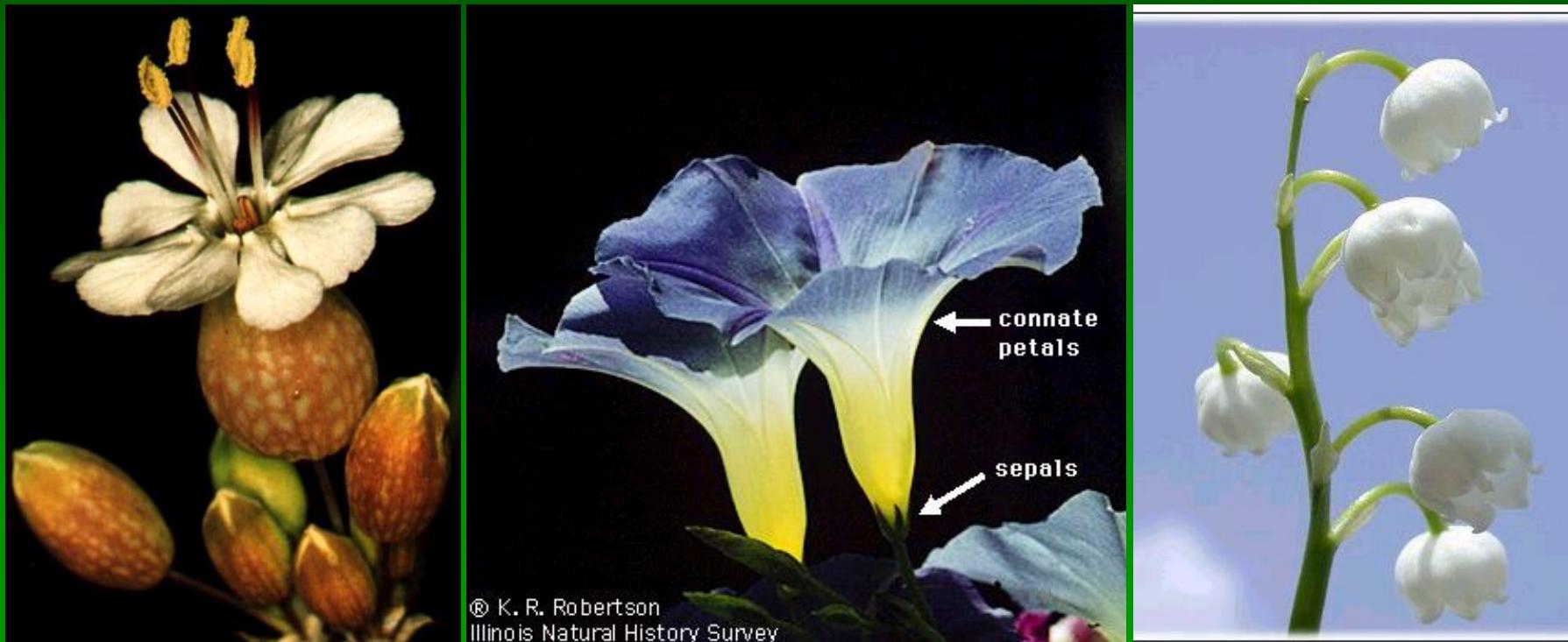
volné lístky kališní
(**sepaly**) tvoří
květy chorisepalní,

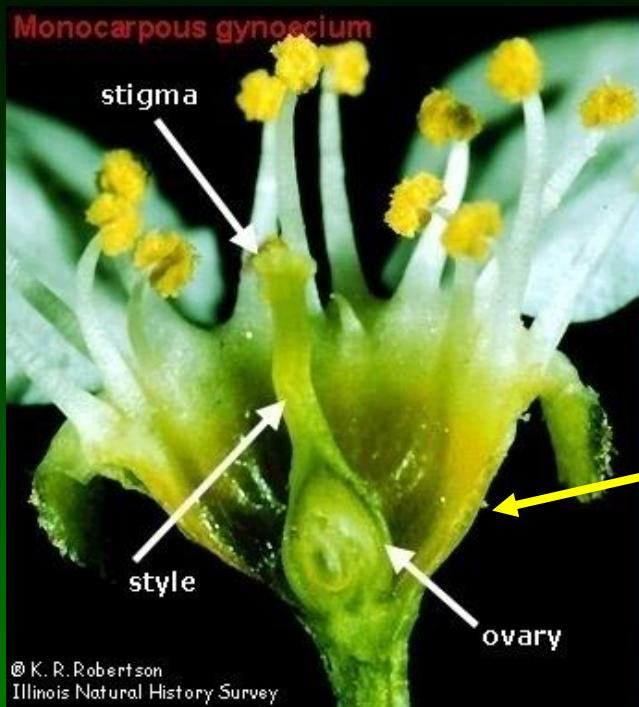

volné lístky okvětí (**tepaly**) tvoří
květy choritepalní

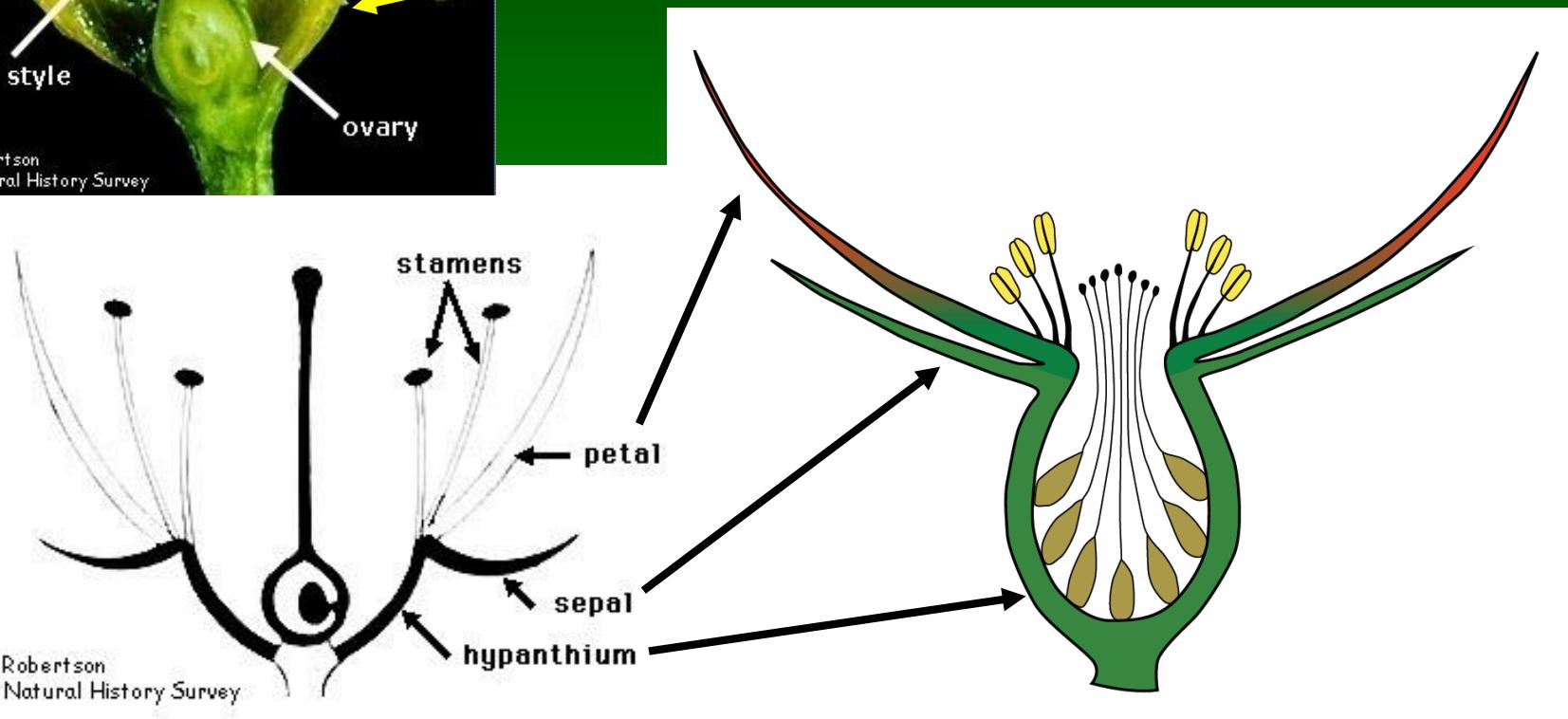
Lístky kališní (**sepaly**) mohou srůstat = **květy synsepalní**,
lístky korunní (**petaly**) mohou srůstat = **květy sympetalní**,
lístky okvětí (**tepaly**) mohou srůstat = **květy syntepalní**

Srostlé části kalicha, koruny nebo okvětí se nazývají kališní,
korunní nebo okvětní **trubka**, volné části se nazývají kališní,
korunní nebo okvětní **cípy**

Někdy srůstají bazální části kalicha, koruny a tyčinek v **hypanthium** (= češule)

Tyčinka:

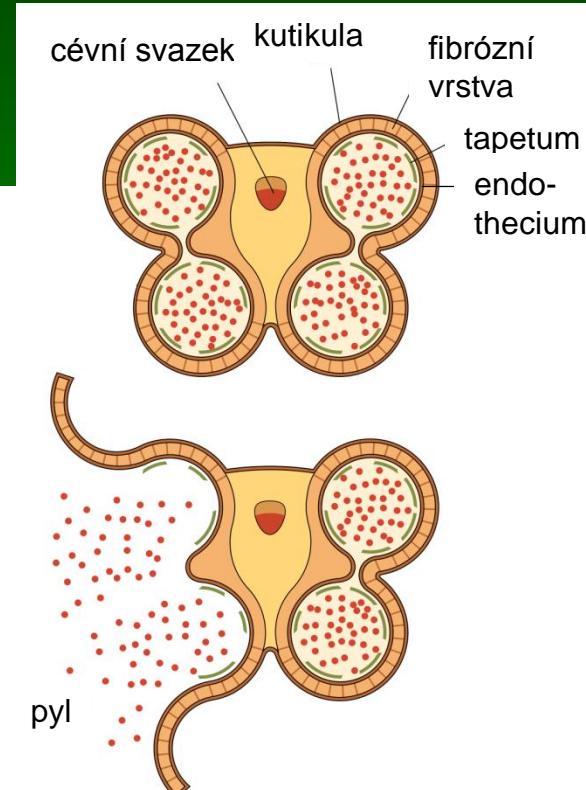
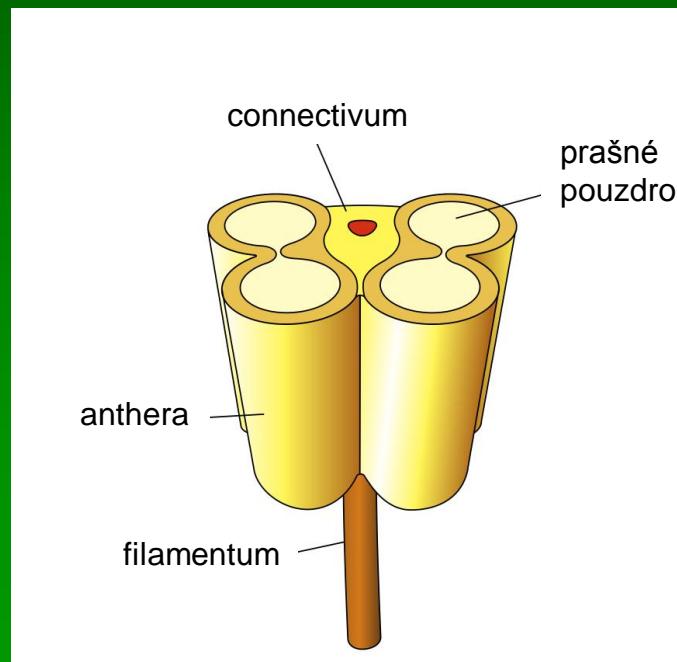
1. **nitka** (filamentum),

2. **prašníky** (antherae ≈ mikrosynangia) obvykle dva, každý zpravidla se dvěma (4.) prašnými pouzdry (stěna má 4 vrstvy: epidermis, střední fibrózní vrstva, endothecium a tapetum)

3. **spojidlo** (connectivum)

= pokračování nitky

spojující prašníky)

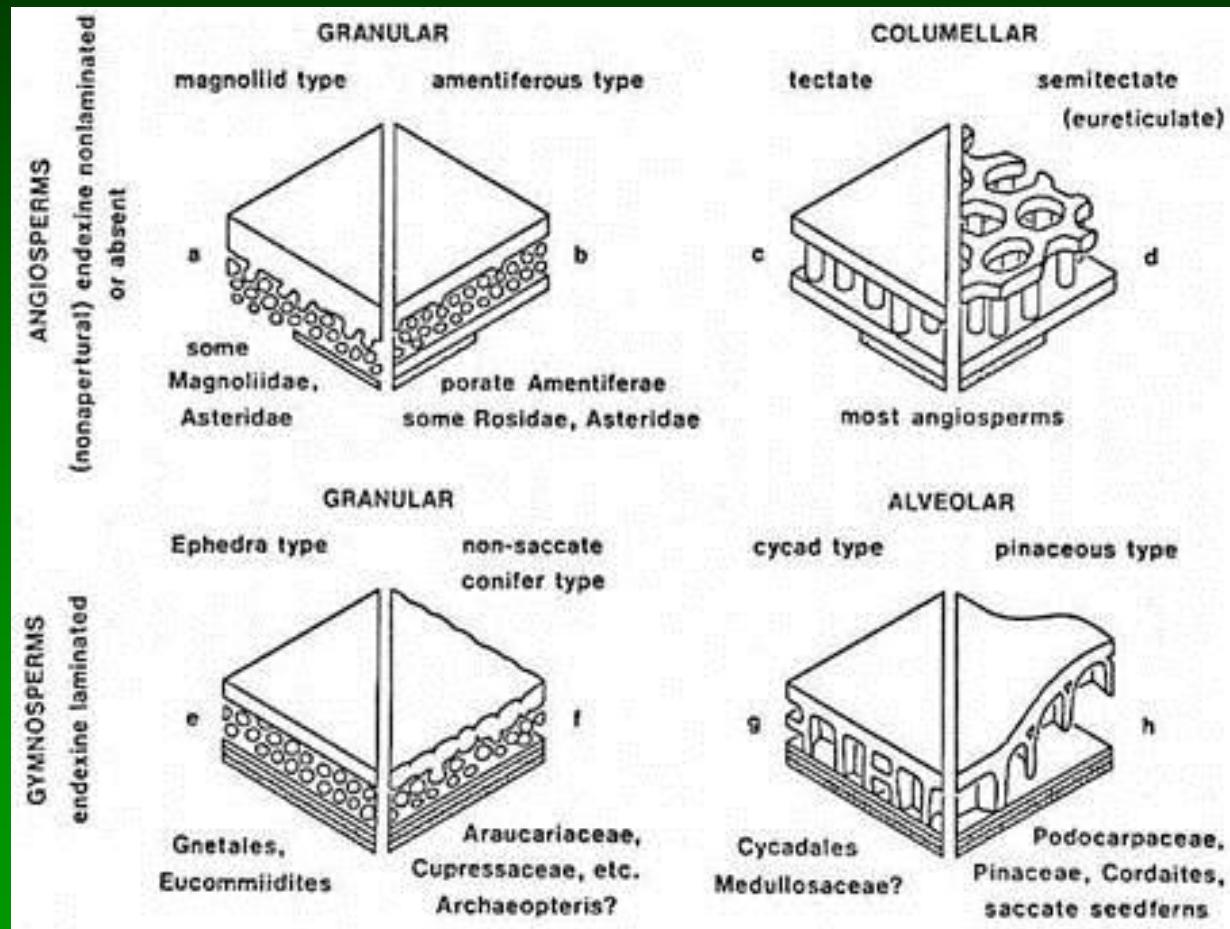

Struktura vnější pylové stěny – exiny

krytosemenné – ektexina často tektátně-kolumelátní, endexina

jednovrstevná nebo chybí

nahosemenné – exina často alveolátní, endexina vícevrstevná nebo chybí

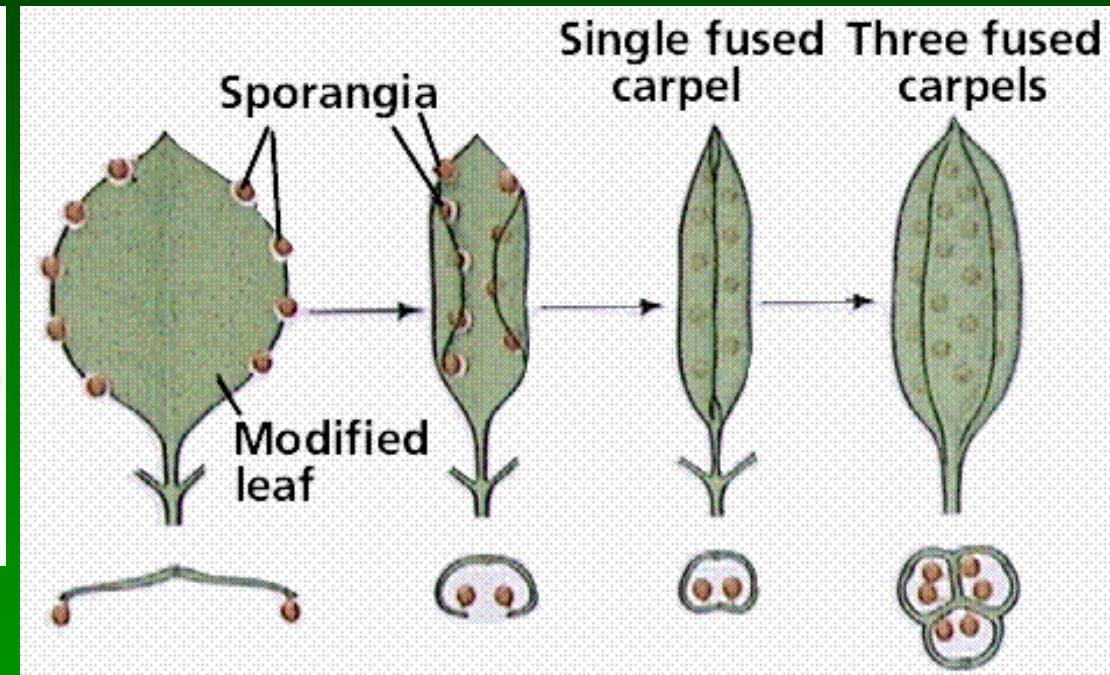
Někdy jsou mezi tyčinkami také nevyvinuté tyčinky bez prašníků = patyčinky (**staminodia**)

Parnassia palustris
Celastraceae

Pelargonium hermannii
Geraniaceae

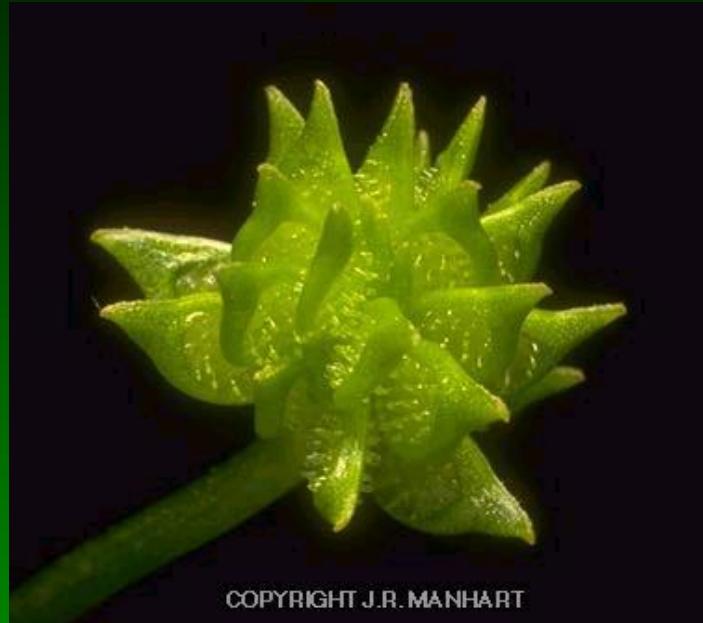
Plodolisty konduplikátně (podélně) složené; plodolist krytosemenných vznikl z původně plochého plodolistu (megasporofylu)

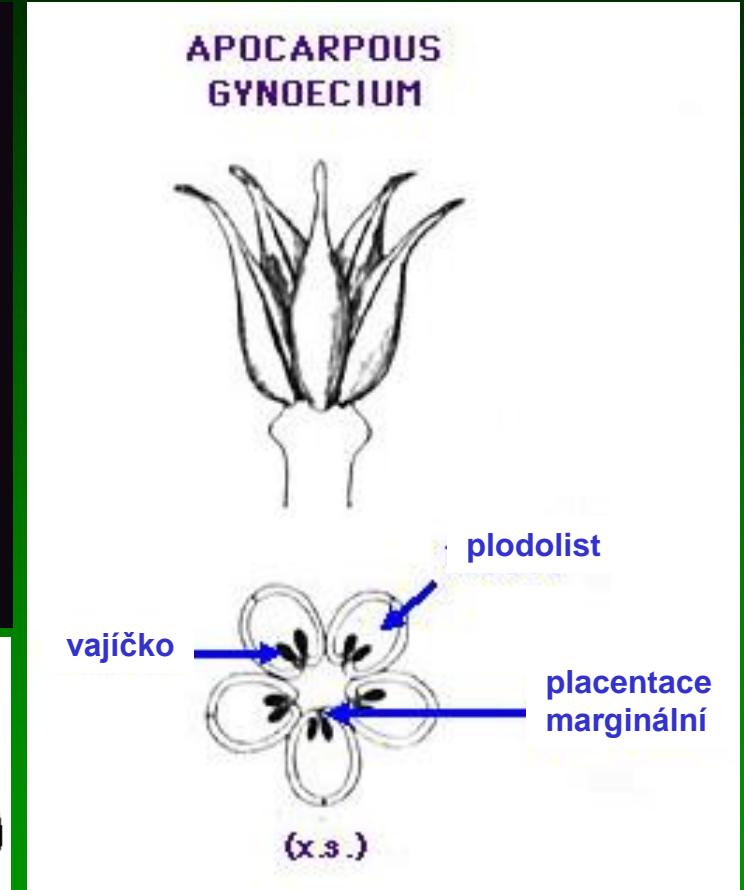
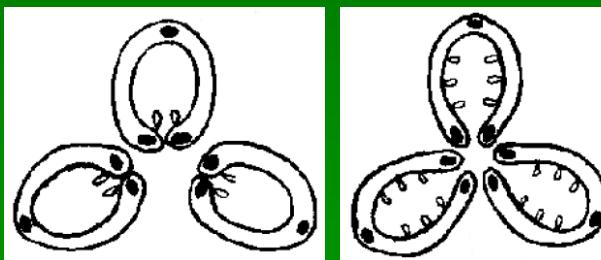
Soubor plodolistů = **pestík** (gynoecium)

Volné, vzájemně nesrostlé plodolisty = **apokarpní gyneceum**

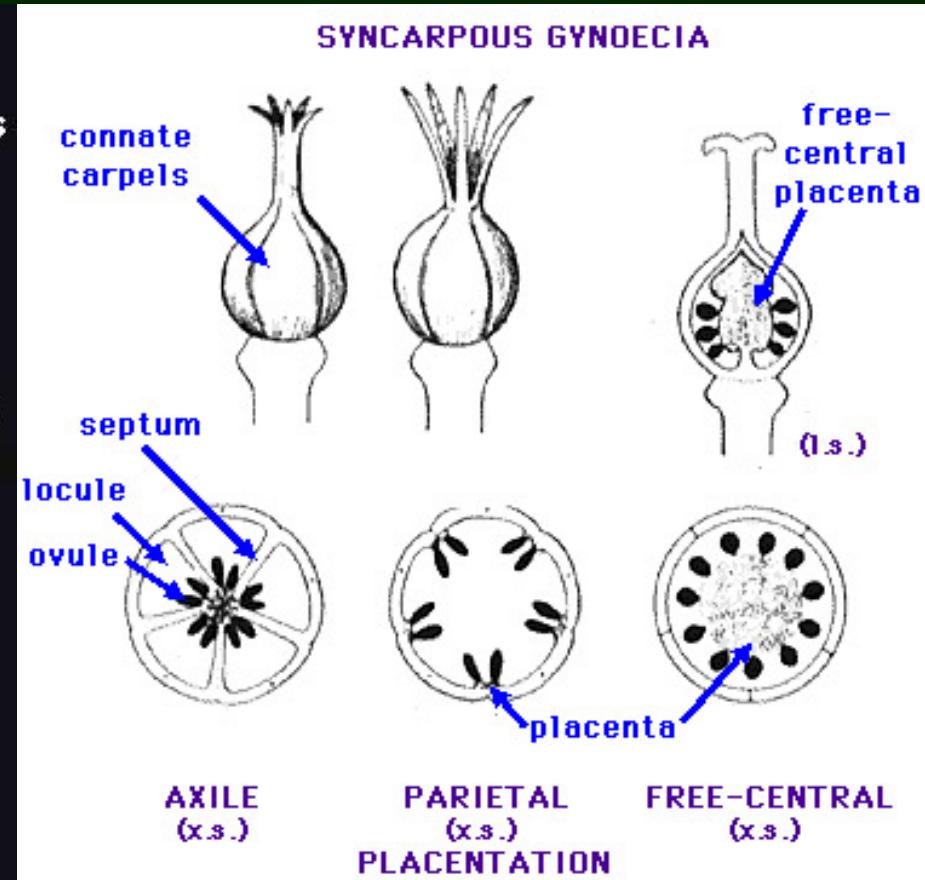
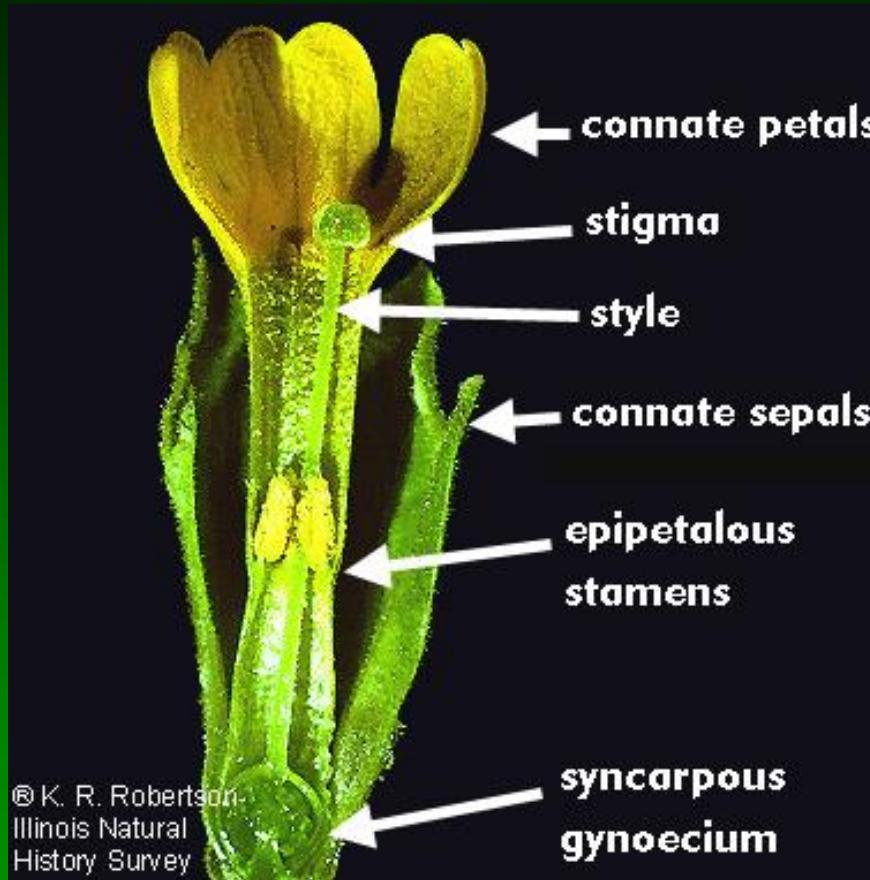

COPYRIGHT J.R. MANHART

podle polohy vajíček zde rozlišujeme hlavní typy **placentace**:
marginální, nebo laminální = laminární.

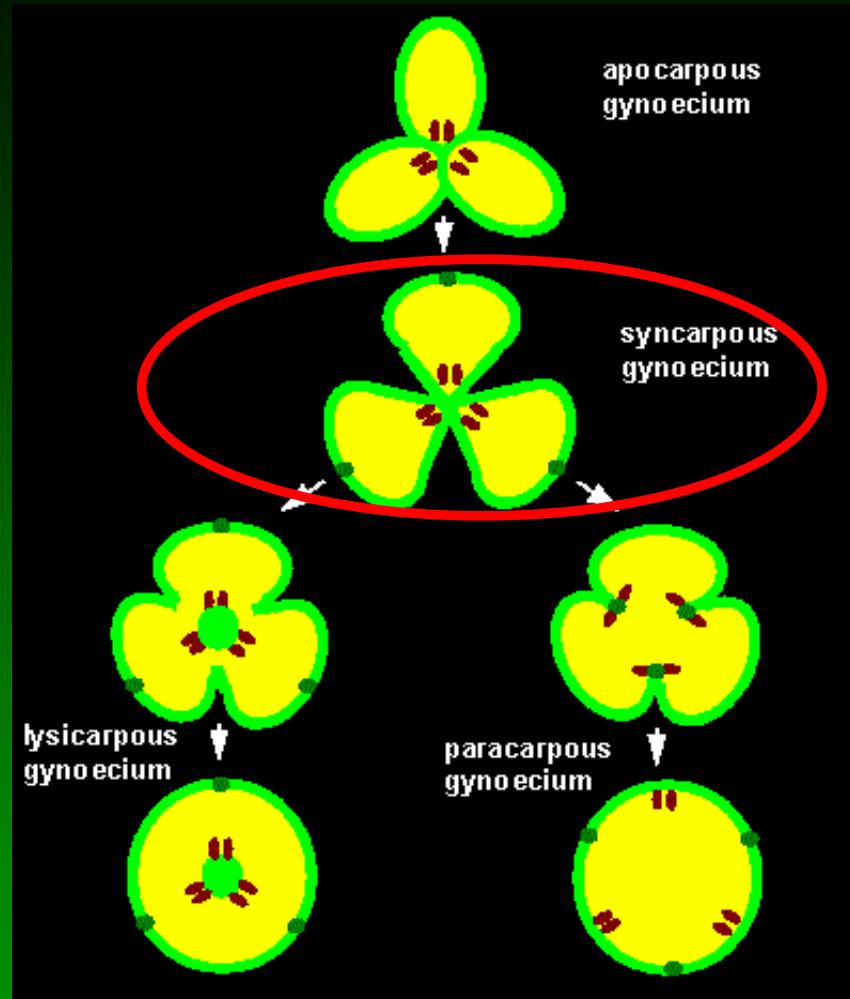
Vzájemně srostlé plodolisty = cénokarpní gyneceum

Podle polohy vajíček na plodolistech – tři typy **placentace**:

1. axilární, 2. parietální a 3. centrální (popř. až bazální)

Synkarpní gyneceum = axilární placentace = plodolisty bočně srostlé

Iridaceae

Grossulariaceae

Vacciniaceae

COPYRIGHT J.R. MANNHART

Rutaceae

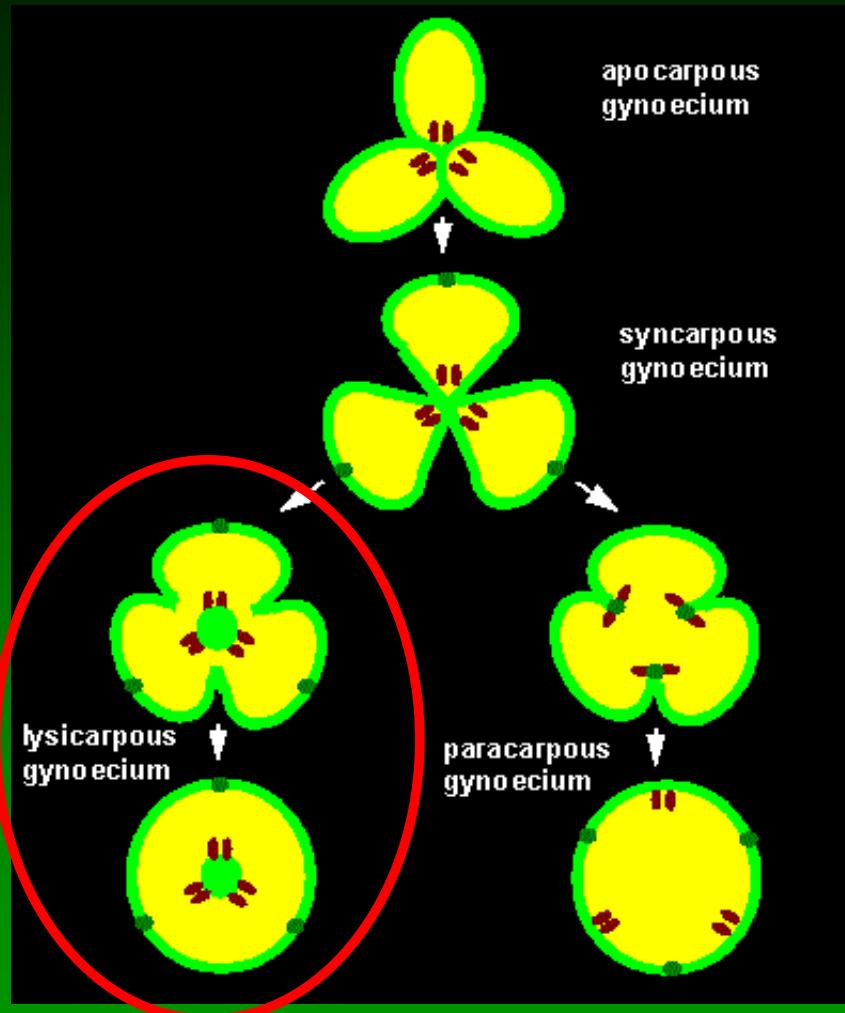

Convolvulaceae

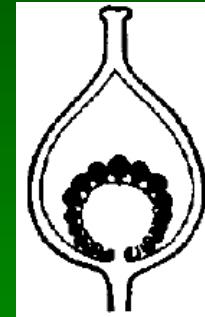
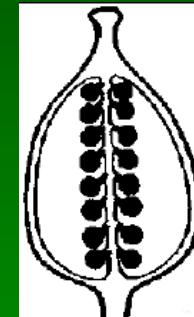
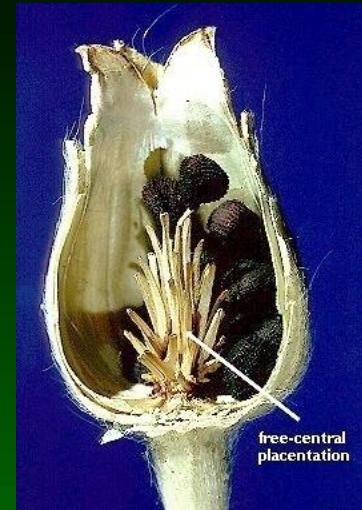

Papaveraceae

Lysikarpní gyneceum = centrální nebo bazální placentace

přepážky synkarpního gynecea zanikly

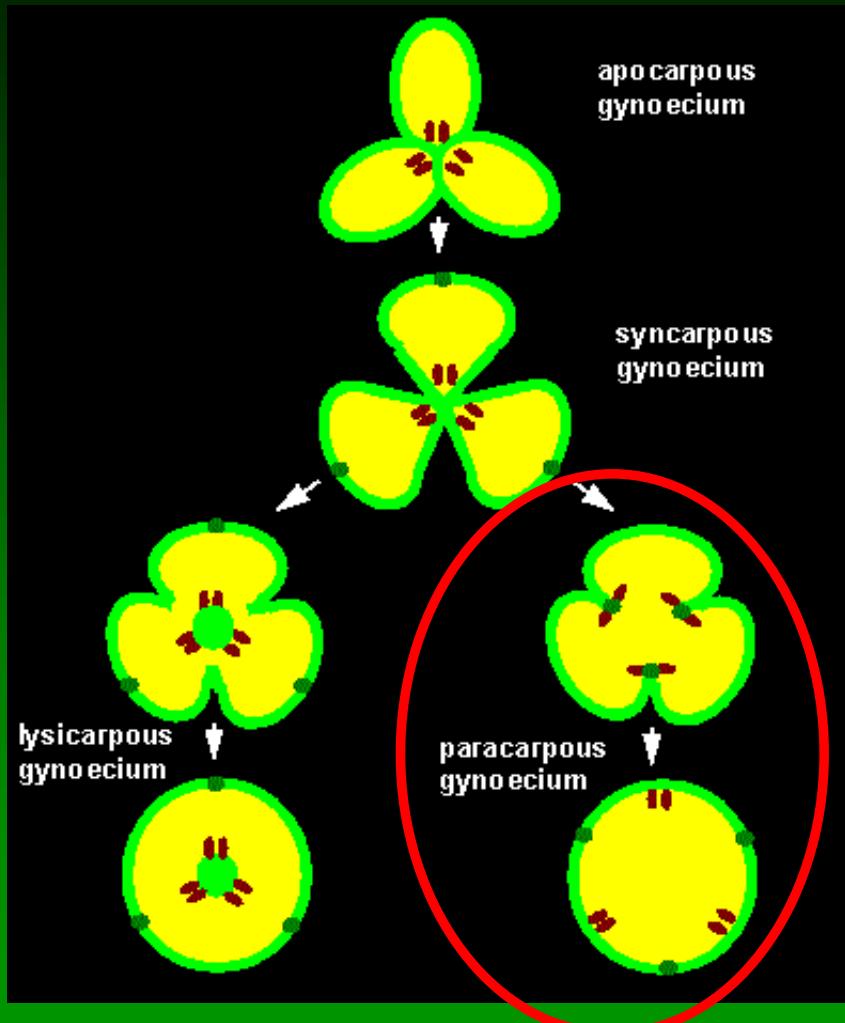
Primulaceae

Caryophyllaceae

Parakarpní gyneceum = parietální placentace

plodolisty srostlé svými okraji

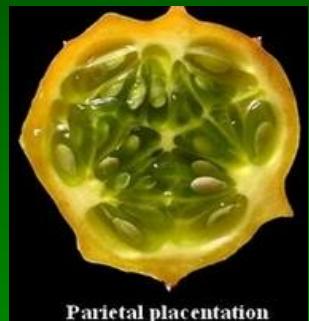
Chenopodiaceae

Orchidaceae
Cactaceae

Cucurbitaceae

Parietal placentation

Orobanchaceae

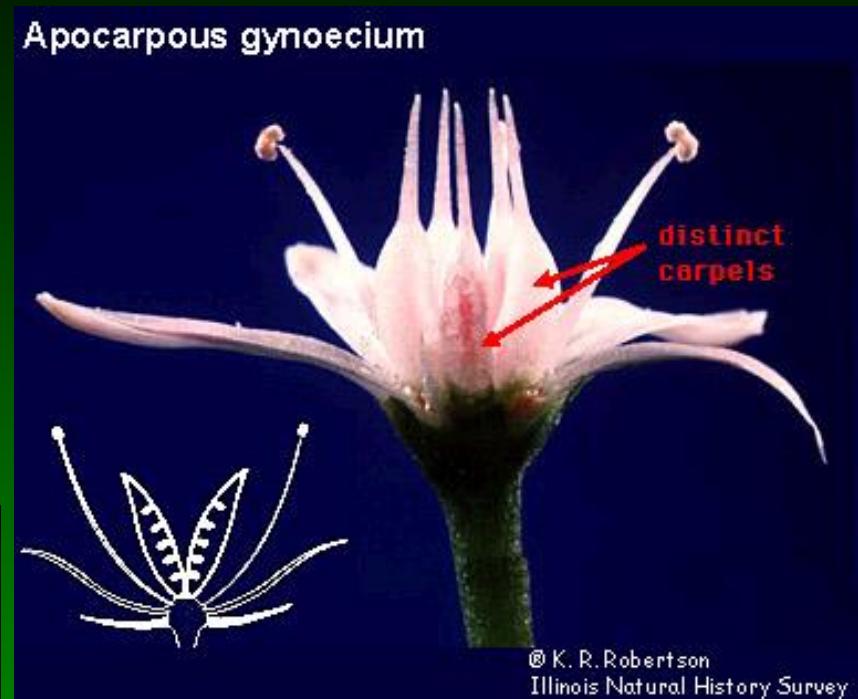
Brassicaceae

www.naturfoto.cz

Violaceae

Volné plodolisty apokarpního gynecea mívají pačnělku (**stylodium**)

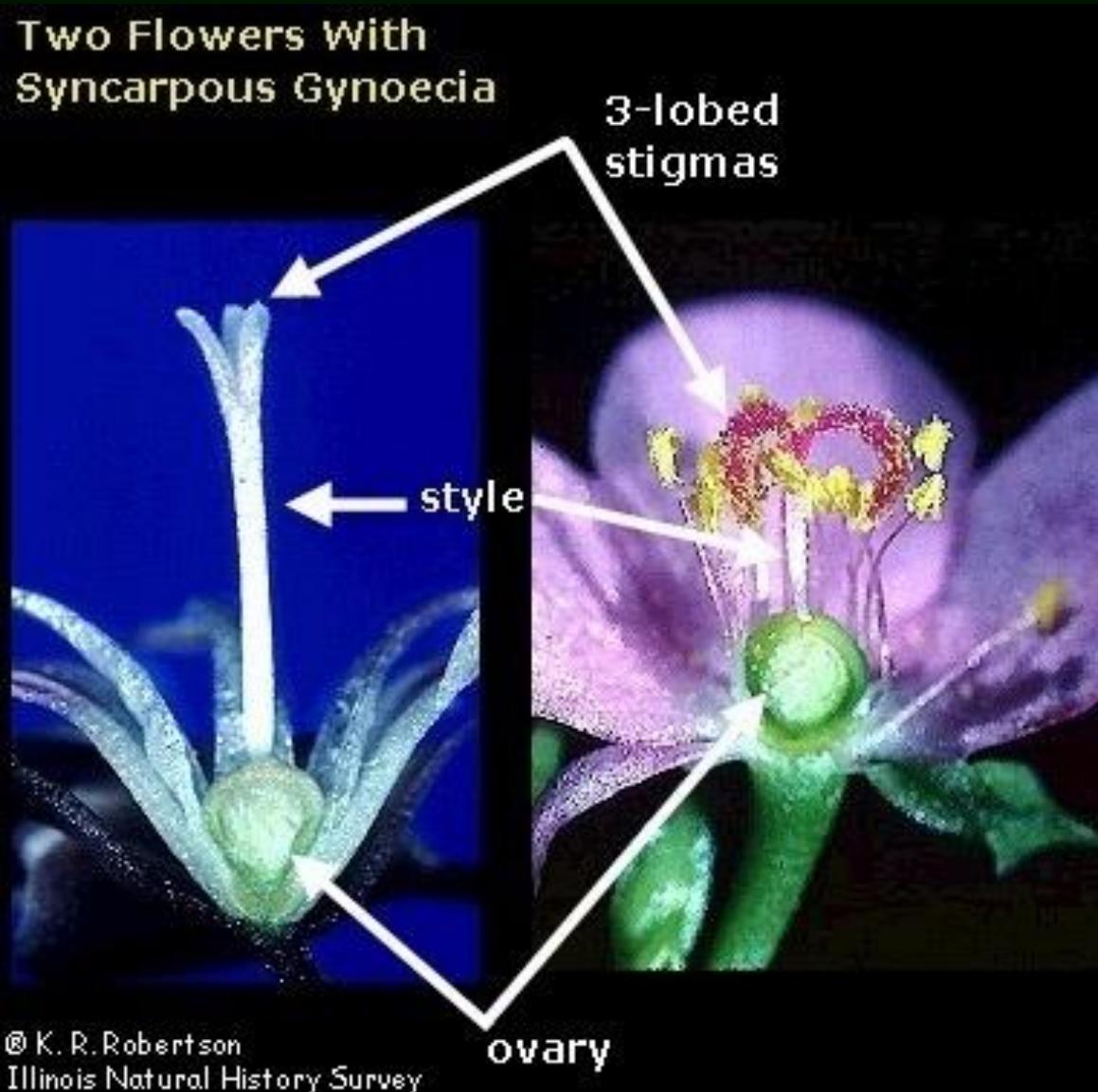

Styloodia najdeme i u cénkarpního gynecea

U cénotkarpního gynecea jsou stylodia často srostlá v **čnělku** (stylus)

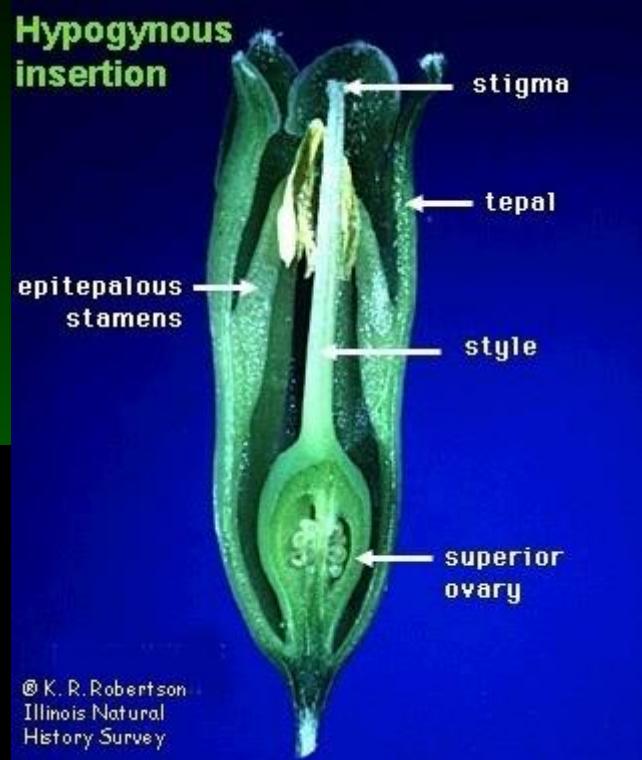
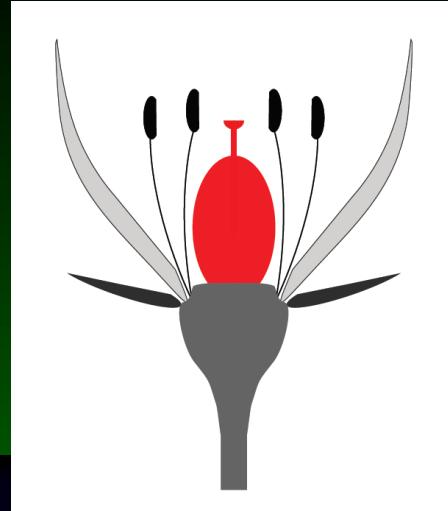
Čnělka bývá na vrcholu často rozšířená v **bliznu** (stigma)

Vajíčka jsou uzavřená ve spodní části pestíku - v **semeníku** (ovarium)

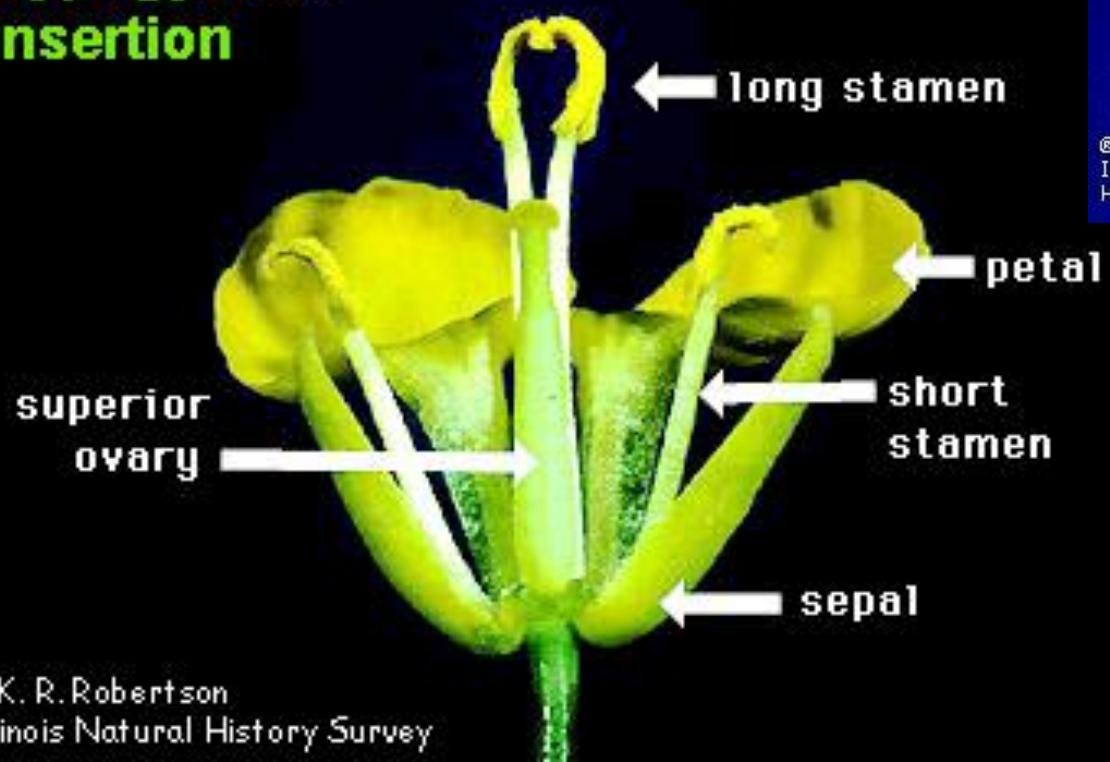

Čnělka, nitky i spodní semeník se vyvinuly jako snaha odvést opylovače co nejdál od nutričně hodnotných vajíček

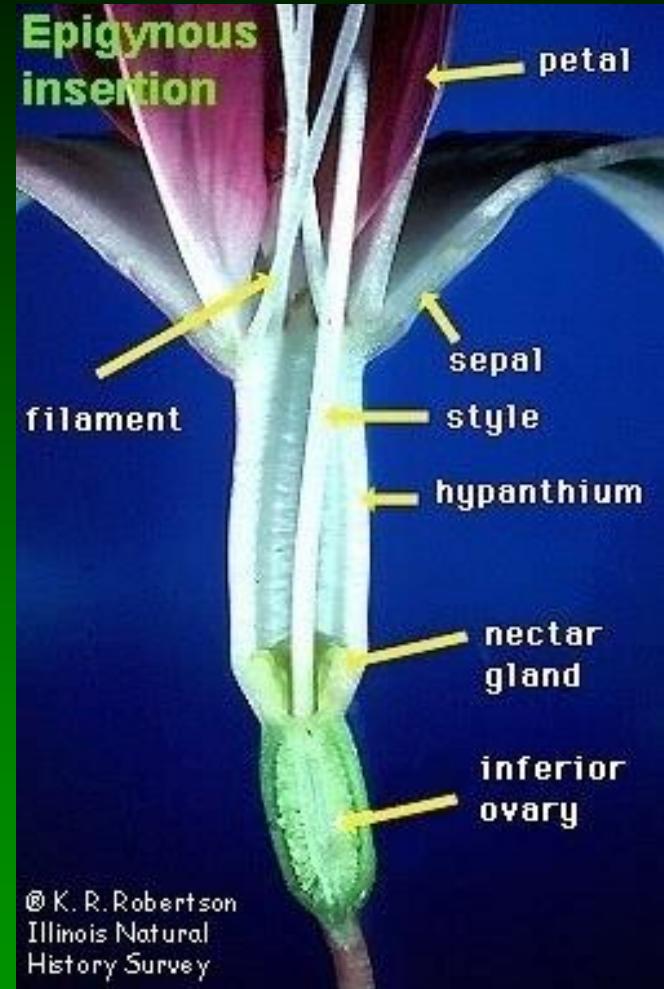
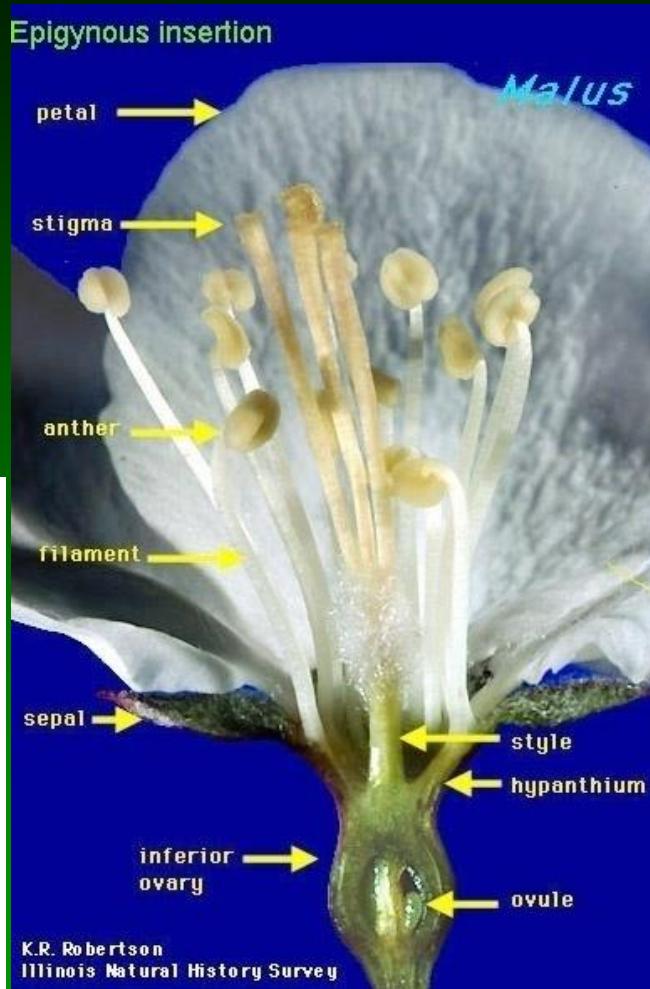
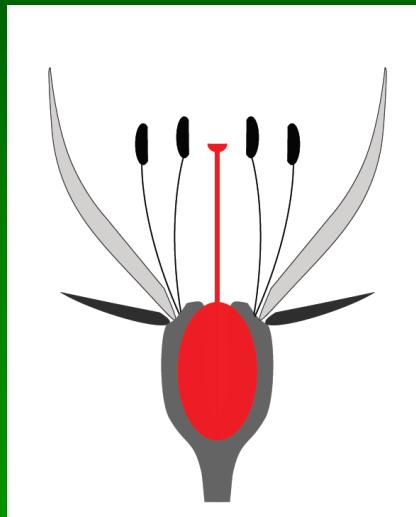
Svrchní semeník

Hypogynous insertion

Spodní semeník

K lákání opylovačů mohou být v květu nektaria = medníky

= plošky, papily nebo trichomy tvořené tenkostěnnými buňkami bez kutikuly produkujícími (na principu difúze) nektar = tekutinu s vysokým obsahem cukru. Nektaria mohou být i mimo květy (= extraflorální nektaria).

Květy mohou být buď jednoduché,
nebo skládají květenství různých typů

Jednotlivé květy

Convolvulus, Convolvulaceae

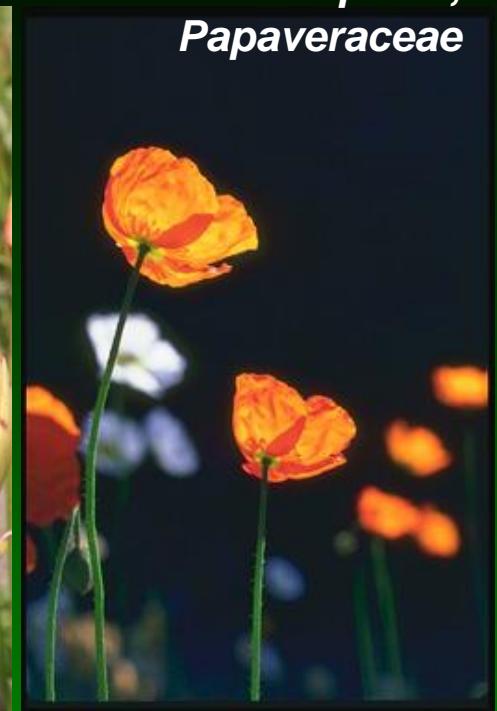
Anemone, Ranunculaceae

Tulipa, Liliaceae

Papaver,
Papaveraceae

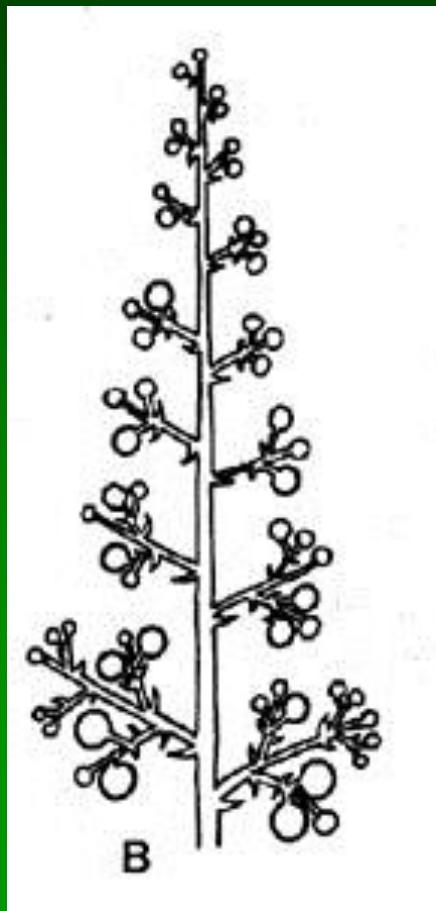
Cucurbita,
Cucurbitaceae

Hroznovitá květenství

lata

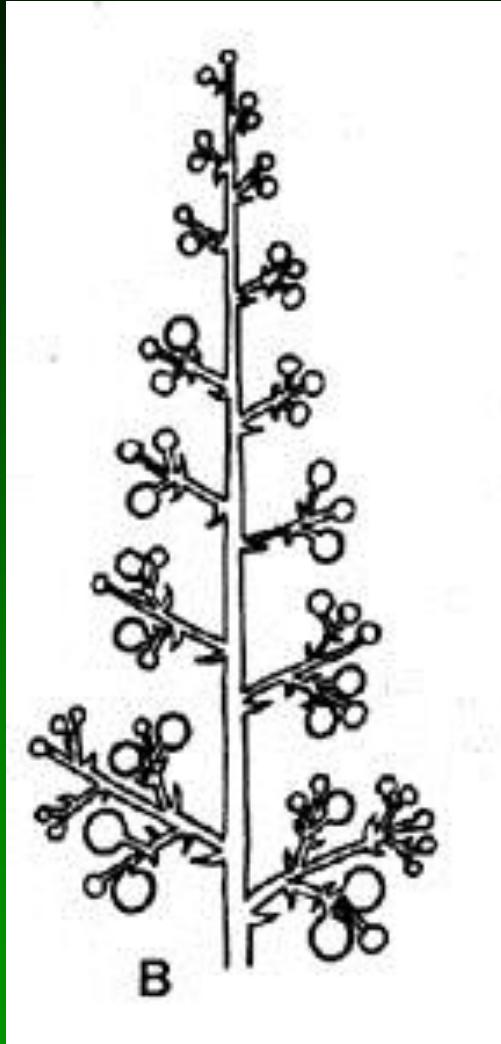
dlouhé hlavní vřeteno
na něm ještě
kratší rozvětvené postranní větve
(*Vitis vinifera*, vinná réva)
Vitaceae

Lata

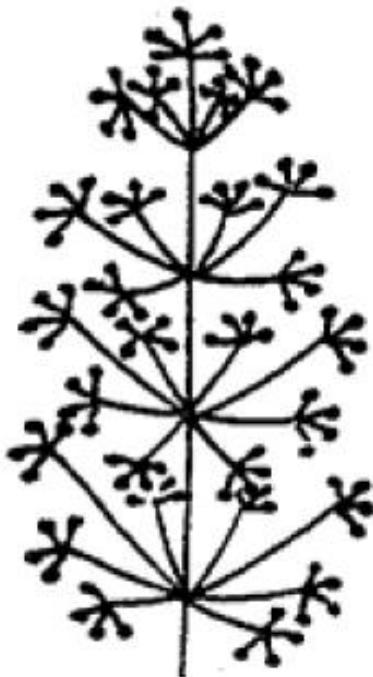
šeřík (*Syringa*, Oleaceae)

javor (*Acer*) Sapindaceae

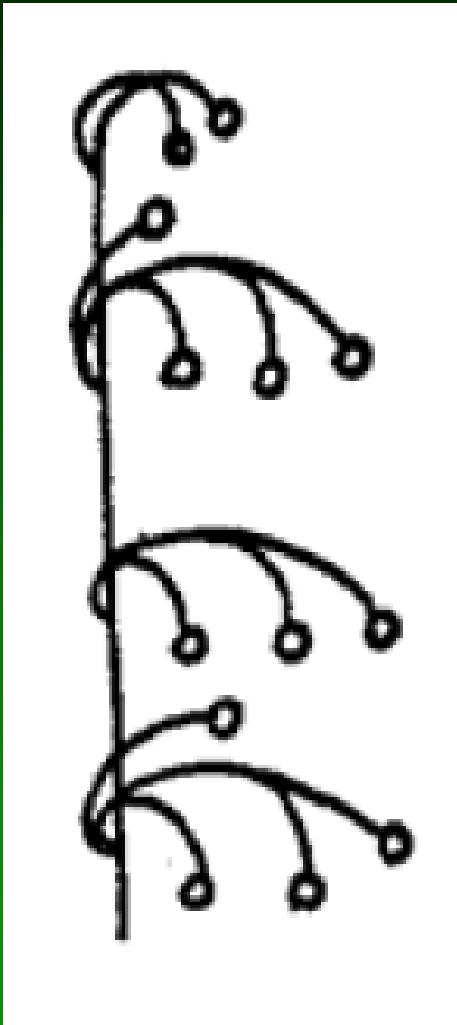

Přeslenitá lata

žabník (*Alisma*) Alismataceae

Jednostranná lata

Bromus

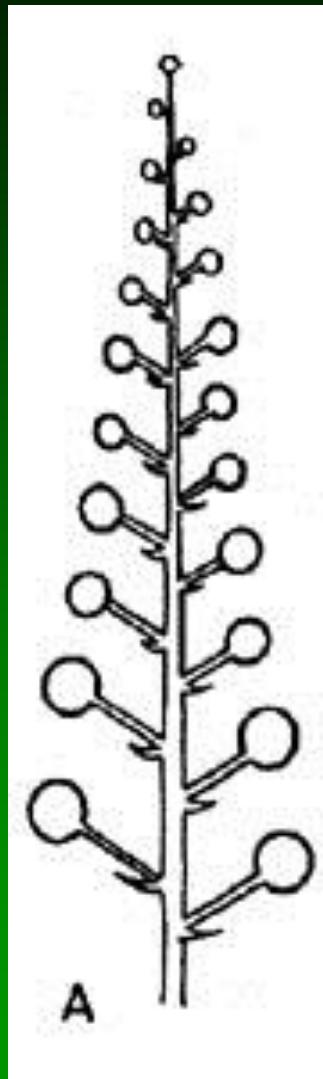
Festuca

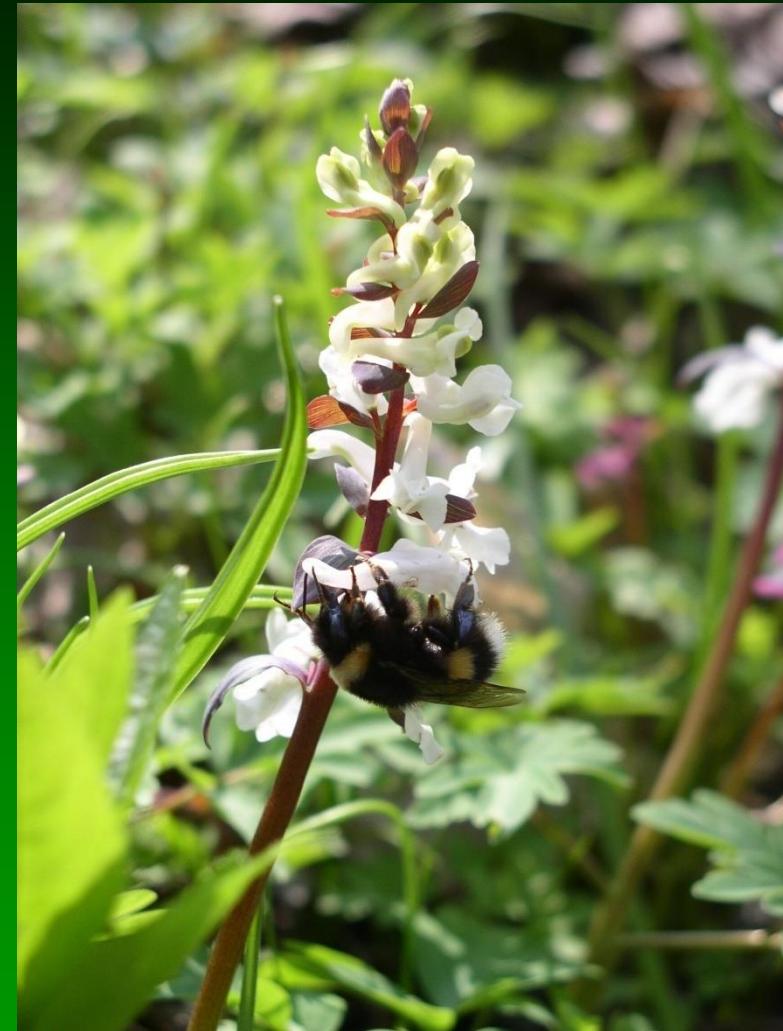
Melica uniflora

© K. Lauber

rozen

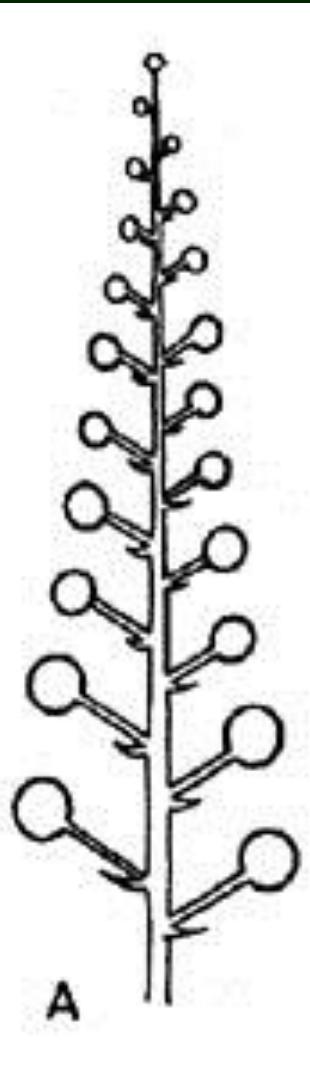

Aconitum, Ranunculaceae

Corydalis, Papaveraceae

hrozen

Lupinus
(Fabaceae)

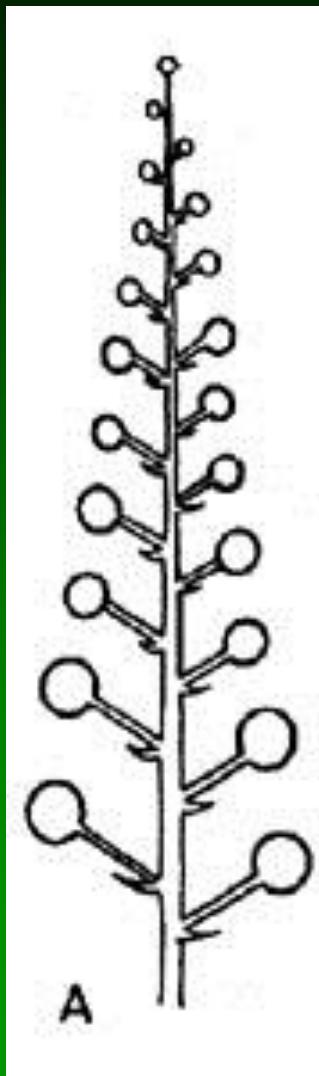

Hyacinthus
Hyacinthaceae

hrozen

pstroček (*Maianthemum*)

Convallariaceae

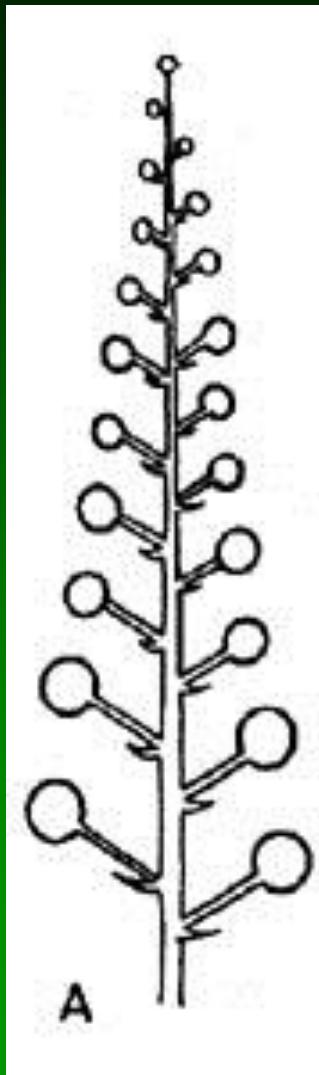

penízek (*Thlaspi*)

Brassicaceae

hrozen

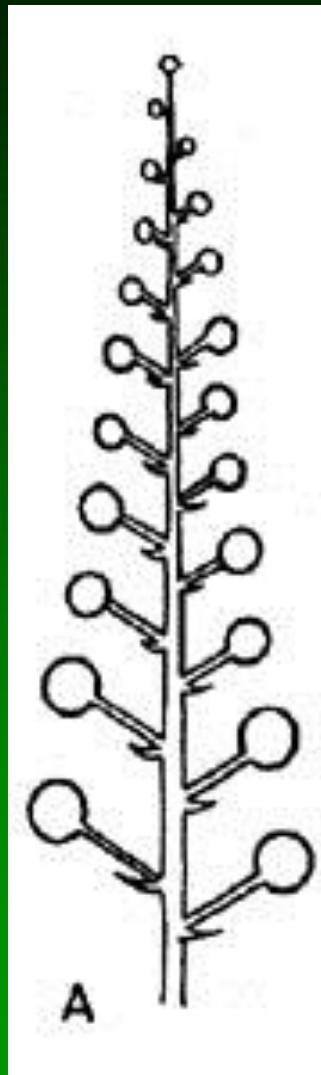

vrbovka (*Chamaenerion*,
Onagraceae)

vachta (*Menyanthes*,
Menyanthaceae)

hrozen

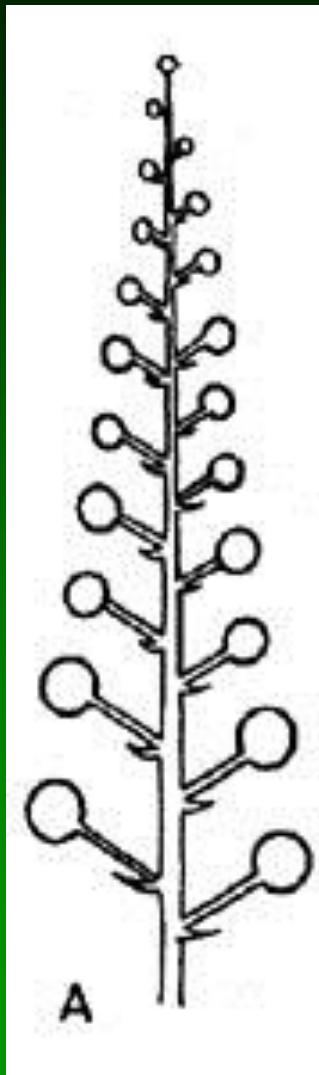
vřes (*Calluna*, *Ericaceae*)

rybíz (*Ribes*, *Grossulariaceae*)

hrozen

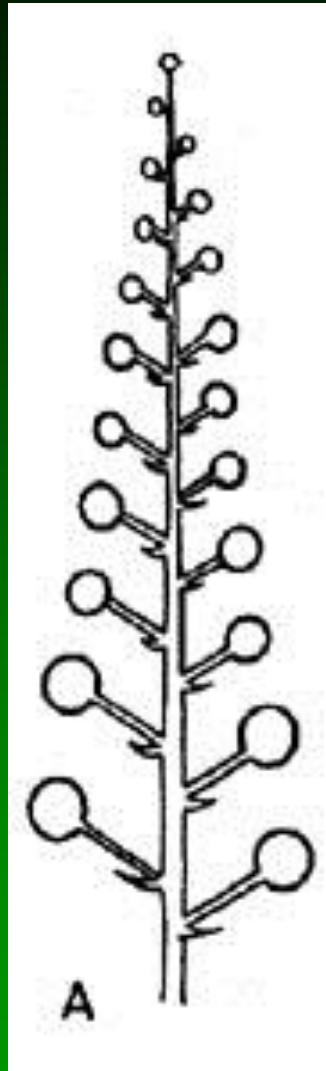

střemcha (*Padus racemosa*)
Rosaceae

akát (*Robinia pseudacacia*)
Fabaceae

hrozen

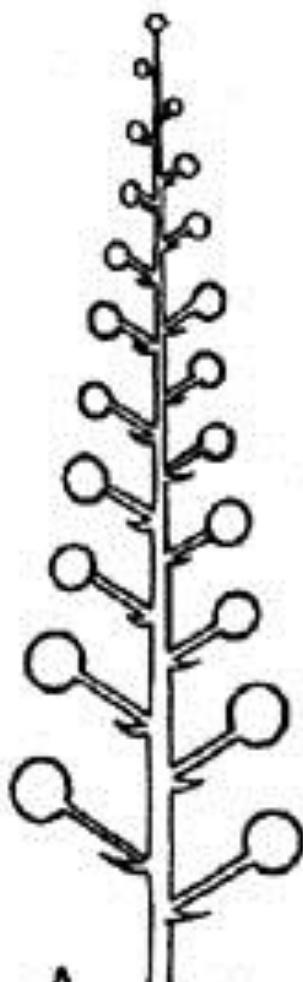

Inice květel (*Linaria vulgaris*)
Plantaginaceae

rozrazil rezekvítek (*Veronica chamaedrys*) – úžlabní hrozny
Plantaginaceae

hrozen

A

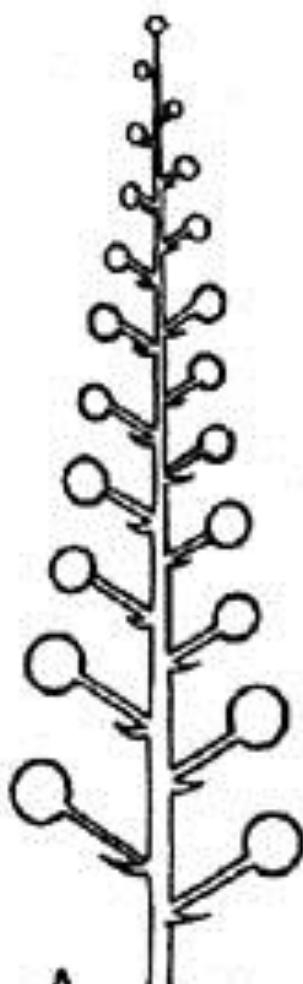

prstnatec (*Dactylorhiza majalis*)
Orchidaceae

modřenec (*Muscari*)
Hyacinthaceae

hrozen

samorostlík klasnatý
(*Actaea spicata*)

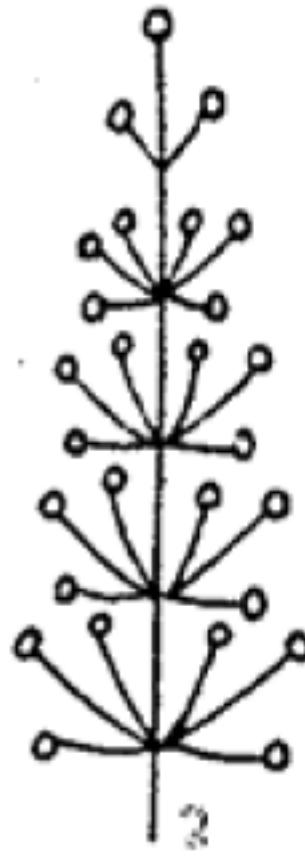
Ranunculaceae

<http://botanika.wendys.cz>

dřišťál (*Berberis vulgaris*)
Berberidaceae

rozen
přeslenitý

Hottonia palustris, žebratka bahenní

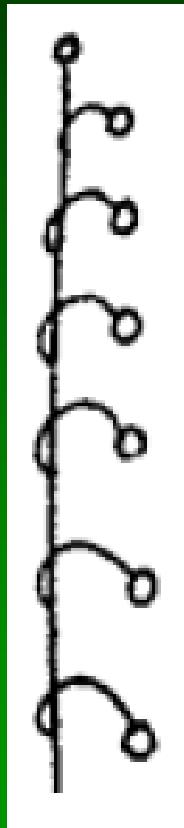

Primula japonica

Primulaceae

jednostranný hrozen

hruštička
(*Ramischia*)

Convallaria

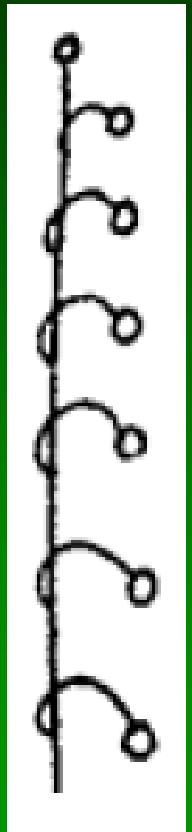
Campanula rapunculoides

Melica nutans

jednostranný
hrozen

*Lathraea
squamaria*

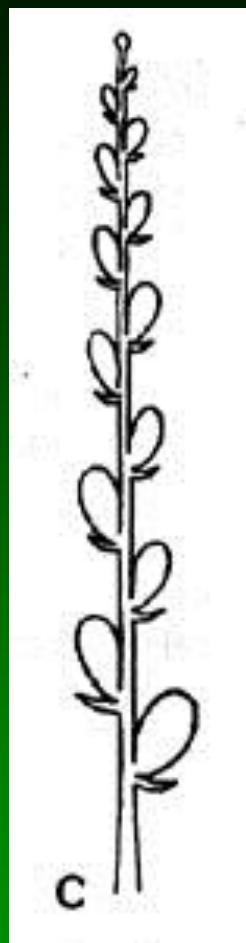

© - josef hlasek
www.hlasek.com
Lathraea squamaria 4822

Klas

rdest (*Potamogeton*)

jitrocel (*Plantago*)

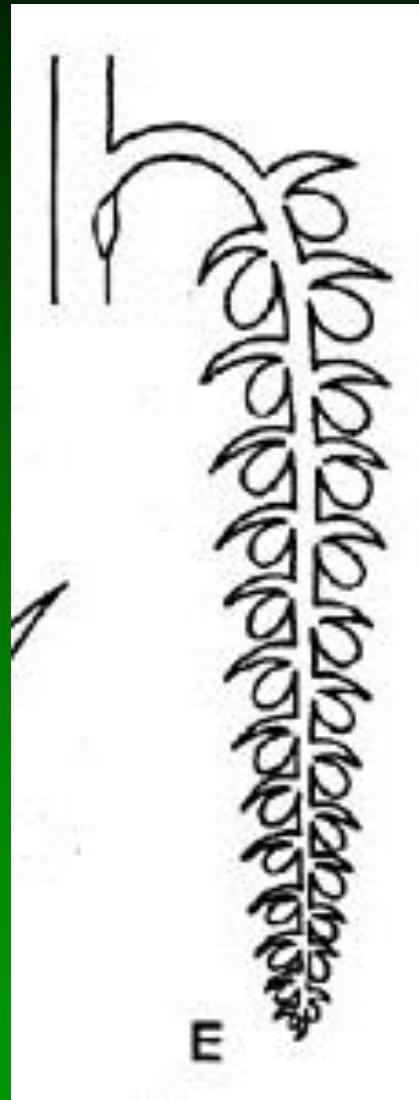
ostřice (*Carex*)

krvavec
(*Sanguisorba*)

zvonečník (*Phyteuma*)

Jehněda

Populus tremula

© - josef hlasek
www.hlasek.com
Carex sylvatica a609

Carex sylvatica

Salix

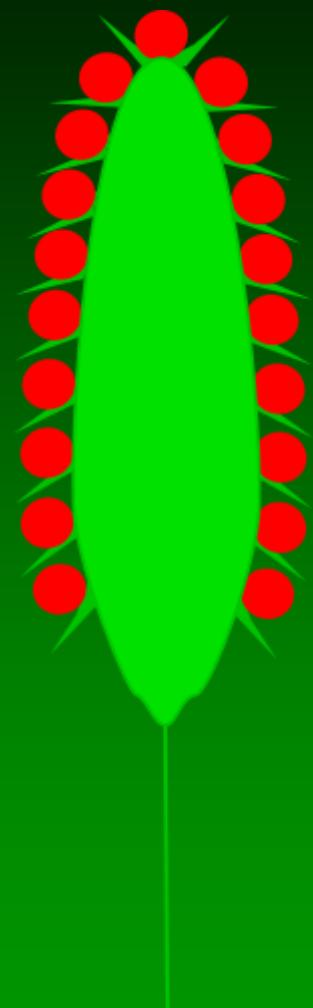
Piper nigrum
Piperaceae
© G. D. Carr

Piper

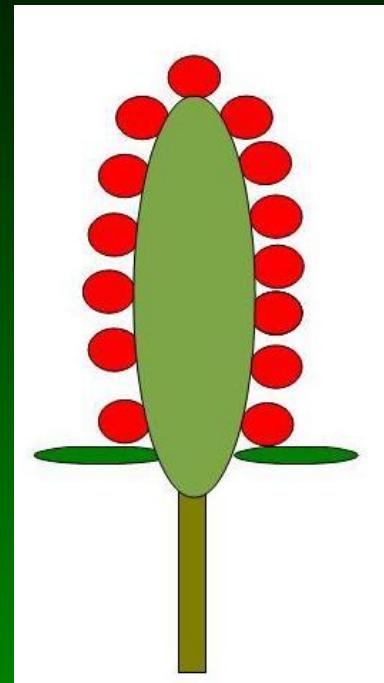

Acorus

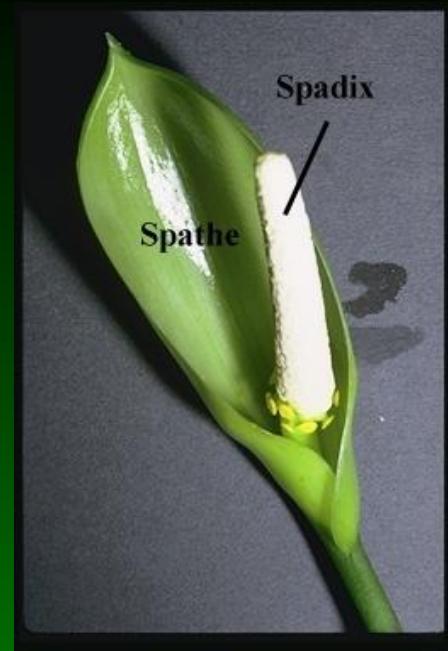
Palice

Zea

Araceae

Typha

Jednostranný klas

Melampyrum

Dvouřadý klas

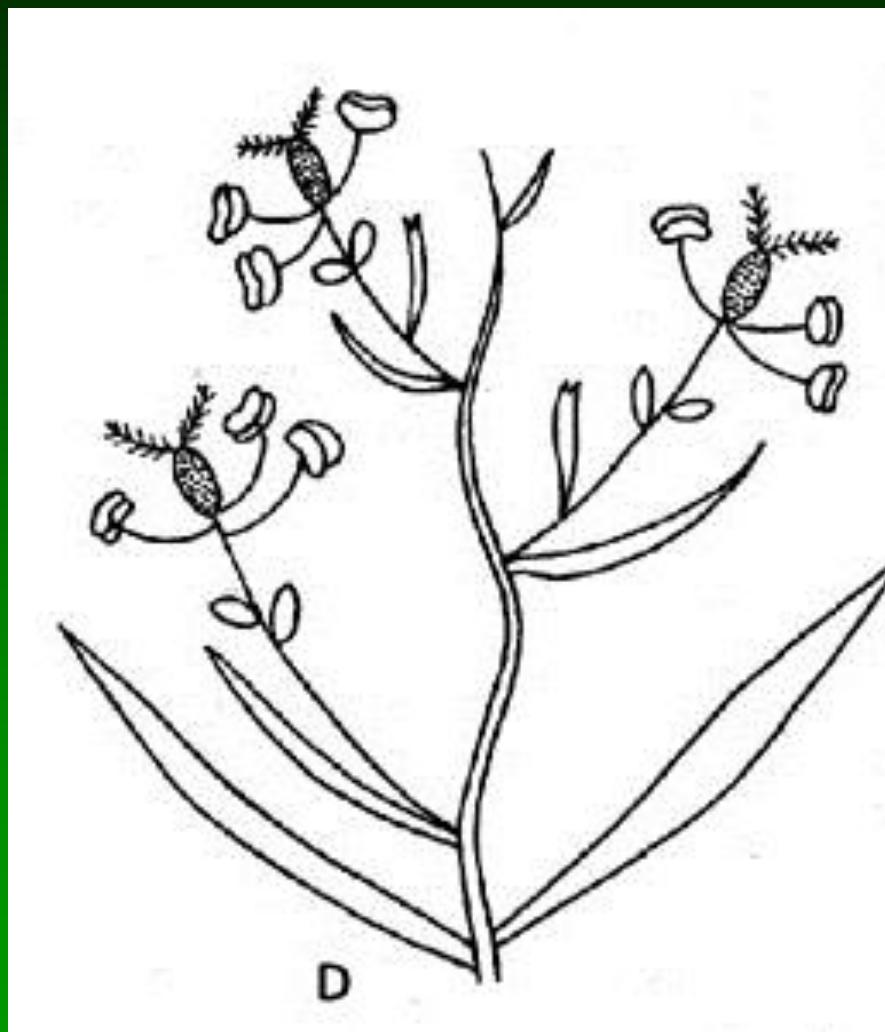
Bromelia

Cyperus

Klásek - Poaceae

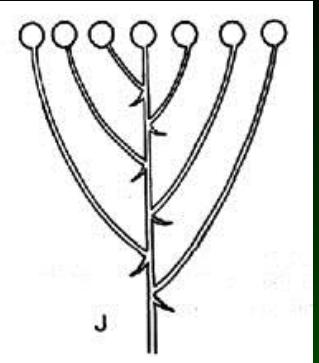
Složený klas – klas z klásků (lichoklas)

Blysmus

Lolium

Chocholík

štěničník (*Iberis*)

mahalebka
(*Prunus mahaleb*)

snědek okoličnatý
(*Ornithogalum umbellatum*),
Asparagaceae

(Jednoduchý) okolík

štírovník
(*Lotus*)

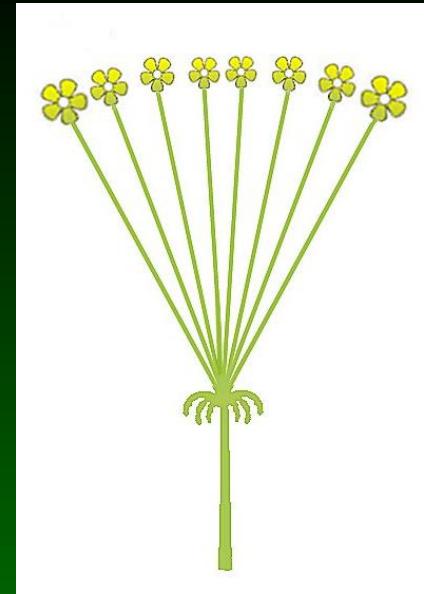

© 2000 Eleanor S. Saulys

jarmanka
(*Astrantia*)

břečťan (*Hedera*)
Artaliaceae

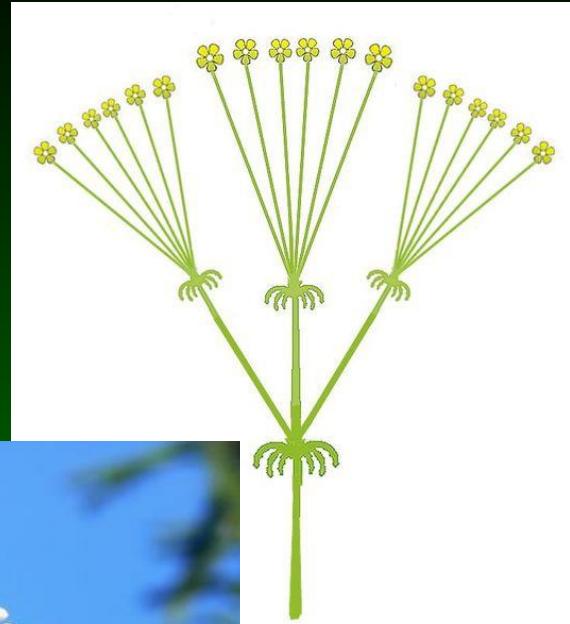
*Aegopodium
podagraria*

Složený okolík - *Apiaceae*

Daucus carota

<http://botanika.wendys.cz>

Hlavka

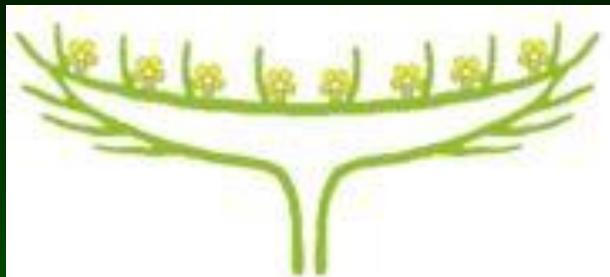

Trifolium

Phyteuma orbiculare

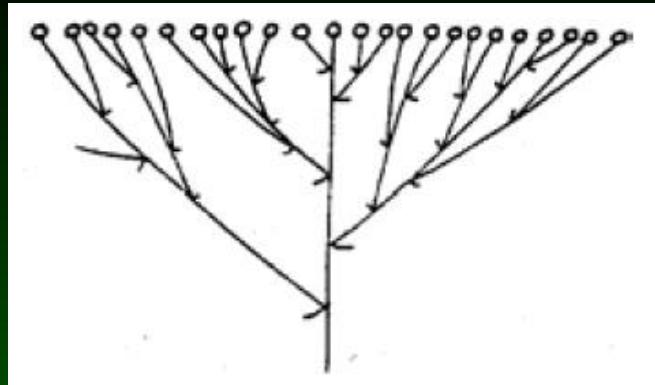
Úbor - Asteraceae

© 2007 prirodakarlovarska.cz
(c) 2005 A. V. Wilson

Chocholičnatá lata

© K. R. Robertson
Illinois Natural History Survey

Viburnum, Adoxaceae

Sambucus, Adoxaceae

Chocholičnatá lata

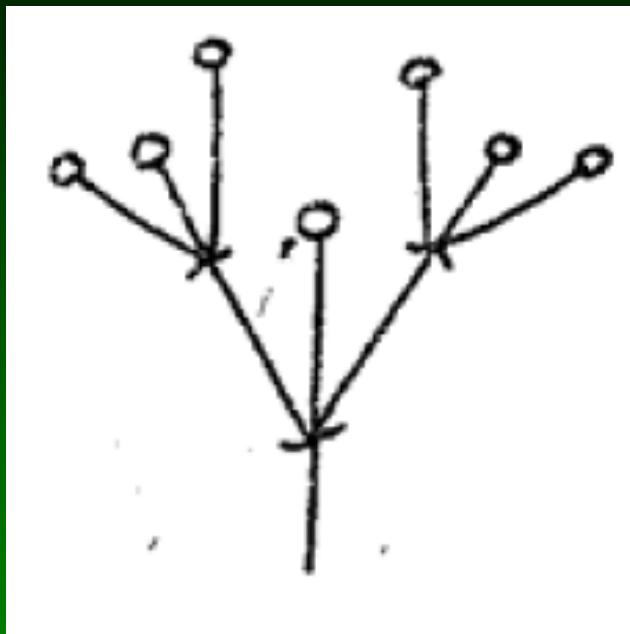

sorbus aucuparia

© 2004 pictured by antonie van den bos
for aycronto.com

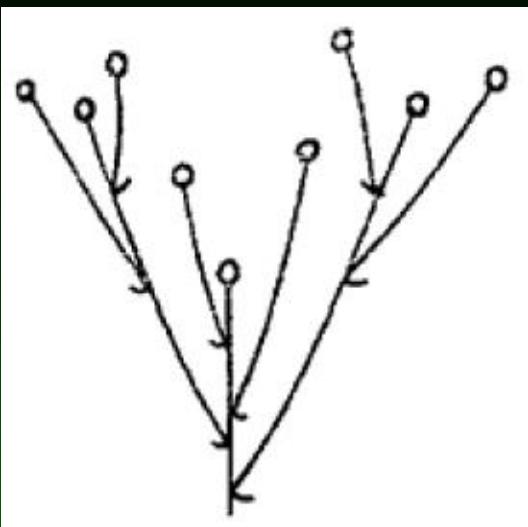
Vrcholičnatá květenství

Vidlan - *Caryophyllaceae*

© Fiona Maitland, Ulster Museum

Kružel

Filipendula

Juncus effusus *J. conglomeratus*
strboulovitě stažený kružel

Schoenoplectus

Luzula

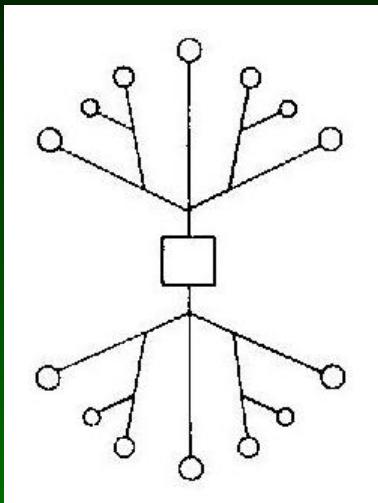

Eriophorum

strboulovitě
stažený kružel

Lichopřeslen bývá tvořen vidlany (nebo vijany)

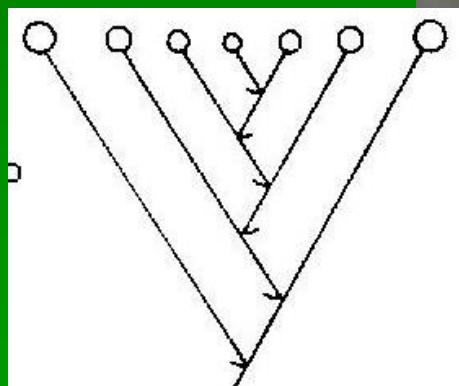
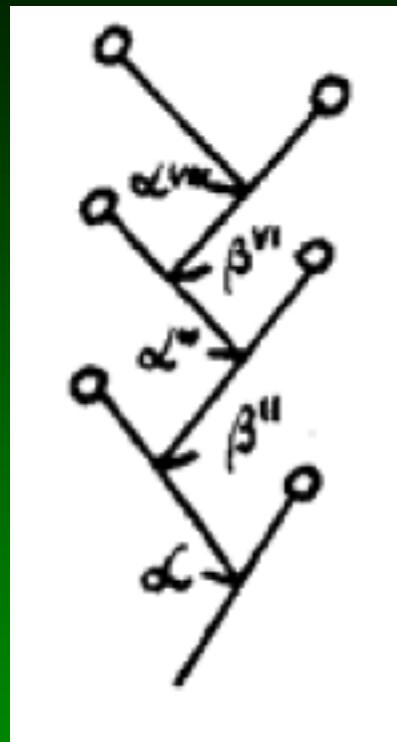
Rumex

Lamiaceae

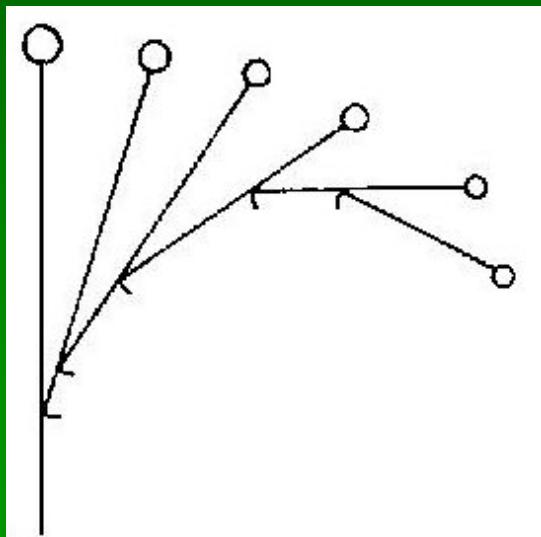
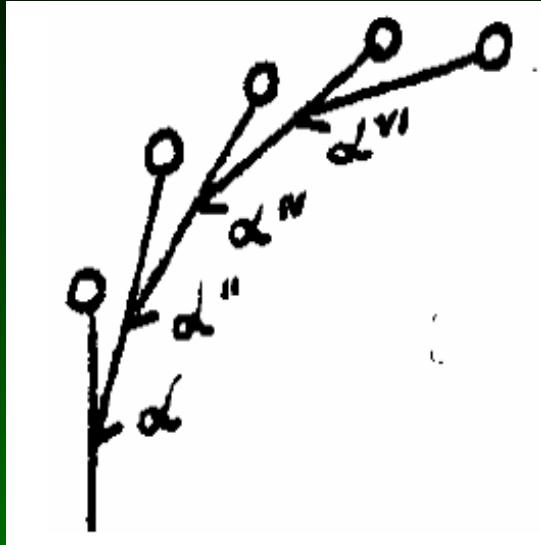

Whorl

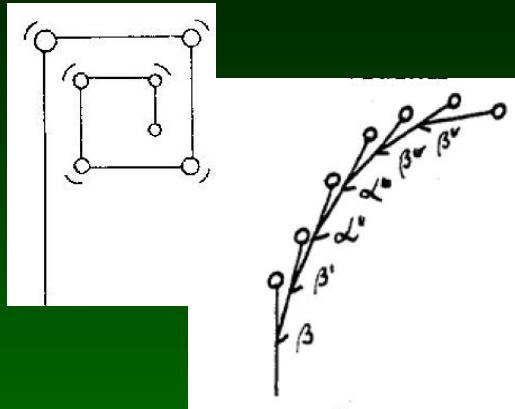
Vějířek – *Iris*, *Iridaceae*

Srpek – *Gladiolus*, Iridaceae

Šroubel (o 90° a na jednu stranu)

Allium, Amaryllidaceae

šmel
okoličnatý
(*Butomus umbellatus*)
Butomaceae

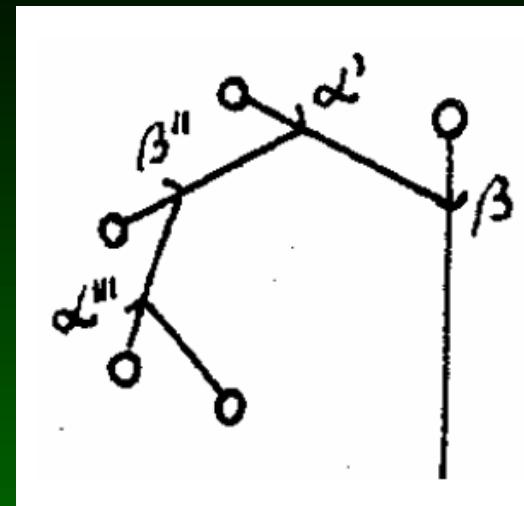

třezalka
tečkovaná
(*Hypericum perforatum*)
Hypericaceae

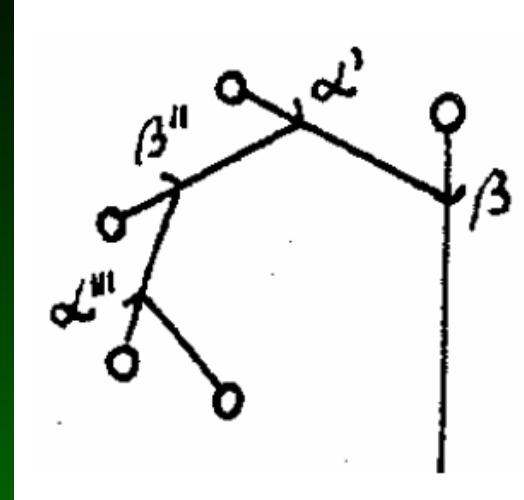
Vijan (90° a na různé strany)

- *Solanum*

Dvojvijan (90° a na různé strany)

- *Boraginaceae*

Příklady složených květenství

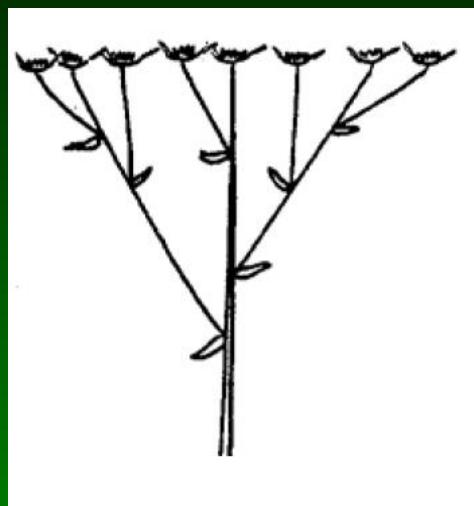
a jím podobných
zhovadilostí

Hrozen až lata úborů

Petasites

Chocholík až
chocholičnatá
lata úborů

Achillea millefolium

Tanacetum vulgare

Eupatorium cannabinum

Tanacetum parthenium

Lata složená z klásků

třeslice (*Briza*)

lipnice (*Poa*)

Briza media
Foto: Jan Wesenberg

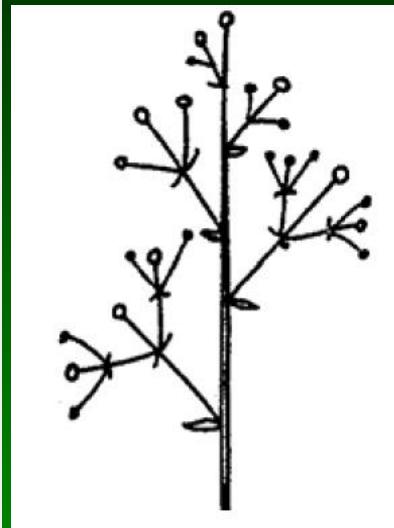

Chocholičnatá lata vidlanů

*Galium
odoratum*

Rubiaceae

*Galium
album*

Lata vidlanů

Lata vijanů

jírovec (*Aesculus hippocastanum*) Sapindaceae

www.naturfoto.cz © Jiří Bohdal

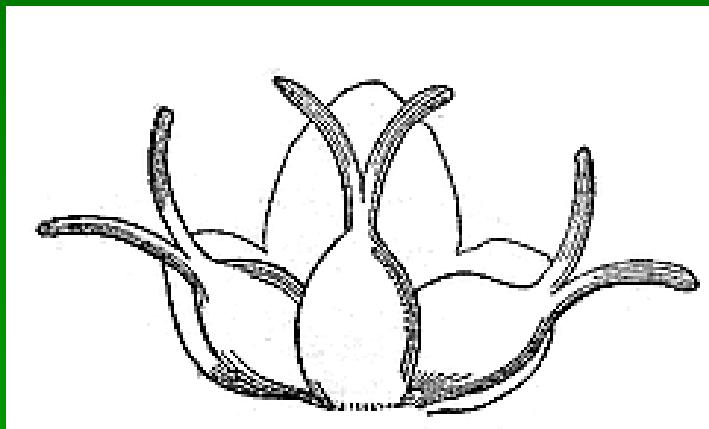
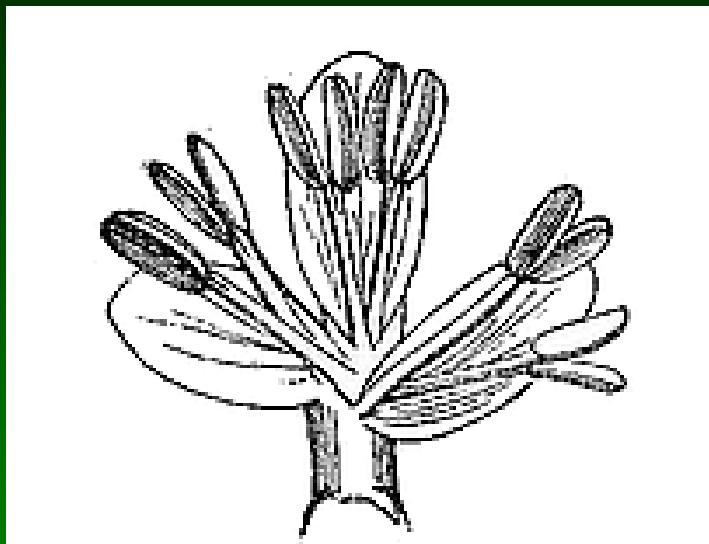
jednostranný
hrozen složený
z klásků

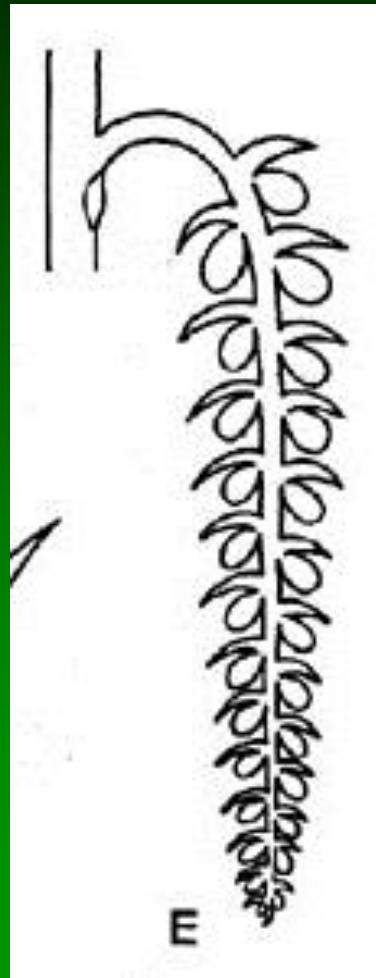
Melica nutans

Jehněda tvořená vidlany

Betula

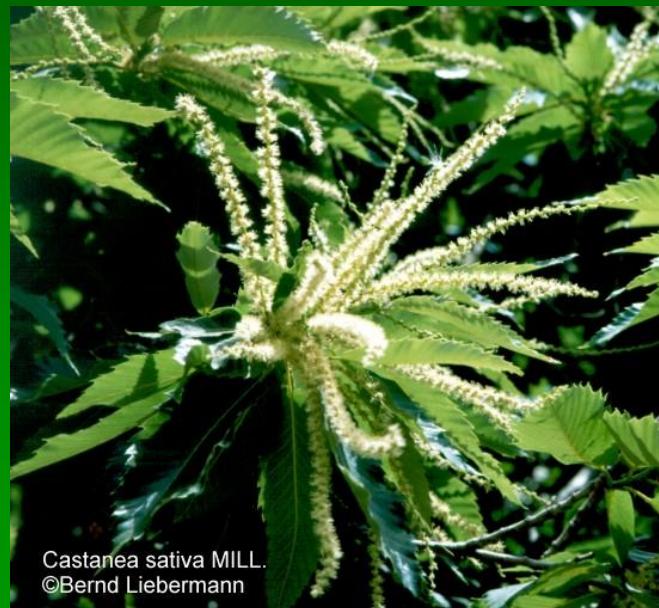
Jehněda tvořená vidlany

*Juglans
regia*

Quercus

*Castanea
sativa*
©Bernd Liebermann

*Castanea
sativa*

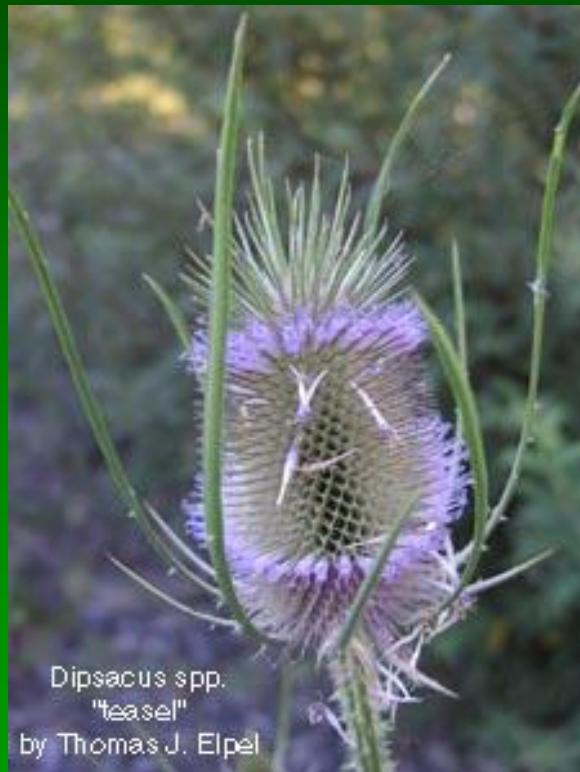
Alnus

(samčí kvetenství)

Strboul

Succisa
Caprifoliaceae

Dipsacus

Knautia

hlávka tvořená
vidlany

Strboul jednokvětých úborů

Echinops

Klubíčka: Lichopřeslen, lichoklas nebo licholata mohou být tvořeny také staženými vidlany = klubíčky

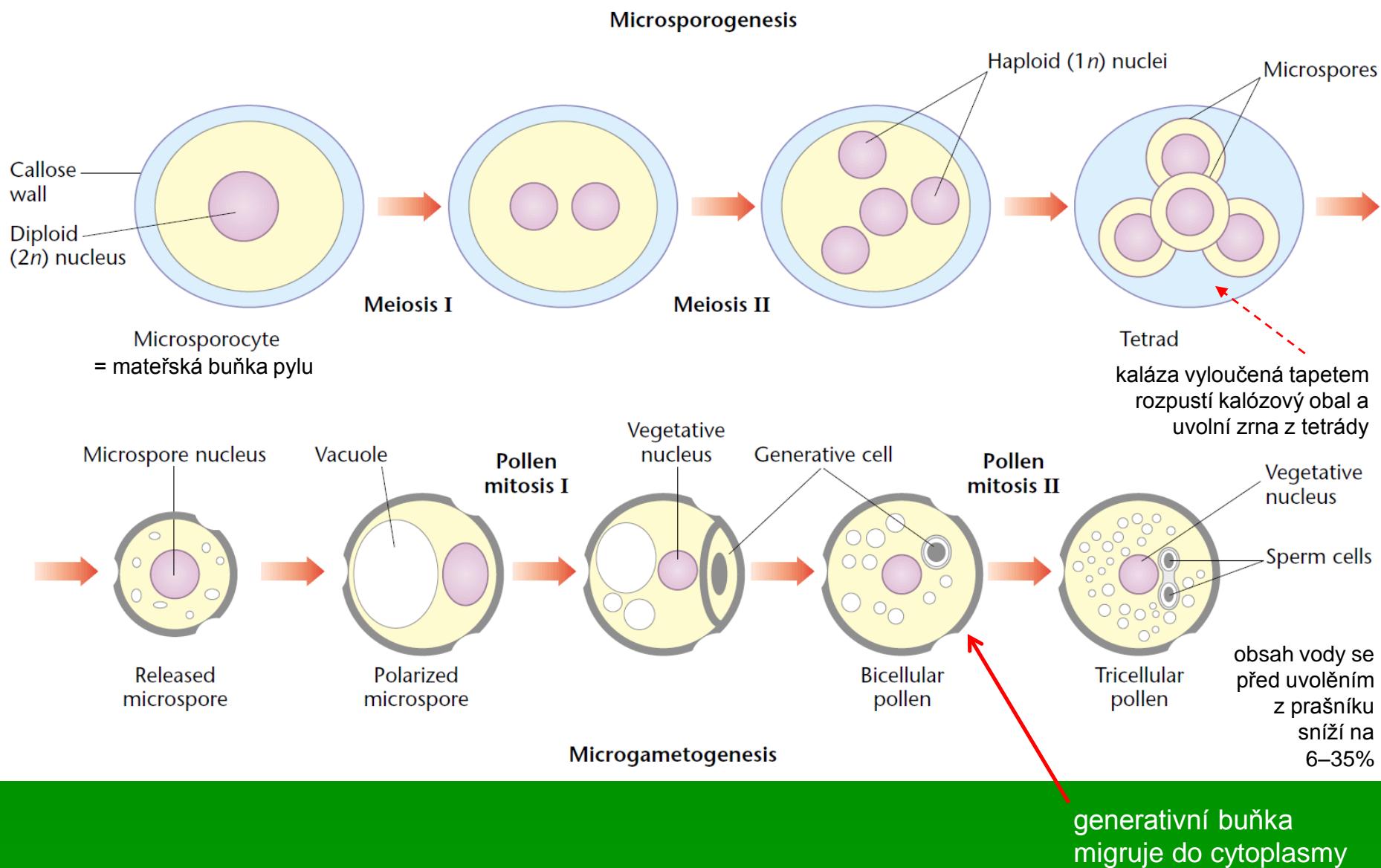

Rozmnožování krytosemenných rostlin

morfologie pohlavních
orgánů

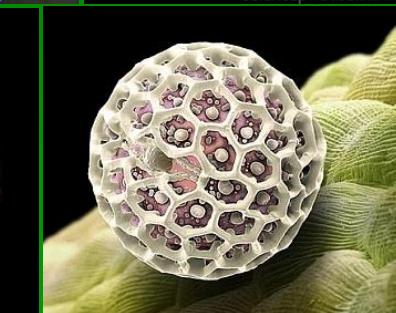
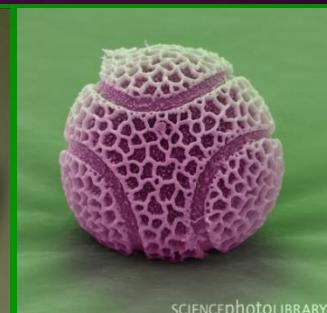
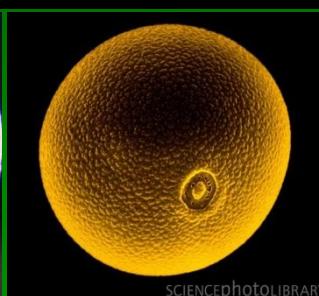
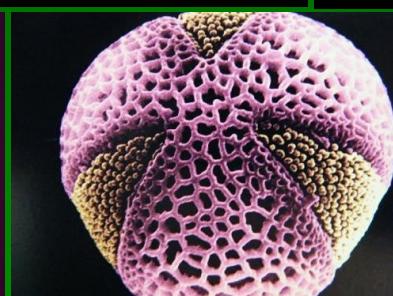
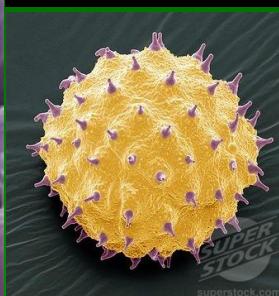
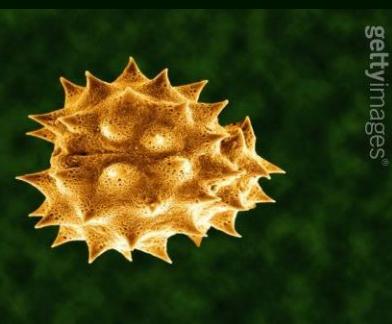
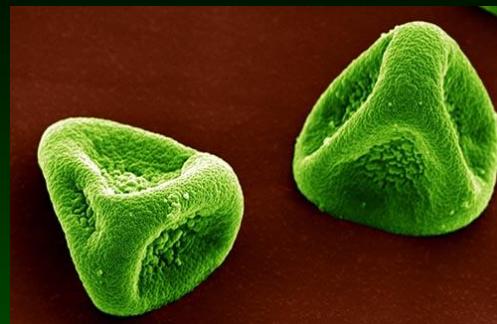
rodozměna

Ontogeneze pylu – z mateřských buněk tapeta

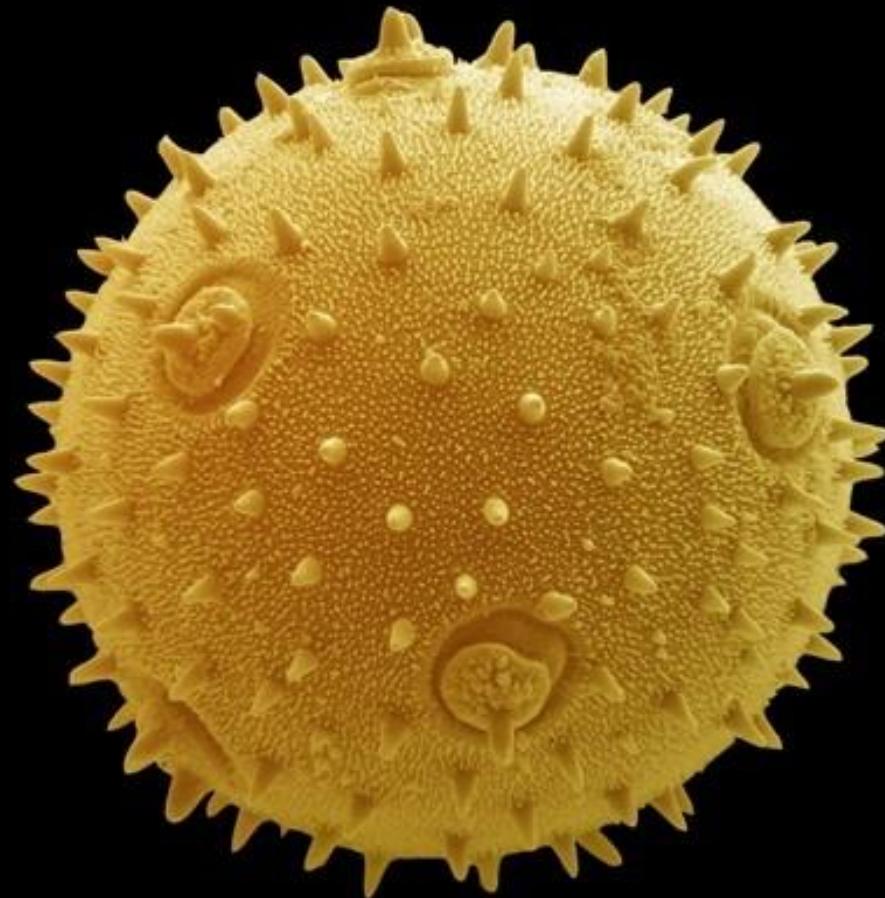
Pyl a opylení (angl. pollination)

pylová zrna bez
vzdušných
vaků

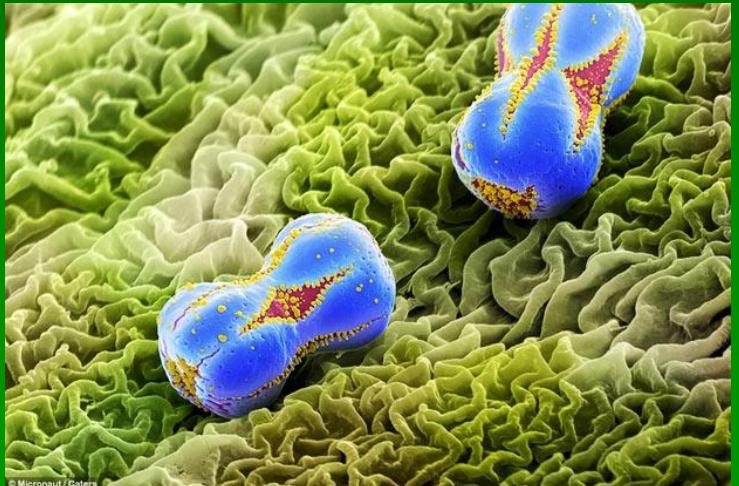

Velikost pylu
6 – 150 µm

Cucurbita

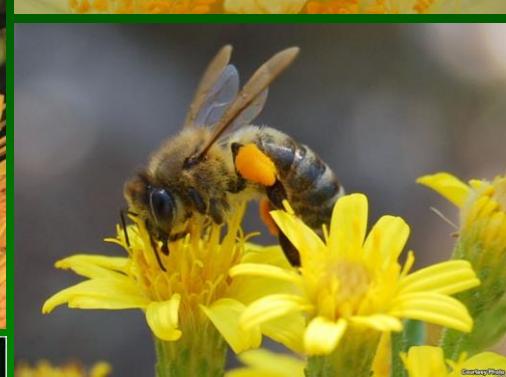
Myosotis

Myosotis

SCIENCEphotOLIBRARY

Nejčastěji je pyl přenášen hmyzem = entomogamie

Často je pyl přenášen také větrem = **anemogamie**

Vzácně je pyl přenášen ptáky = **ornitogamie**

Vzácně je u rostlin kvetoucích pod hladinou pyl přenášen vodou = **hydrogamie** (např. *Zostera*, *Elodea*, *Ceratophyllum*, nebo *Posidonia*)

Opylování netopýry - chiropterogamie - je vzácné

Strongylodon macrobotrys
(Fabaceae) je opylovaný
netopýry

Opylování plazy (gekony) je vzácné

Opylování plži – molluscogamie – je vzácné

Také vačnatci mohou opylovat

Possum medosavý (*Tarsipes rostratus*)

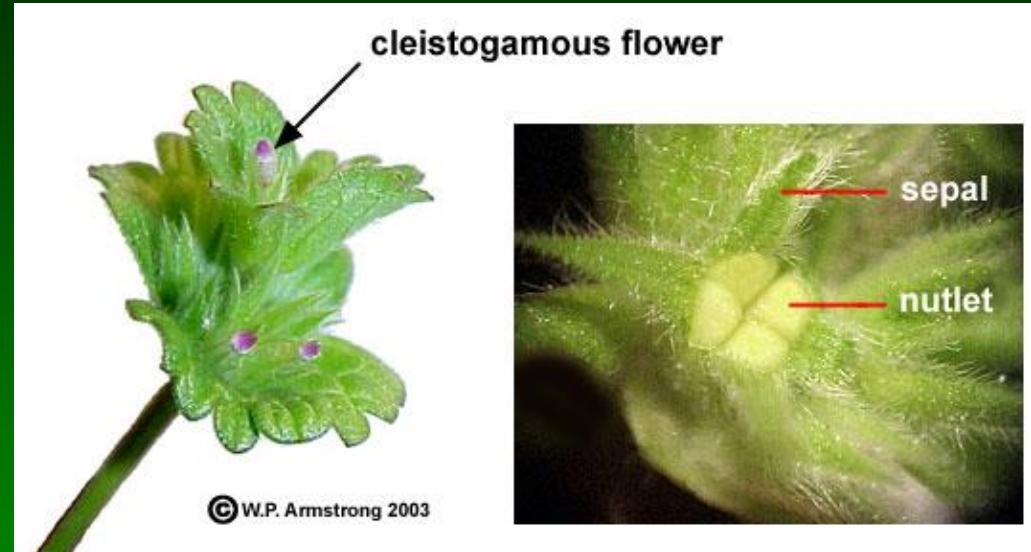
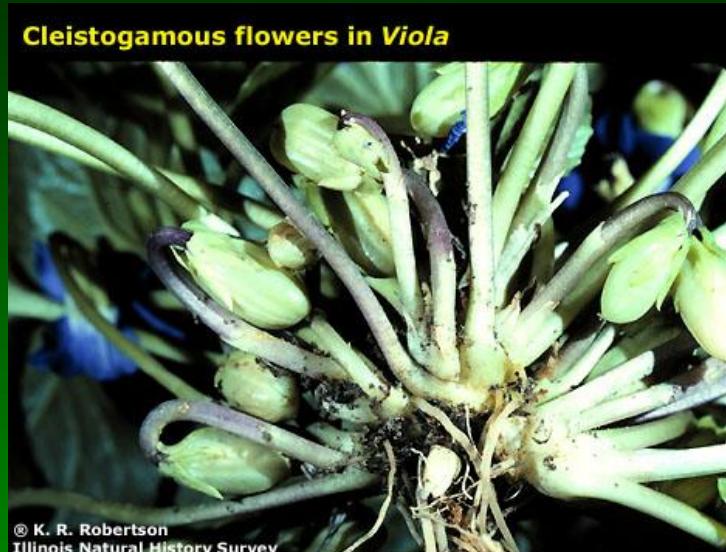
Vzácně mohou opylovat také hlodavci

Opylovat mohou dokonce i primáti (madagaskarští lemuři)

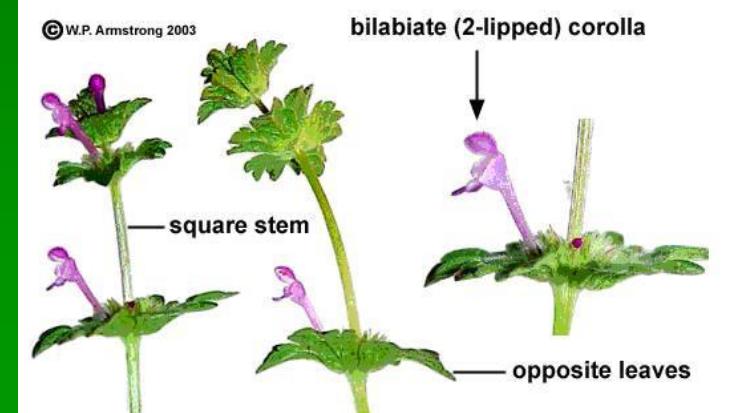
Někdy dochází k samoopylení v uzavřených květech, které se neotvírají = **kleistogamie** (např. u různých druhů violek - *Viola* či u hluchavky objímavé - *Lamium amplexicaule*)

Chasmogamické květy rodu *Viola*

Chasmogamické květy u *Lamium amplexicaule*

Zastoupení typů opylení se liší podle geografických oblastí

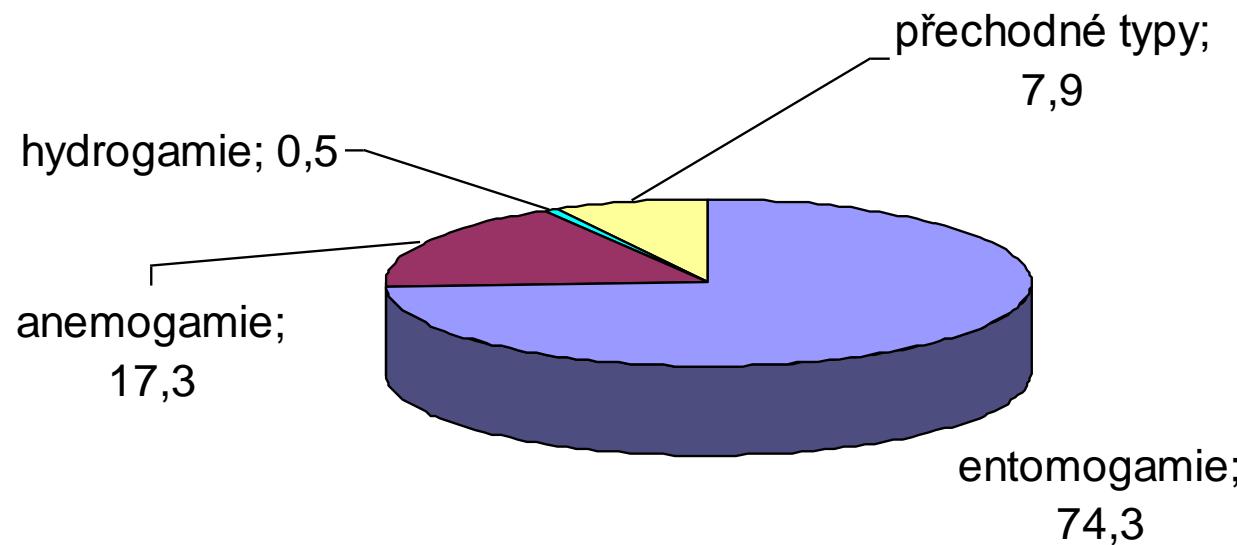
V Česku je zdaleka nejčastější entomogamie a anemogamie

entomogamie 74.3%

anemogamie 17.3%

hydrogamie 0.5 %

přechodný nebo blíže neurčený typ 7.9 %

Živočišní opylovači navštěvují květy buď kvůli pylu (např. mák nebo růže) nebo kvůli nektaru (např. vikev nebo hluchavka)

K navigaci hmyzu slouží barva květu popř. sametový nebo naopak lesklý povrch korunních lístků

a vůně - nektar
ani pyl však vůni
nevydávají - ta
se vytváří buď
korunními lístky
nebo nitkami
tyčinek.

Navigace hmyzu v UV části světelného spektra

Pseudokopulace – tořič (*Ophrys*, *Orchidaceae*)

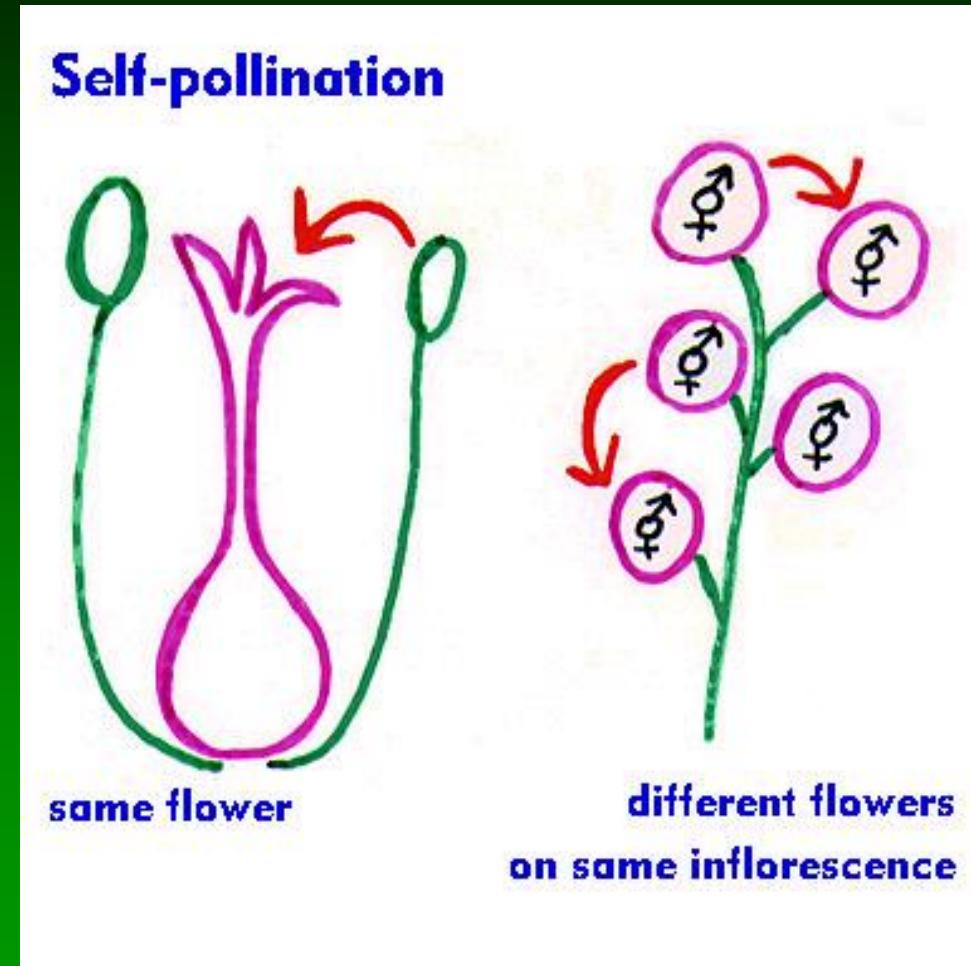

Copyright Nicolas J. Versepelik

Alogamie (outcrossing)
=> heterózní efekt, ale ...

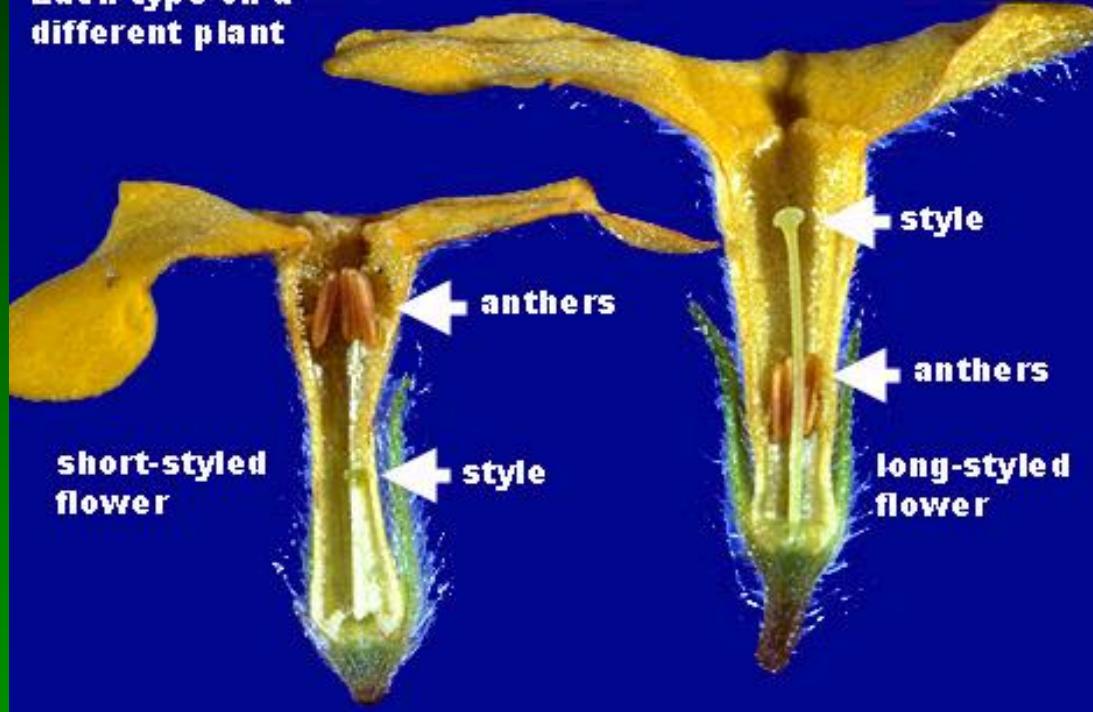
Autogamie (selfing)
=> inbrední deprese, ale ...

Geneticky podmíněná: self kompatibilita x self inkompatibilita
evolučně původní odvozená (30–50 % druhů)

Jedním ze způsobů jak se bránit autogamii vlastním pylom je heterostylie

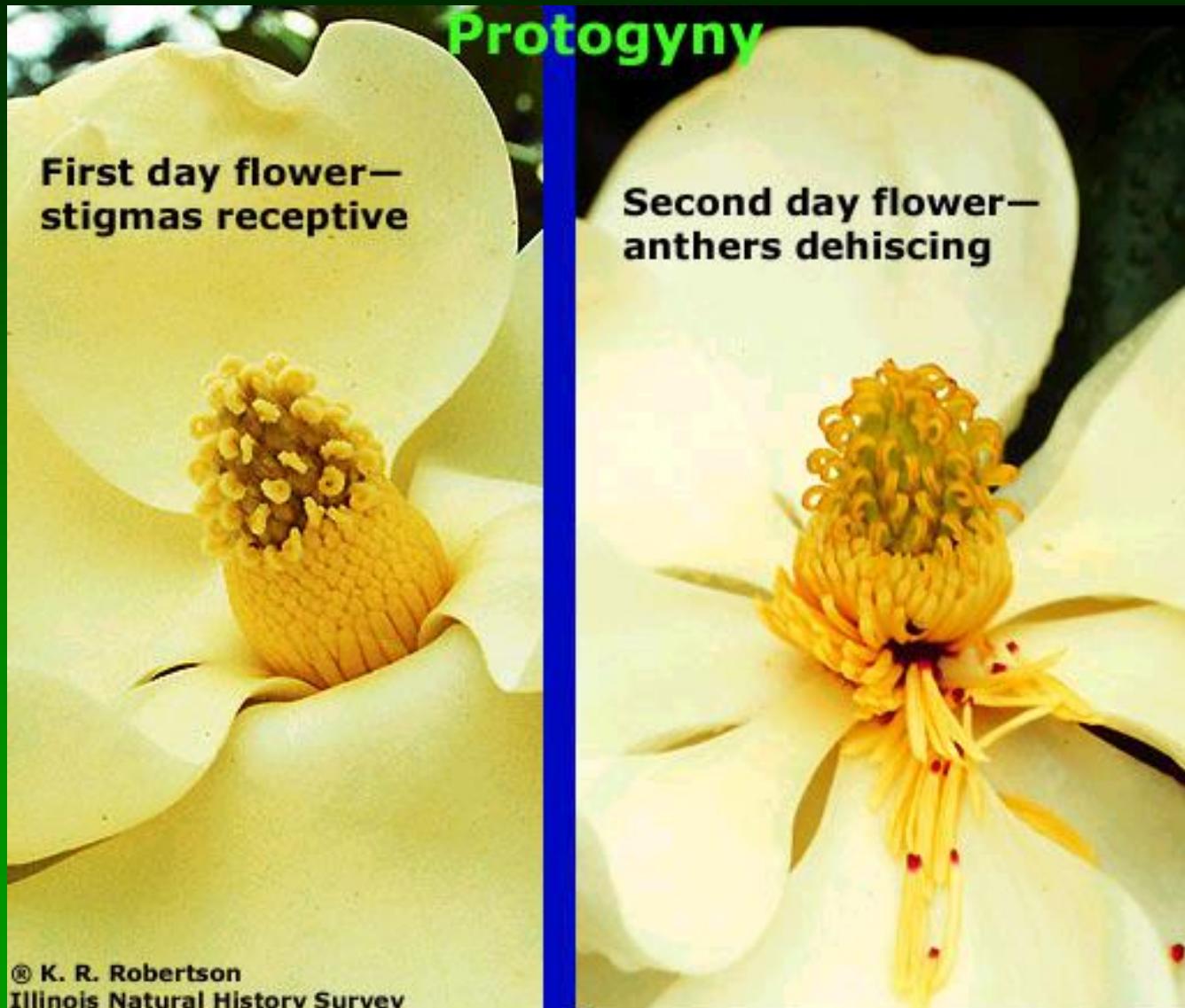
Heterostylous flowers
Each type on a different plant

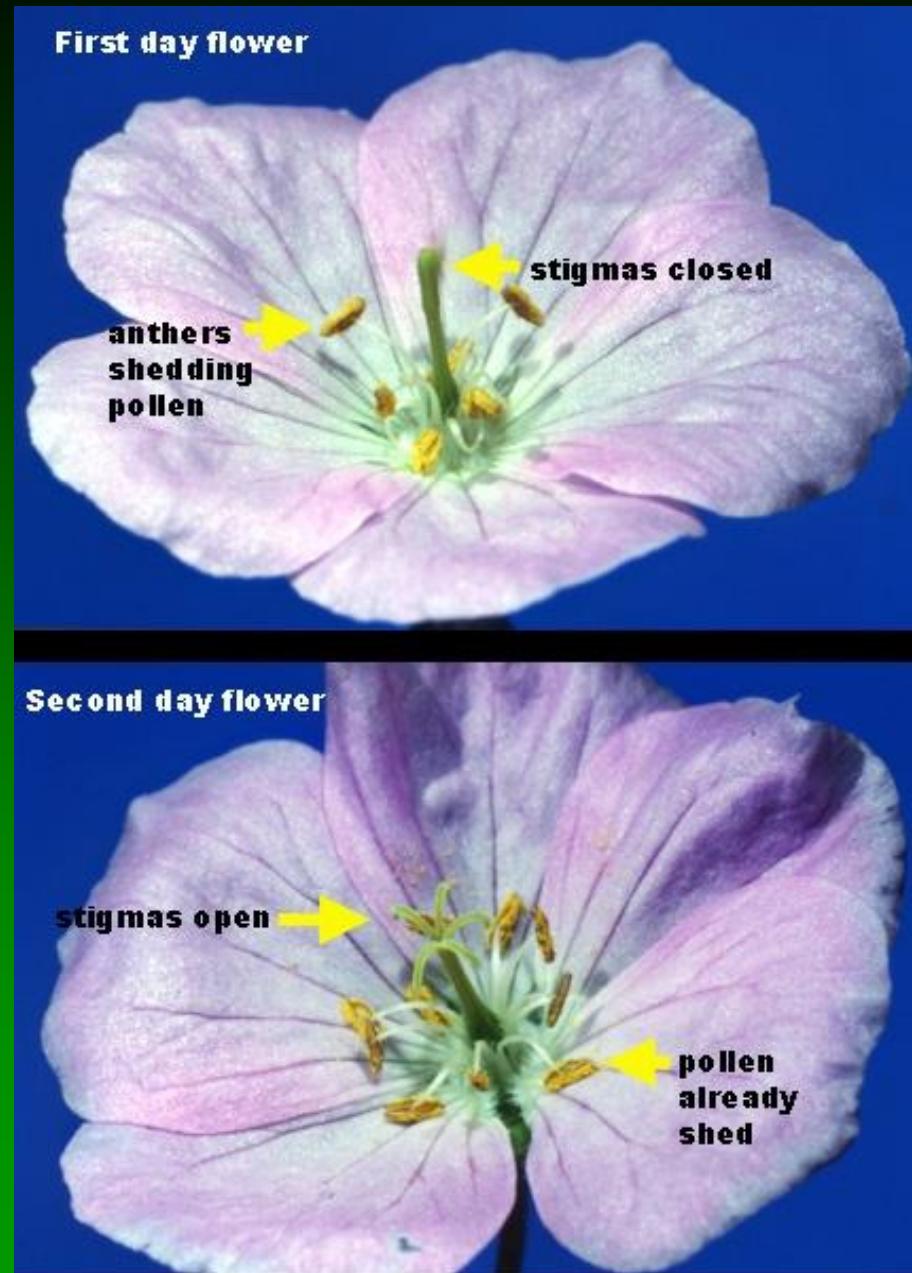
Heterostyly in *Primula*

Dalším způsobem jak se bránit autogamii vlastním pylem je protogynie

Analogickým způsobem
může bránit bránit
autogamii také
protandrie

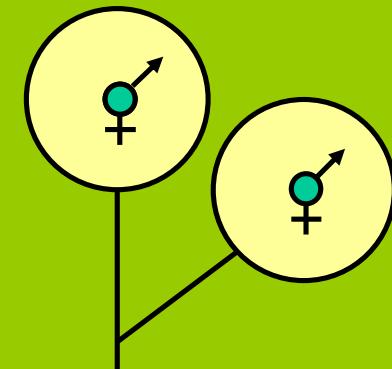

Hermafroditní květ a hermafroditní druh není totéž !

Většina druhů krytosemenných je hermafroditních – v Evropě 89%, v tropech 60%.

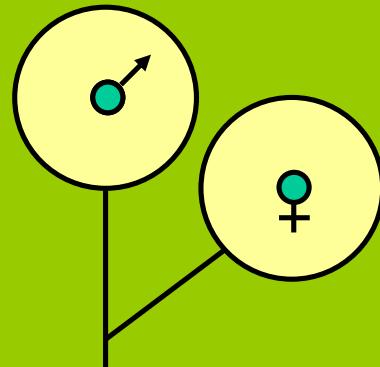
Nejčastější případ hermafroditního druhu

- jeho květy jsou oboupohlavné

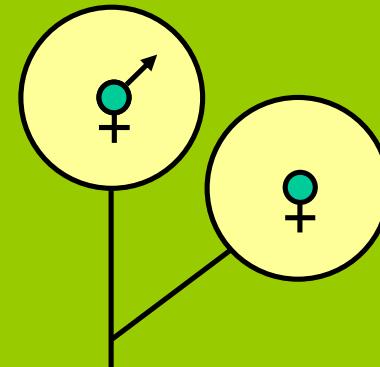

Vzácnější případy hermafroditních druhů se zcela nebo zčásti jednopohlavnými květy

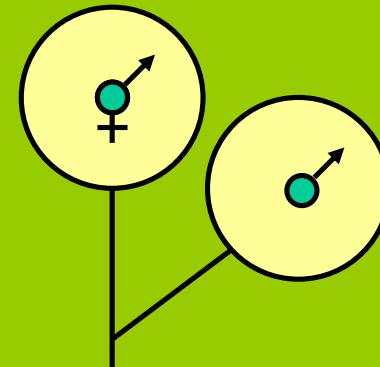
monoecie

gynomonoecie

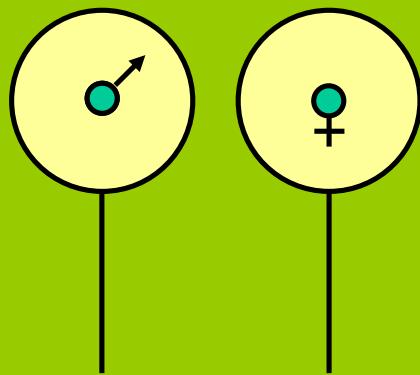

andromonoecie

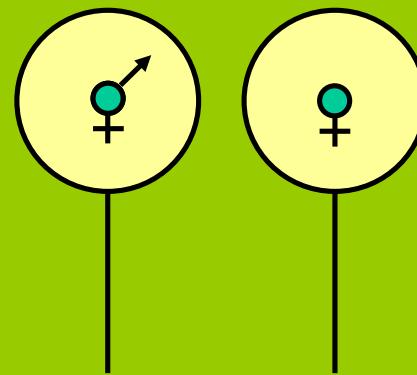
Protikladem hermafroditních druhů jsou
druhy s odděleným pohlavím

dioecie

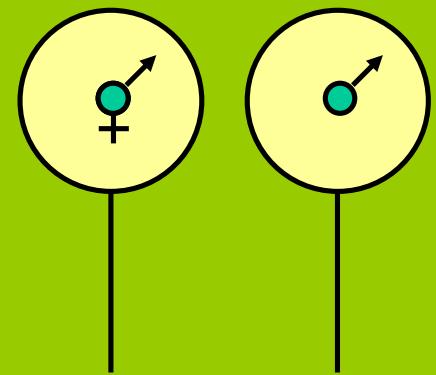
4 %

gynodioecie

7 %

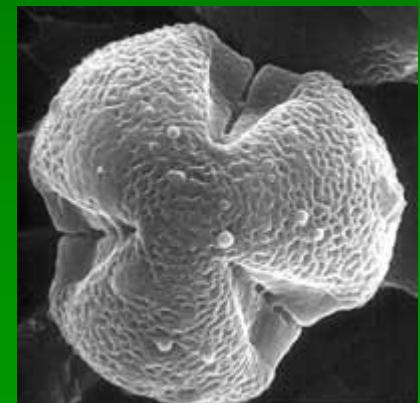
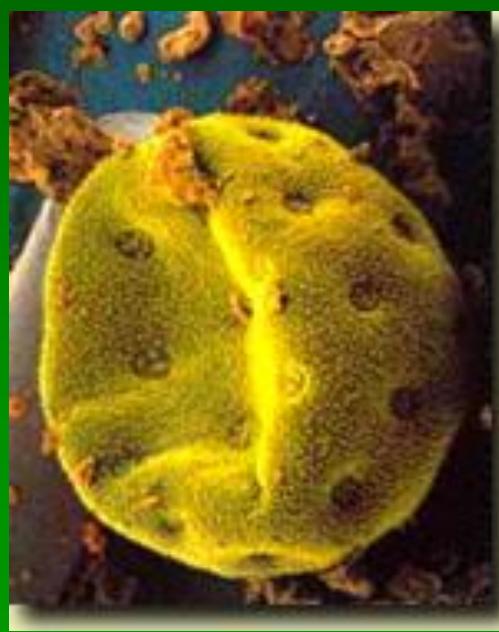
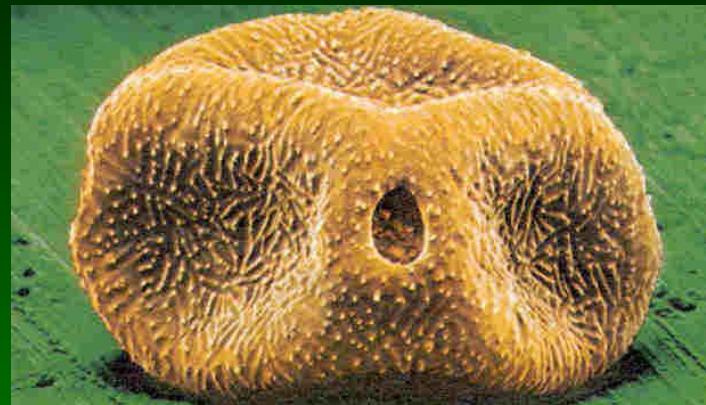
androdioecie

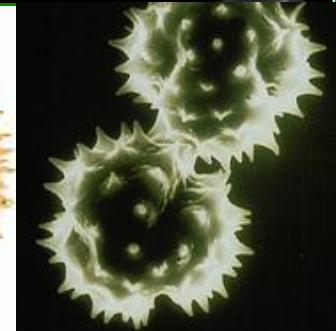
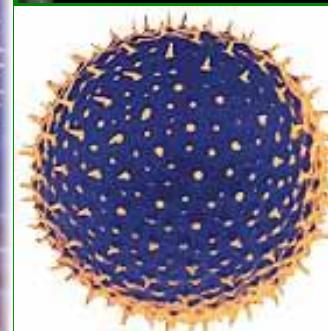
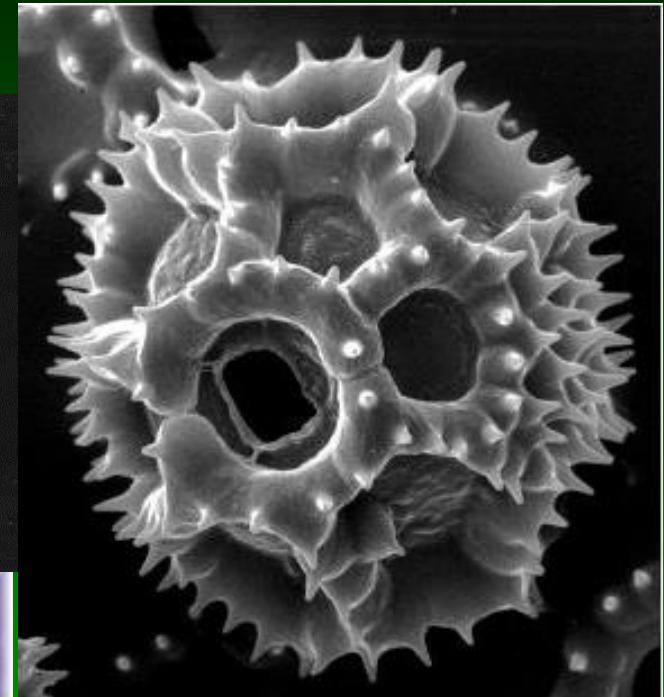
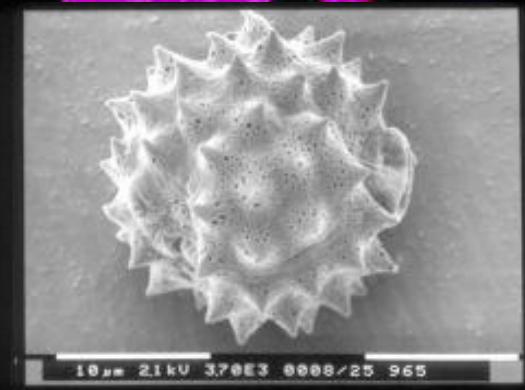
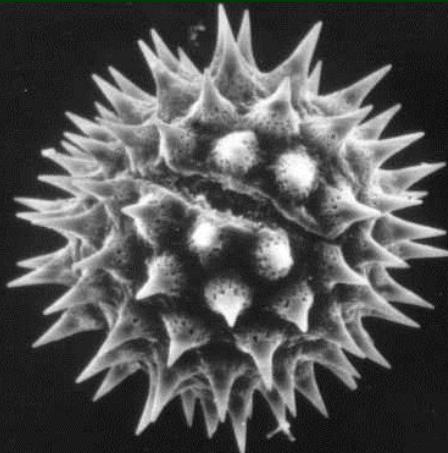
0,1 %

v Evropě je krytosemenných druhů s odděleným pohlavím
přibližně 11 %

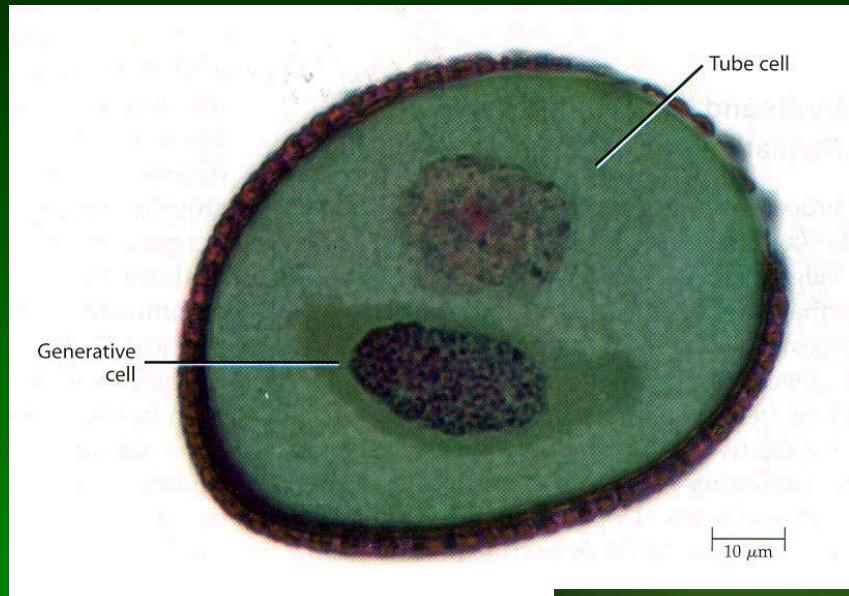
U anemogamních druhů bývá pyl hladký,
u hydrogamních je bez zvláštních
přizpůsobení

U entomogamních druhů je pyl často lepkavý, či s různými háčky, výrůstky nebo chlouppky

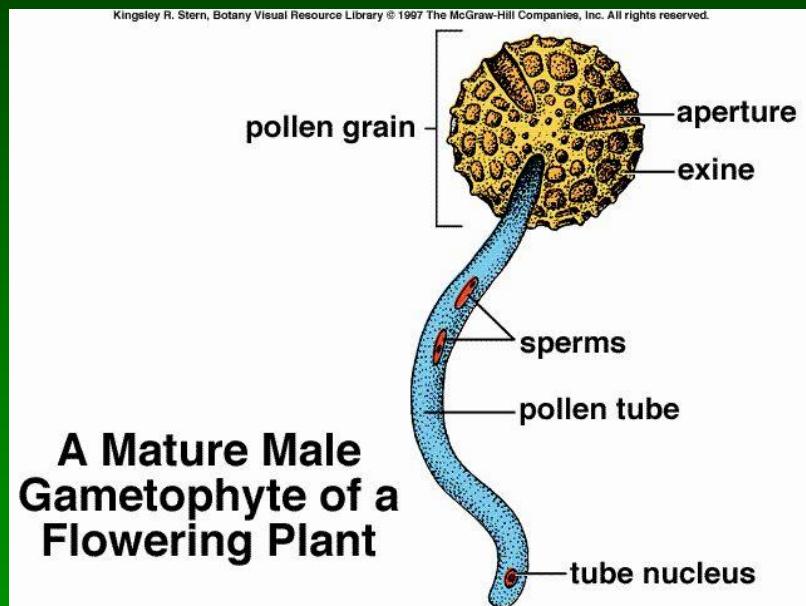
Jednobuněčné pylové zrno se při zrání dělí ve větší buňku vegetativní a menší generativní; v tomto dvoubuněčném stavu je přeneseno na bliznu; na blizně pylové zrno rehydratuje

Copyright © 2007 Dennis Kunkel Microscopy, Inc.

Pylová láčka – vyklíčí na blizně a proroste do semeníku

- na konci buňka vegetativní, za ní buňka generativní
 - generativní se před oplozením vajíčka rozdělí ve 2 buňky spermatické
- 1 vegetativní + 2 spermatické buňky = mikroprothalium

- u kukuřice musí láčka prorůst až 50 cm
- růst pomocí cytoskeletu, hlavně aktinových mikrofilament (stejně rostou i rhizoidy a kořenové vlásky)
- rychlosť růstu až 0,7 cm / hod.

Vajíčko (megasporangium)

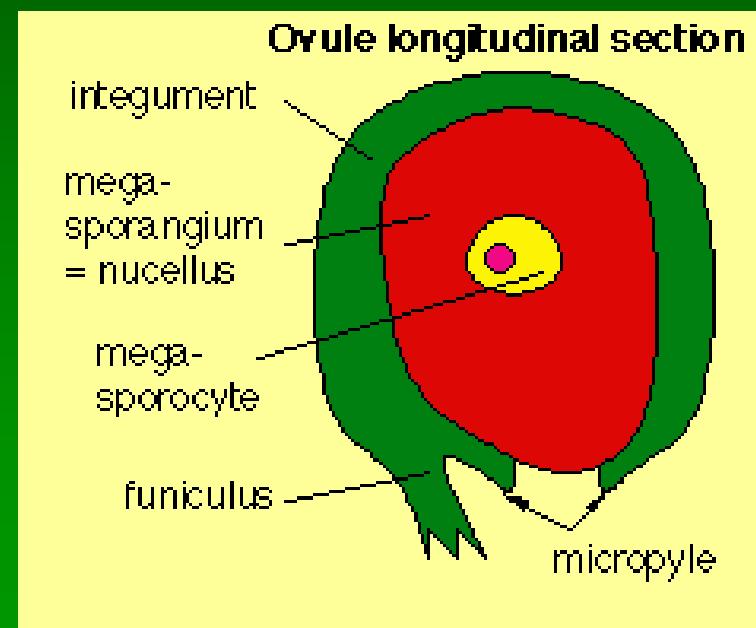
1 nebo 2 obaly

mikropyle (klový otvor),

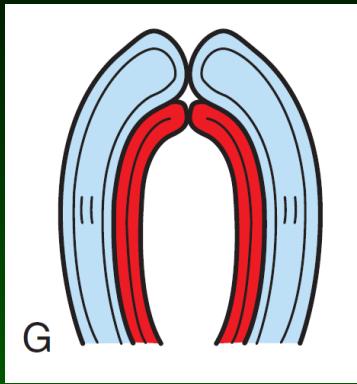
nemá pylovou ani archegoniální komoru

funikulus (poutko spojující vajíčko s plodolistem)

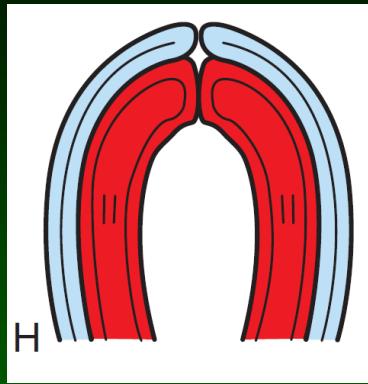
nucellus (= homolog archesporu) → jediný megasporocyt

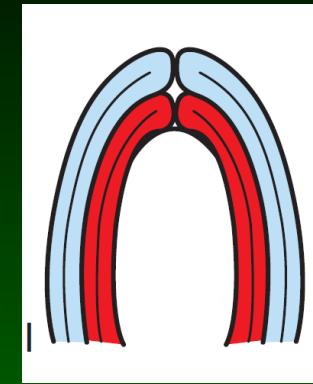
Typy vajíček dle tloušťky a počtu obalů = integumentů

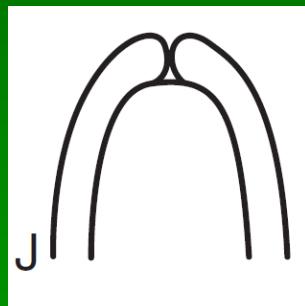
bitegmické s vnějším
integumentem tlustším

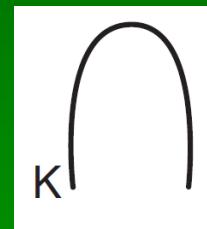
bitegmické s vnitřním
integumentem tlustším

bitegmické se stejně
silnými integumenty

unitegmické

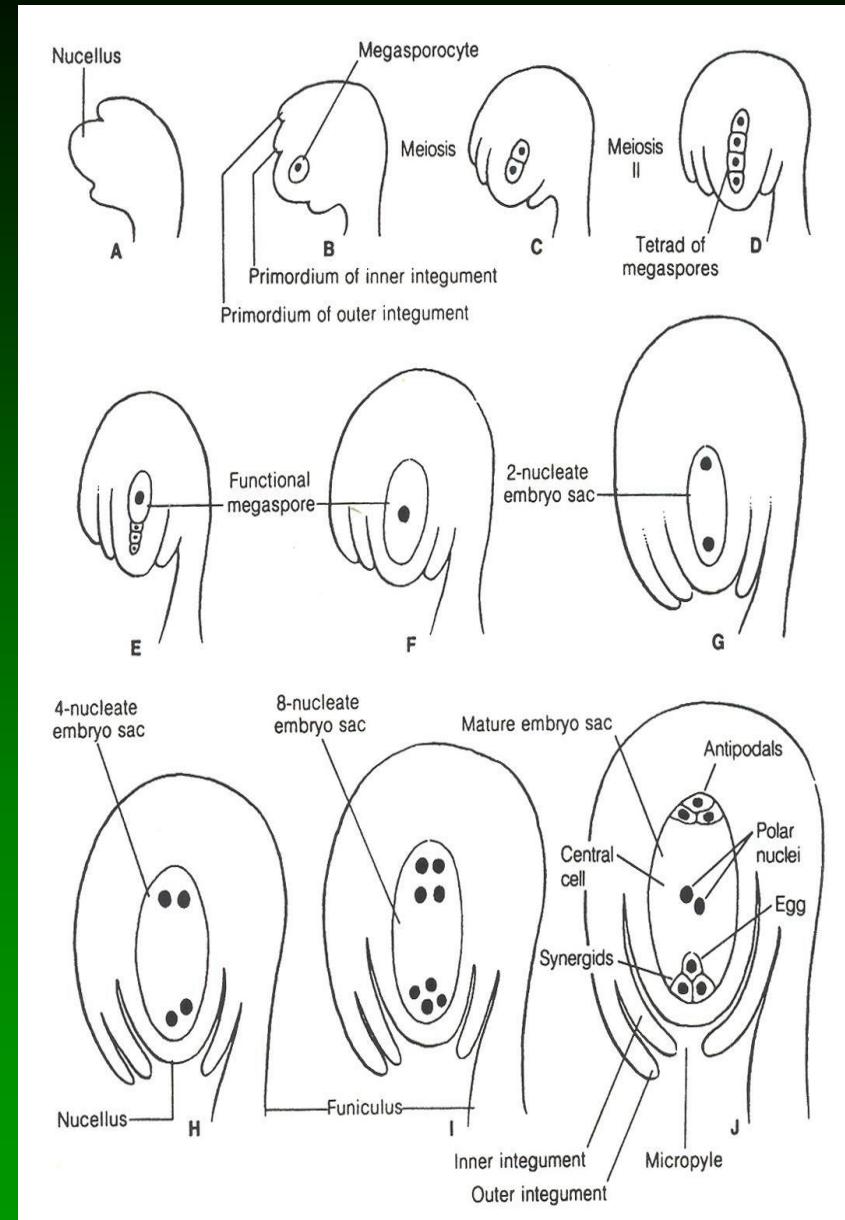

ategmické

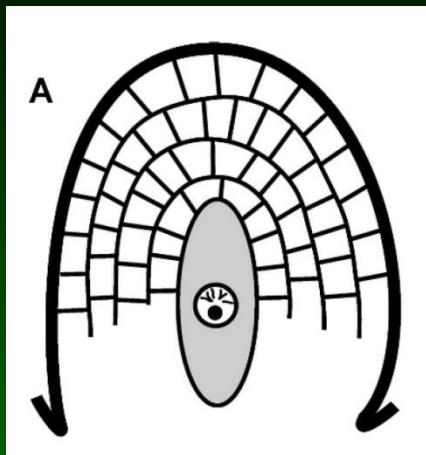
Zrání zárodečného vaku

- (1) zvětšená buňka nucellu = 1 megasporocyt
 - (2) 2x meióza megasporocytu = 4 magaspory
 - (3) tři magaspory zanikají
 - (4) 3x mitóza zbylé magaspory = 8jaderný zárodečný vak
 - (5) 6 jader se s částí cytoplasmy osamostatní v oosféru, 2 synergidy a 3 antipody
 - (6) 2 jádra se spojí v centrální jádro
- (70% krytosemenných má 8-jaderný)

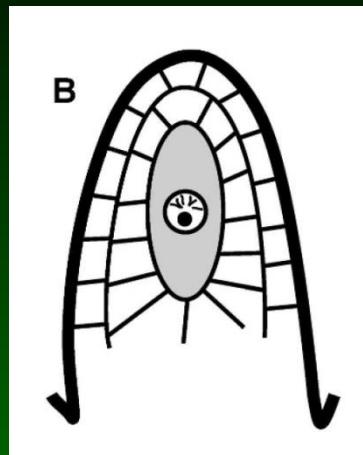
Zárodečný vak = homolog
megaprotalia = samičího gametofytu

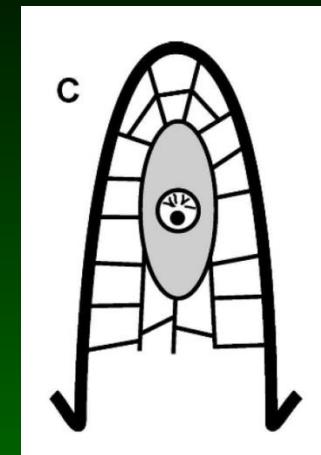
Typy vajíček dle tloušťky nucellu nad megasporocitem

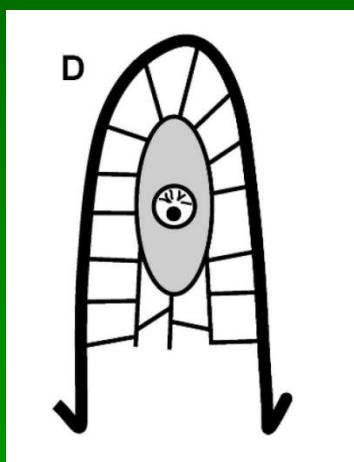
krasinucelátní s několika vrstvami

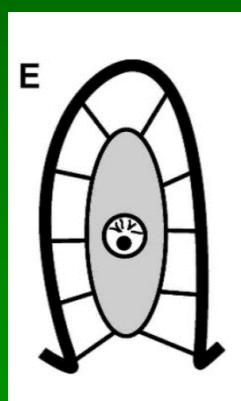
slabě krasinucelátní se 2 vrstvami

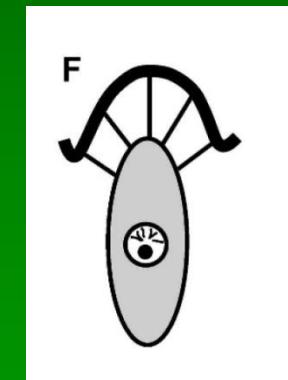
pseudokrasinucelátní s 1 vrstvou periklinálně rozdělenou na 2 nad megasporocitem

neúplně tenuinucelátní s 1 vrstvou nad megasporocitem a sterilní tkání vyplňující bázi nucellu

tenuinucelátní s 1 vrstvou nad megasporocitem

redukované tenuinucelátní s meiocytem delším než nucellus a tudíž bazálně postaveným

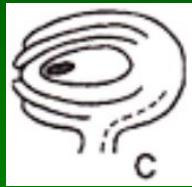
Typy vajíček dle postavení vůči poutku (funiculus)

Orthotropní: Mikropyle, chaláza a funikulus v jedné linii: *Piper*, *Polygonum*.

Anatropní: Otočené o 180° Mikropyle leží poblíž jizvy (hilum) - u 4/5 čeledí krytosemenných.

Hemitropní: Otočené o 90° st (např. *Ranunculus*).

Kampylotropní: Ohnuté o 90° (*Fabaceae*, *Brassicaceae*, *Caryophyllaceae*).

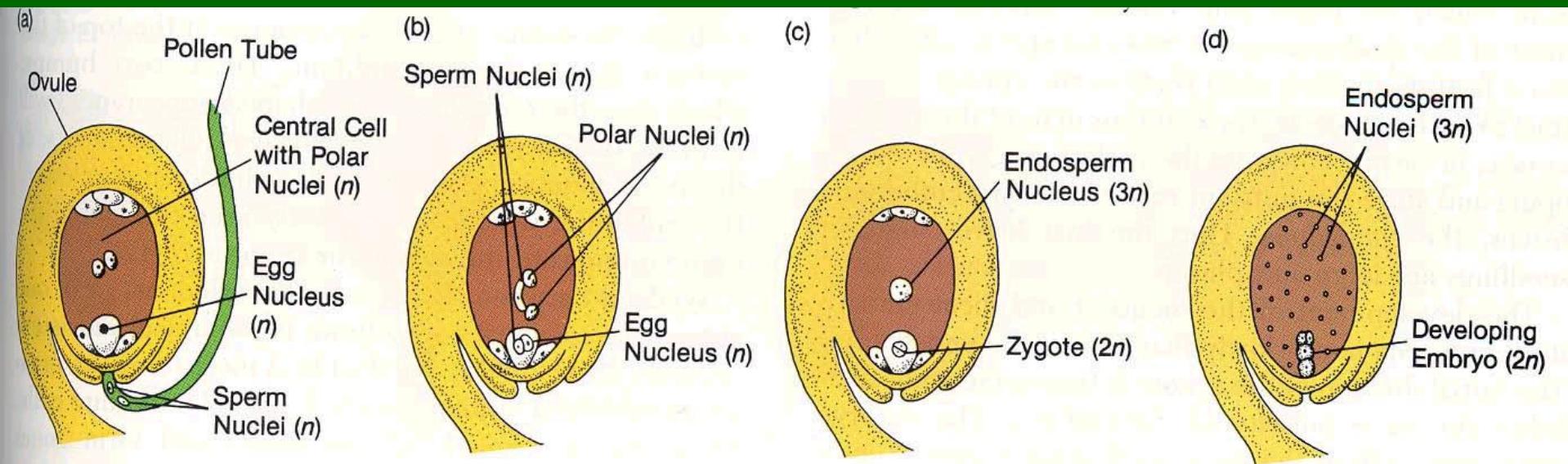
Amfitropní: Podkovovitě zahnuté vajíčko i embryo (*Lemna*, *Papaver*, *Alisma*).

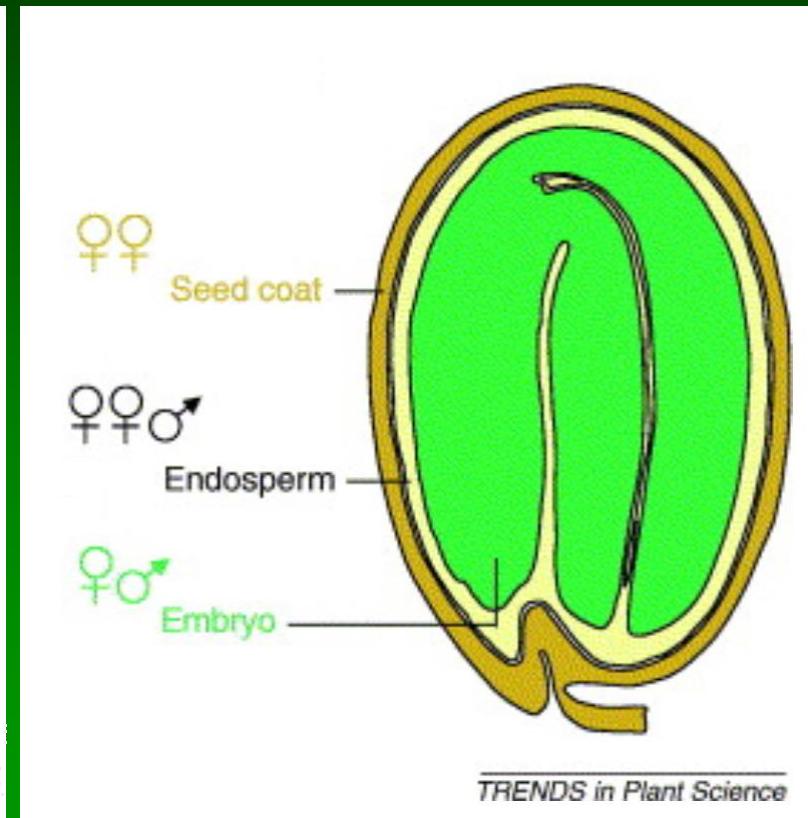
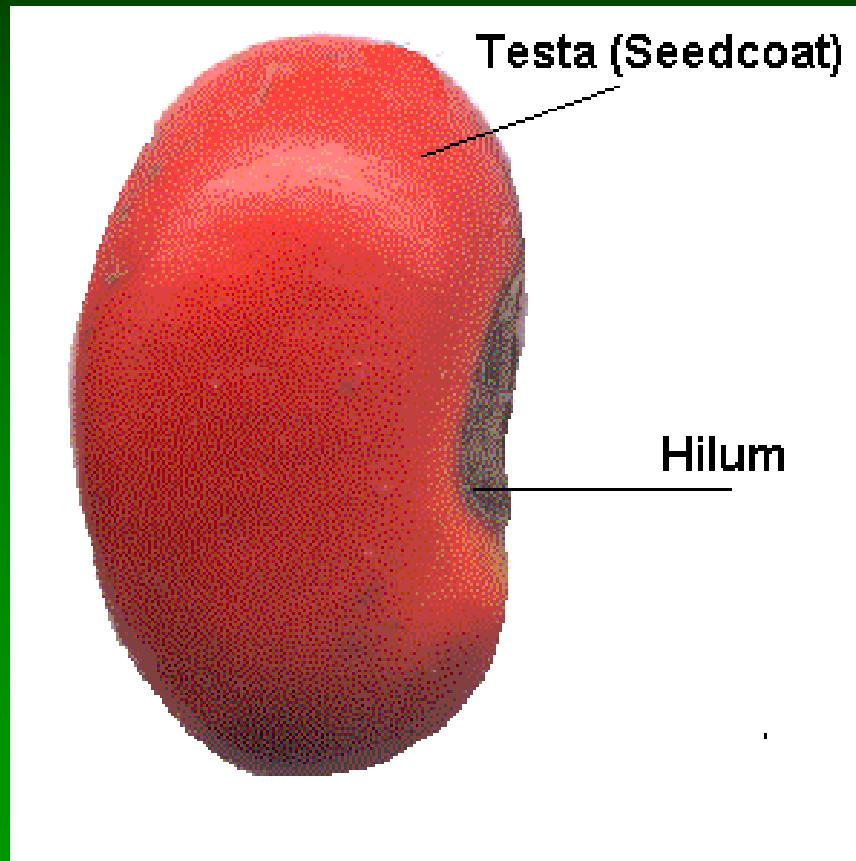
Circinotropní: Stočené o 360° (*Opuntia*, *Plumbaginaceae*).

Oplození (angl. fertilization) je dvojí

1. **Syngamie** – haploidní jádro 1 spermatické buňky splyne s haploidním jádrem oosféry a vznikne zygota, z níž dělením vznikne embryo
2. **Konfluace** – haploidní jádro druhé splyne s centrálním diploidním jádrem a vznikne endosperm

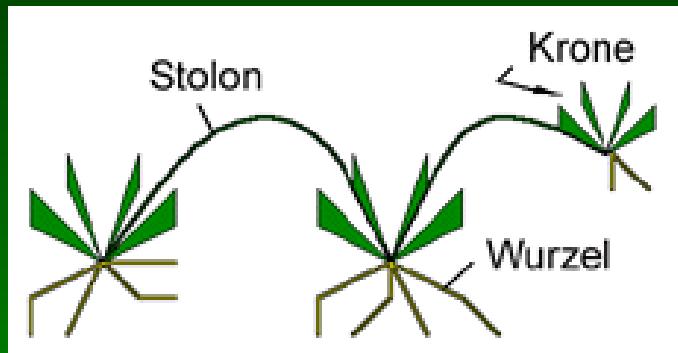

Povrch semene je obvykle kryt osemením (testa) embryo má vyvinut základ stonku (plumula) a základ kořene (radicula), v místě spojení vajíčka poutkem zůstává na semeně jizva (hilum).

Rozšiřování krytosemenných rostlin morfologie semen a plodů

Generativní množení nemusí být převažujícím způsobem rozmnožování, naopak rozmnožování vegetativní může často převažovat.

Semena nemusí vznikat jen na základě syngamie.
Alternativou je asexuální rozmnožování pomocí semen –
agamospermie (= apomixie *pro parte*)

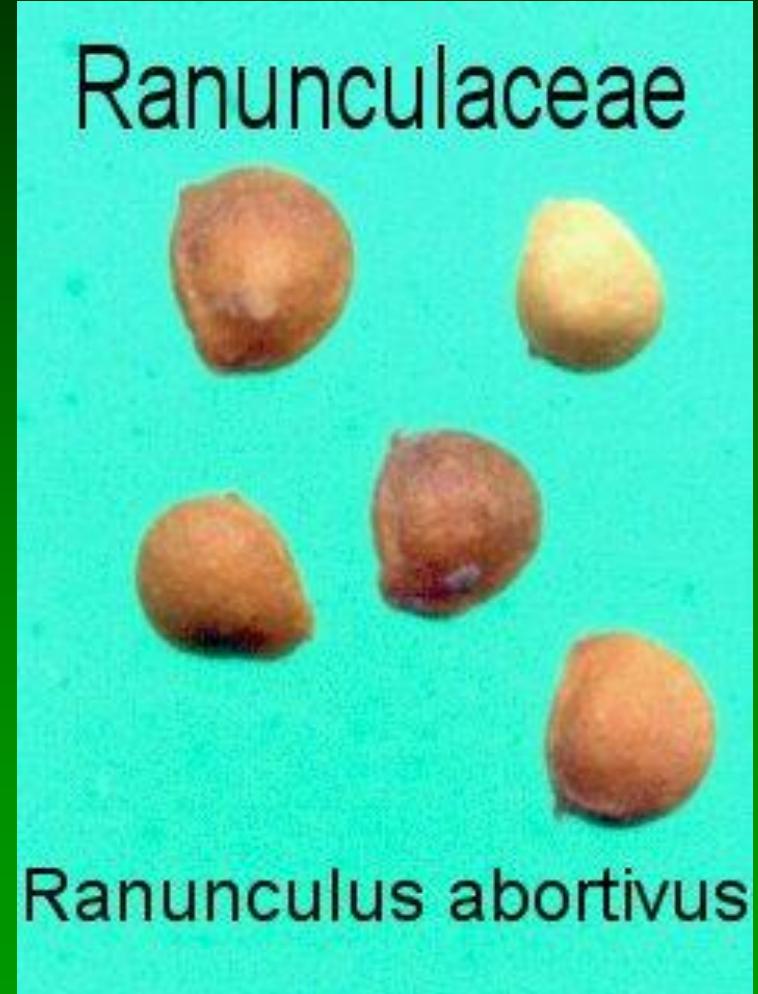
nedochází pak ke genové
rekombinaci

Plod - vzniká diferenciací semeníku nebo celého gynecea. Jednoduchým typem suchého plodu je jednosemenná nažka. Může vznikat z apokarpních pestíků – např. u pryskyřníkovitých (*Ranunculaceae*)

Ranunculus repens
Ranunculaceae
© G. D. Carr

nažka vznikající z apokarpních pestíků je také u růžovitých (*Rosaceae*)

Geum urbanum

Nažka může vzniknout i z cénotkarpního gynecea – např.
u šáchorovitých *Cyperaceae* (*Eleocharis obtusa*)

Z cénokarpního gynecea vzniká nažka také u hvězdnicovitých (*Asteraceae*, *Taraxacum*)

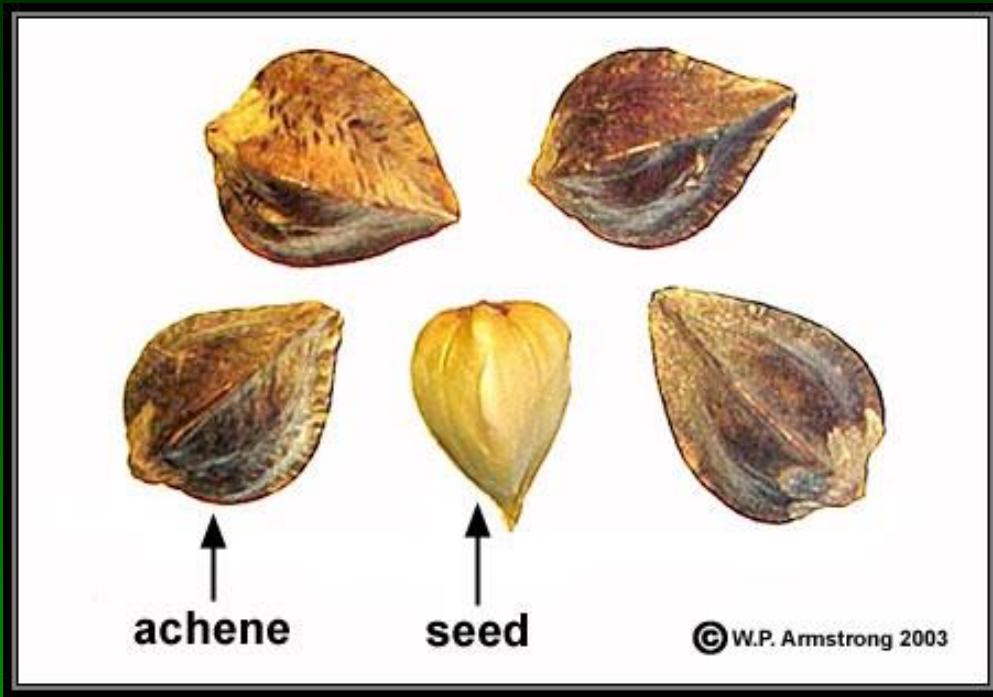
Nažka u slunečnice (*Helianthus*, *Asteraceae*) – pro nažky je typické, že oplodí a osemení k sobě sice těsně přiléhají, ale nesrůstají

Cénokarpní nažka u habru
(*Carpinus*, *Betulaceae*), dubu -
Quercus, *Fagaceae*,

Trojboká cénokarpní nažka u *Polygonaceae*

Okřídlená cénokarpní nažka (samara)

u břízy (*Betula*)

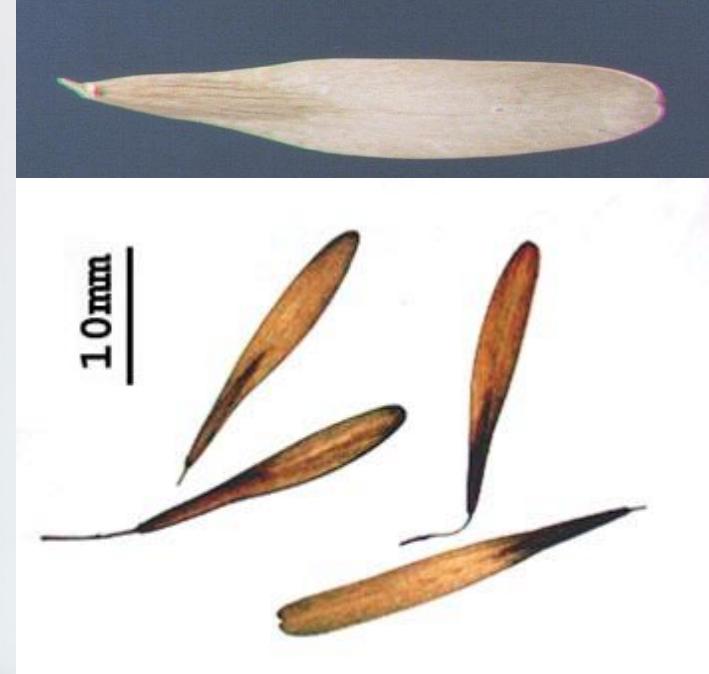

u jilmu (*Ulmus*)

© 1998 Kurt Stüber
300 dpi

Okřídlená
nažka u
jasanu
(*Fraxinus* sp.,
Oleaceae)

Suchým pukavým plodem je měchýřek (otvírá se jedním švem)
vynikající z apokarpního gynecea (ostrožka - *Delphinium*,
Ranunculaceae)

Měchýřky v čeledi *Ranunculaceae*

blatouch
Caltha

čemeřice
Helleborus

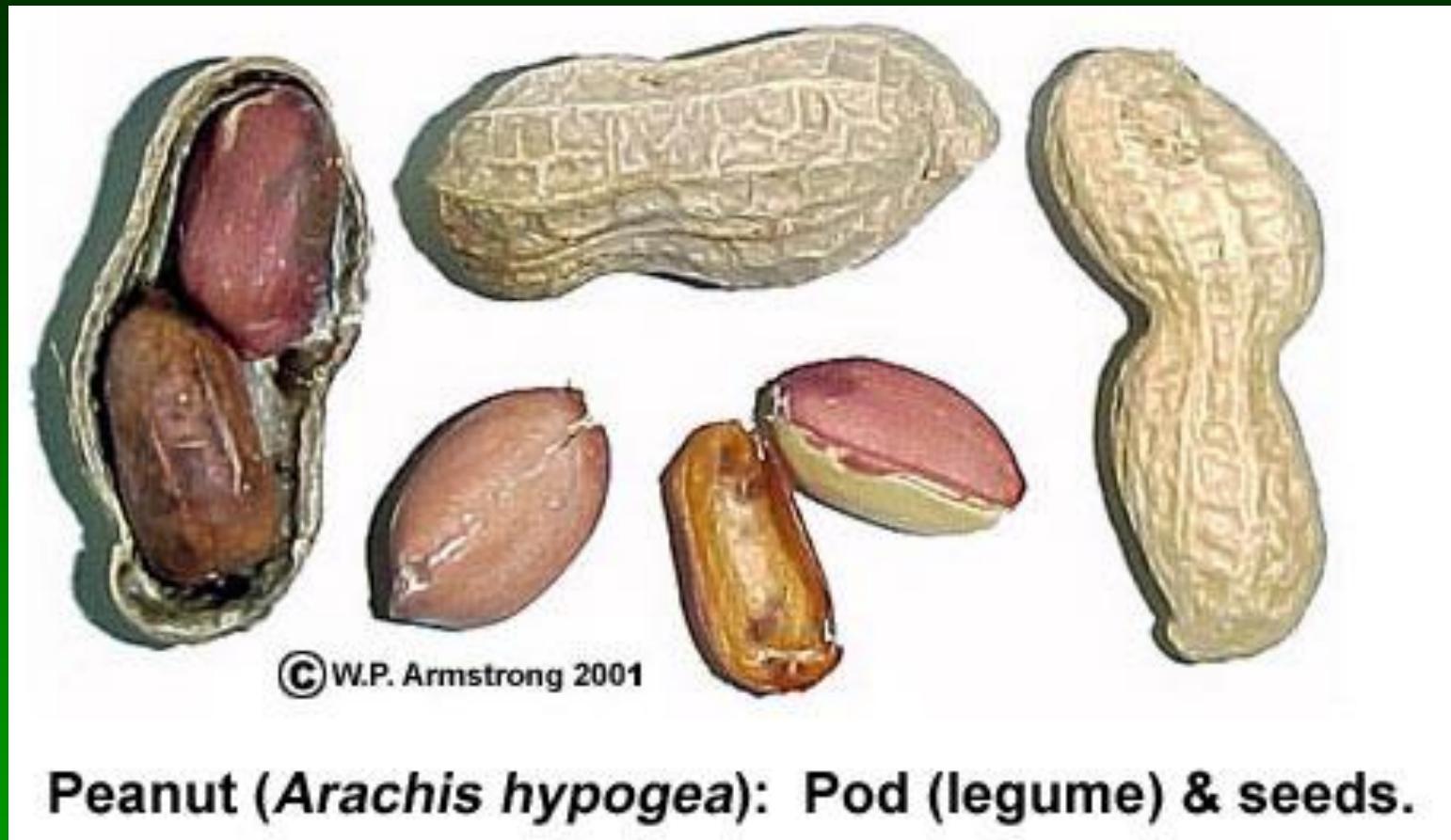
stračka (*Consolida*)
počet plodolistů a tedy
i měchýřků redukován
na jediný v každém
květu

Dalším typem suchého pukavého plodu vznikajícího z apokarpního gynecea je vícesemenný až jednosemenný lusk u čeledi bobovitých (*Fabaceae*) – otvírá se dvěma chlopněmi

Lusk u podzemnice olejné je na hranici mezi luskem a dvousemennou nažkou/oříškem

Peanut (*Arachis hypogea*): Pod (legume) & seeds.

Jednoduchým suchým cénokarpním plodem je také oříšek
(líska - *Corylus*, *Betulaceae*) – podobný nažce, ale semeno menší a
proto v oříšku „hrká“

Oříšky u lípy (*Tilia*, *Malvaceae*)

Jednoduchým suchým cénotokarpním plodem je také obilka, která se od nažky liší oplodím pevně srostlým s osemením (kukuřice - *Zea*, *Poaceae*)

Suchým pukavým plodem vznikajícím jen z cénotokarpního gynecea je tobolka. Děrami se otvírá tobolka máku (*Papaver*, *Papaveraceae*)

Trojpouzdré tobolky mají často jednoděložné

střevíčník – *Cypripedium*, *Orchidaceae*

sněženka – *Galanthus*, *Amaryllidaceae*

modřenec – *Muscari*, *Hyacinthaceae*

lilie – *Lilium*, *Liliaceae*

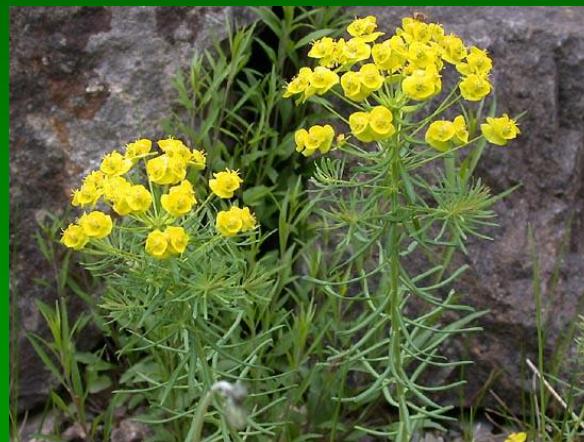

kosatec – *Iris*, *Iridaceae*

Trojpouzdrá tobolka

violka (*Viola*,)

pryšec (*Euphorbia*, *Euphorbiaceae*)

Dvoupouzdrá tobolka

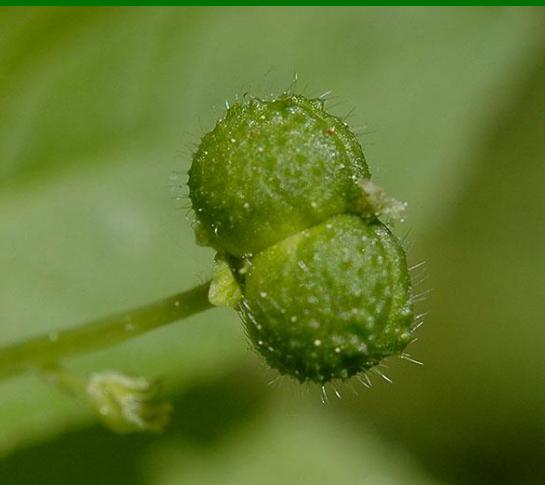

svlačec (*Convolvulus*, *Convolvulaceae*)

rozrazil (*Veronica*, *Plantaginaceae*)

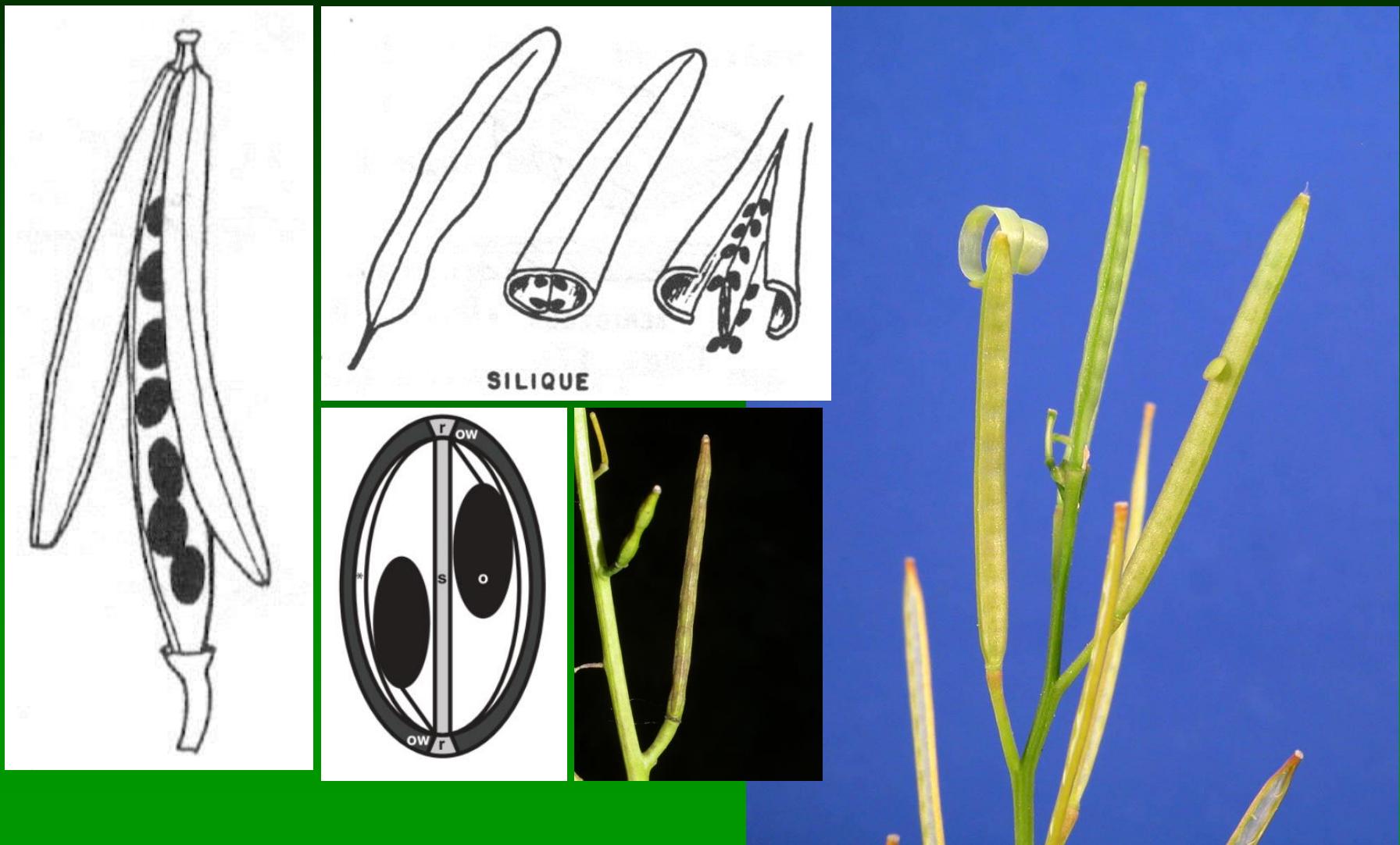

náprstník (*Digitalis*, *Plantaginaceae*)

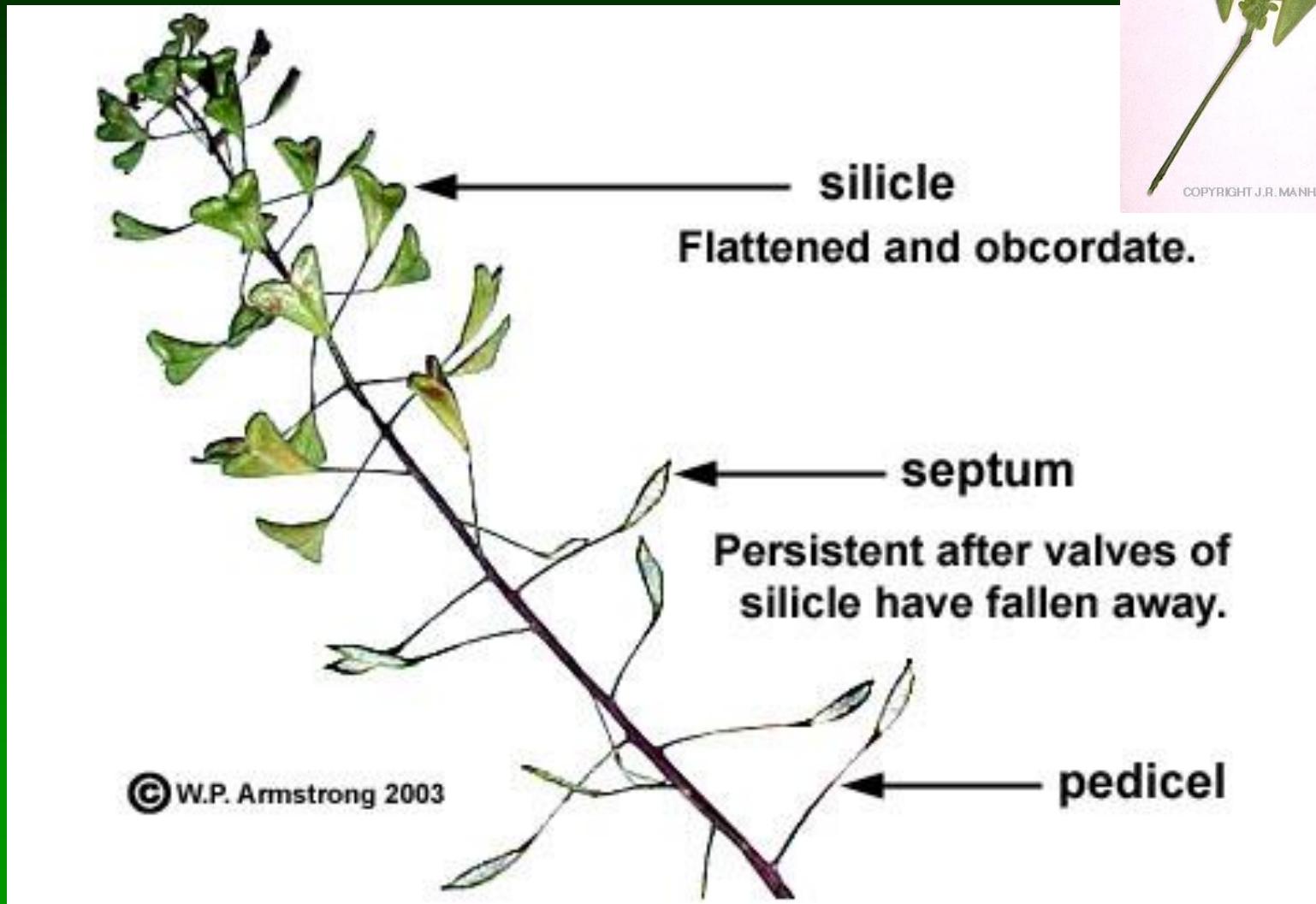

bažanka (*Mercurialis*,
Euphorbiaceae)

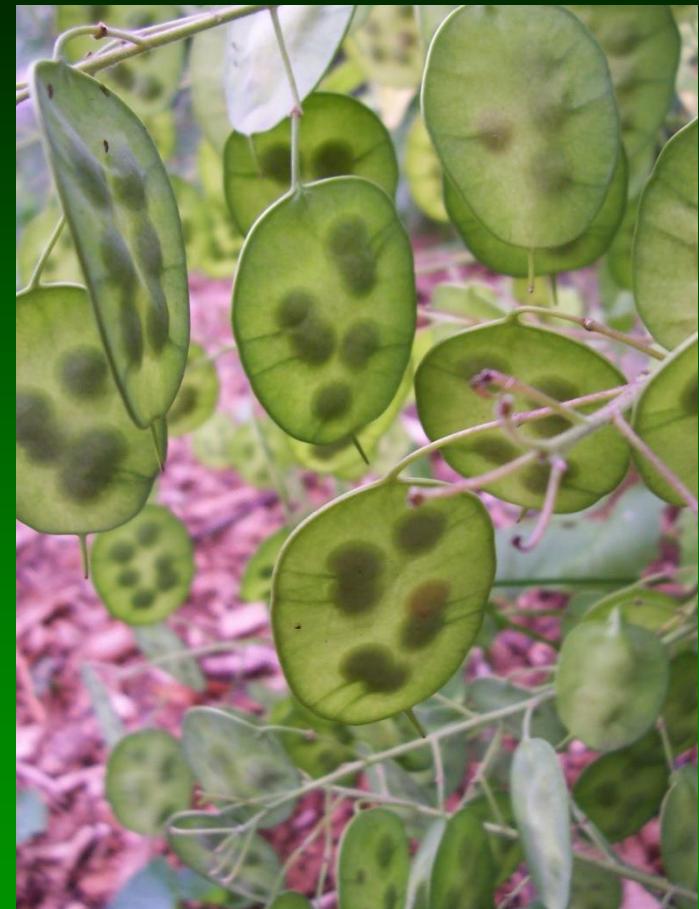
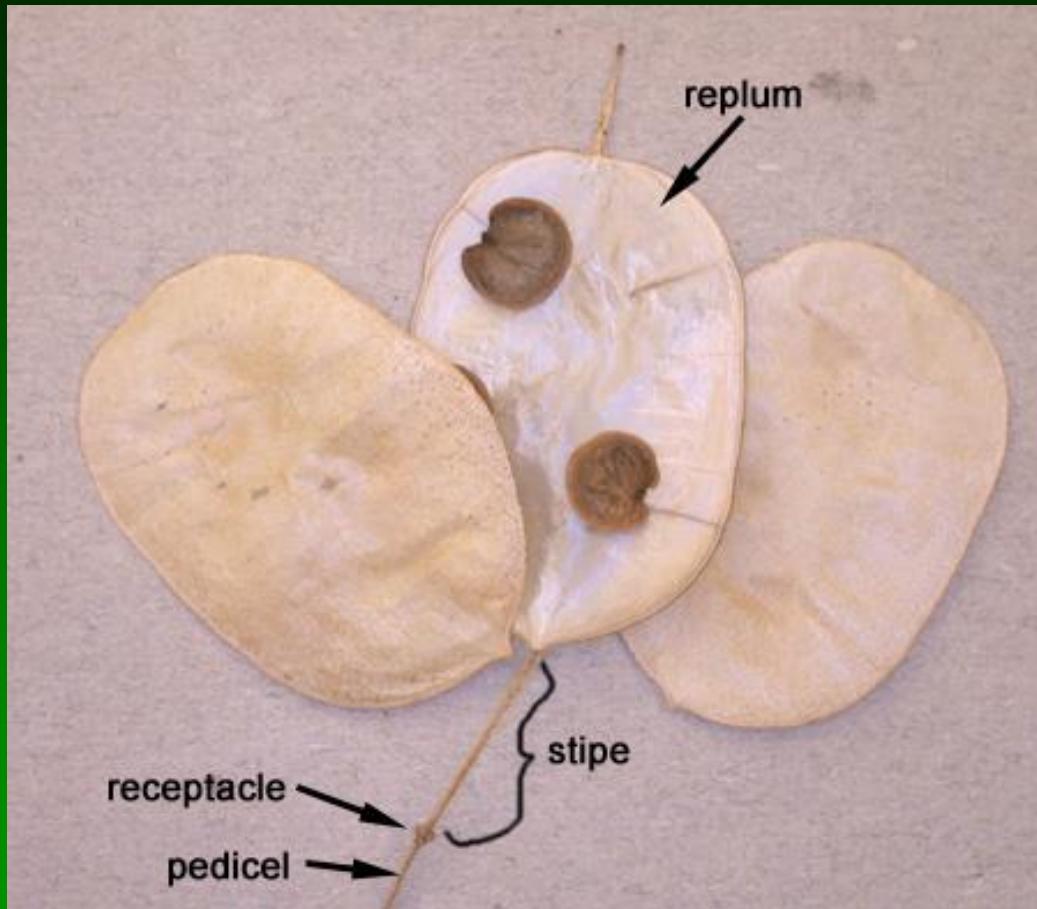
Také šešule brukvovitých (*Brassicaceae*) se dvěma chlopněmi
a střední přepážkou je typem tobolky

Podobná šešuli je také šešulka – např. u kokošky (*Capsella bursa-pastoris*)

Nebo u měsíčnice (*Lunaria annua*)

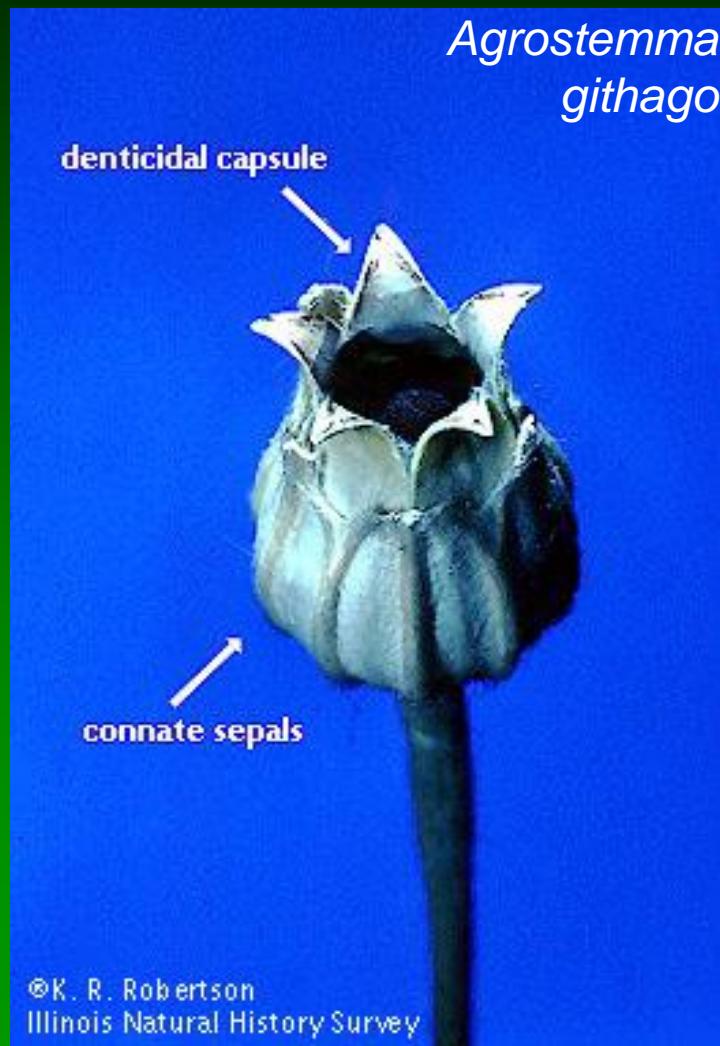
Jednopouzdrá tobolka

hořec (*Gentiana*, *Gentianaceae*)
jednopouzdrá tobolka – otvírá se
dvěma chlopněmi

mokrýš (*Chrysosplenium*, *Saxifragaceae*)

Jednopouzdré tobolky otvírající se nejčastěji 5 nebo 10 zuby
najdeme u čeledi hvozdíkovitých (*Caryophyllaceae*)

Jednopouzdré tobolky otvírající se 5 a více zuby najdeme také u čeledi prvosenkovitých (*Primulaceae*)

Dvou- až čtyřpouzdrá tobolka

durman (*Datura*, *Solanaceae*)

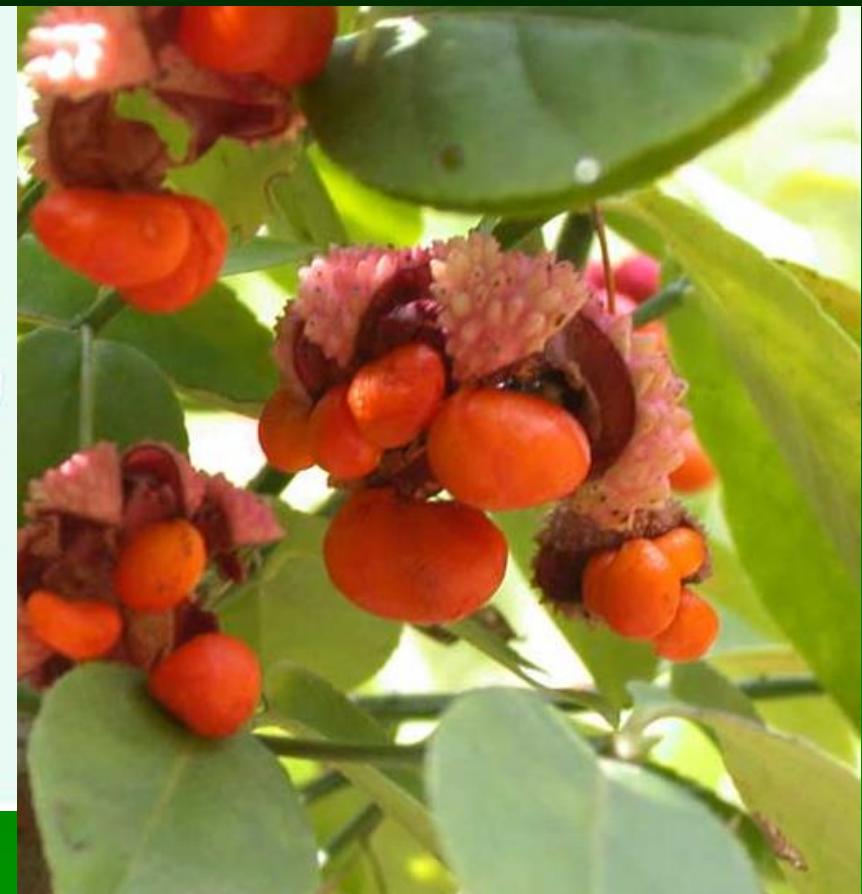
Troj- až pětipouzdrá tobolka

zvonek (*Campanula*, *Campanulaceae*)

Zvláštní dužnatou tobolku má brslen (*Euonymus*, *Celastraceae*)

© 1999 Ralf Rebmann

Zdužnatělé tobolky má také *Averroa carambola* (Oxalidaceae)

tobolka *Oxalis acetosella* (Oxalidaceae)

Trnitou tobolku vyplněnou semeny obalenými zdužnatělými míšky má durian (*Durio zibethinus*) z čeledi cejbovitých (*Bombacaceae*)

Dužnatým typem plodu je jedno- či vícesemenná bobule s rozlišenou vnější blanitou a vnitřní dužnatou částí. Vzácně může vznikat z apokarpního gynecea - např. u pryskyřníkovitých (*Ranunculaceae*, *Actaea*)

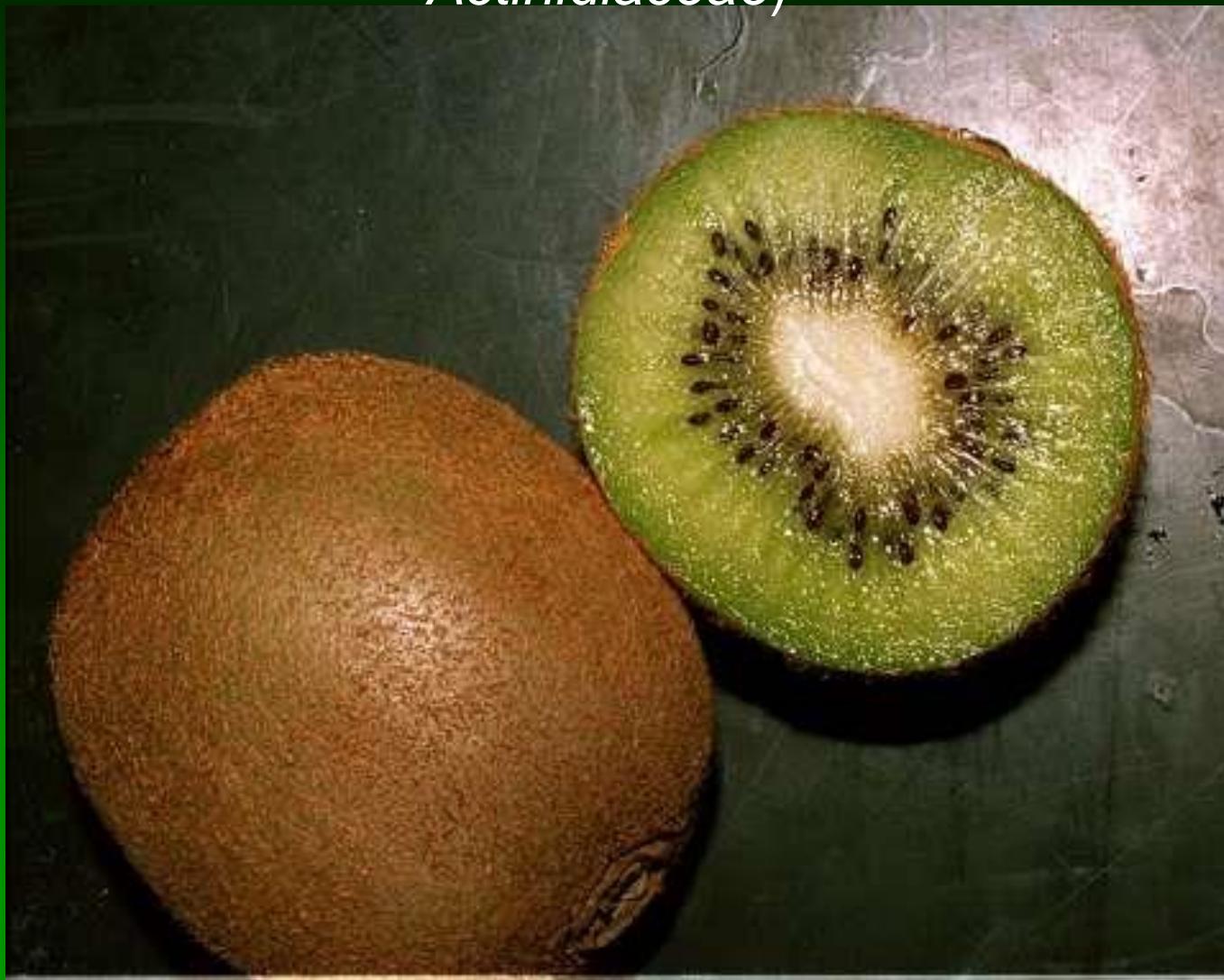
Mnohem častěji vzniká bobule s gynecea cénokarpního –
např. u tykrovitých (*Cucurbitaceae*)

různí zástupci čeledi tykvovitých - *Cucurbitaceae*

Bobule cénotokarpního typu má také kiwi (*Actinidia*,
Actinidiaceae)

Nebo rajče (*Lycopersicon*) a další lilkovité (*Solanaceae*)

Nebo rybíz
(*Ribes*) a další
srstkovité
(*Grossulariaceae*)

Nebo borůvka (*Vaccinium myrtillus*), brusinka (*Vaccinium vitis-idaea*) a další brusnicovité (*Ericaceae*)

Jedovaté bobule mají některé jednoděložné

Arum, Araceae

Maianthemum,
Convallariaceae
(Asparagaceae)

Paris, Melanthiaceae

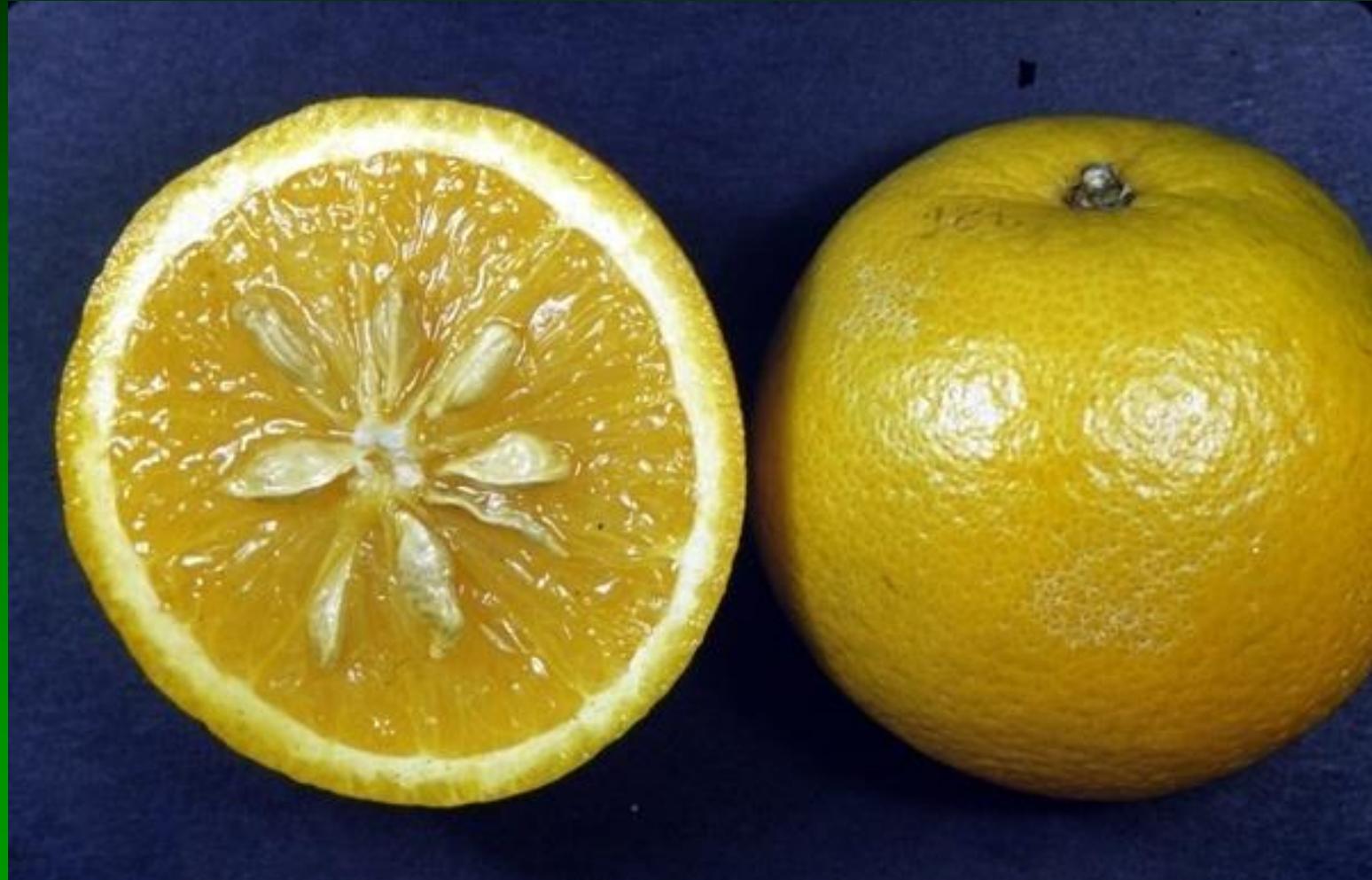

Convallaria,
Convallariaceae
(Asparagaceae)

Polygonatum,
Convallariaceae
(Asparagaceae)

Zvláštním typem cénokarpní bobule je hesperidium citroníku (*Citrus*, *Rutaceae*) s oplodím rozlišeným na vnější barevné flavedo a vnitřní bílé albedo. Šťavnatá dužina je zбуjelé pletivo vznikající dělením buněk vnitřní pokožky oplodí.

Více či méně vysýchavý typ bobule má paprika (*Capsicum*), která by mohla být považována i za zdužnatělou tobolku

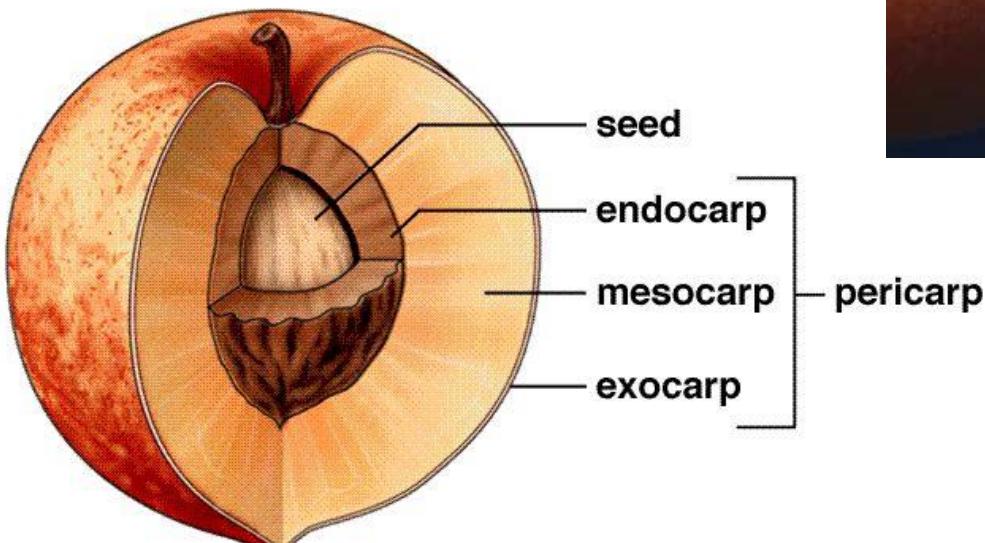

Dužnatým plodu je peckovice s trojvrstevným oplodím (blanitý exokarp, dužnatý mezokarp a sklerenchymatický endokarp) může vynikat z apokarpního gynecea

Kingsley R. Stern, Botany Visual Resource Library © 1997 The McGraw-Hill Companies, Inc. All rights reserved.

Regions of a Mature Fruit

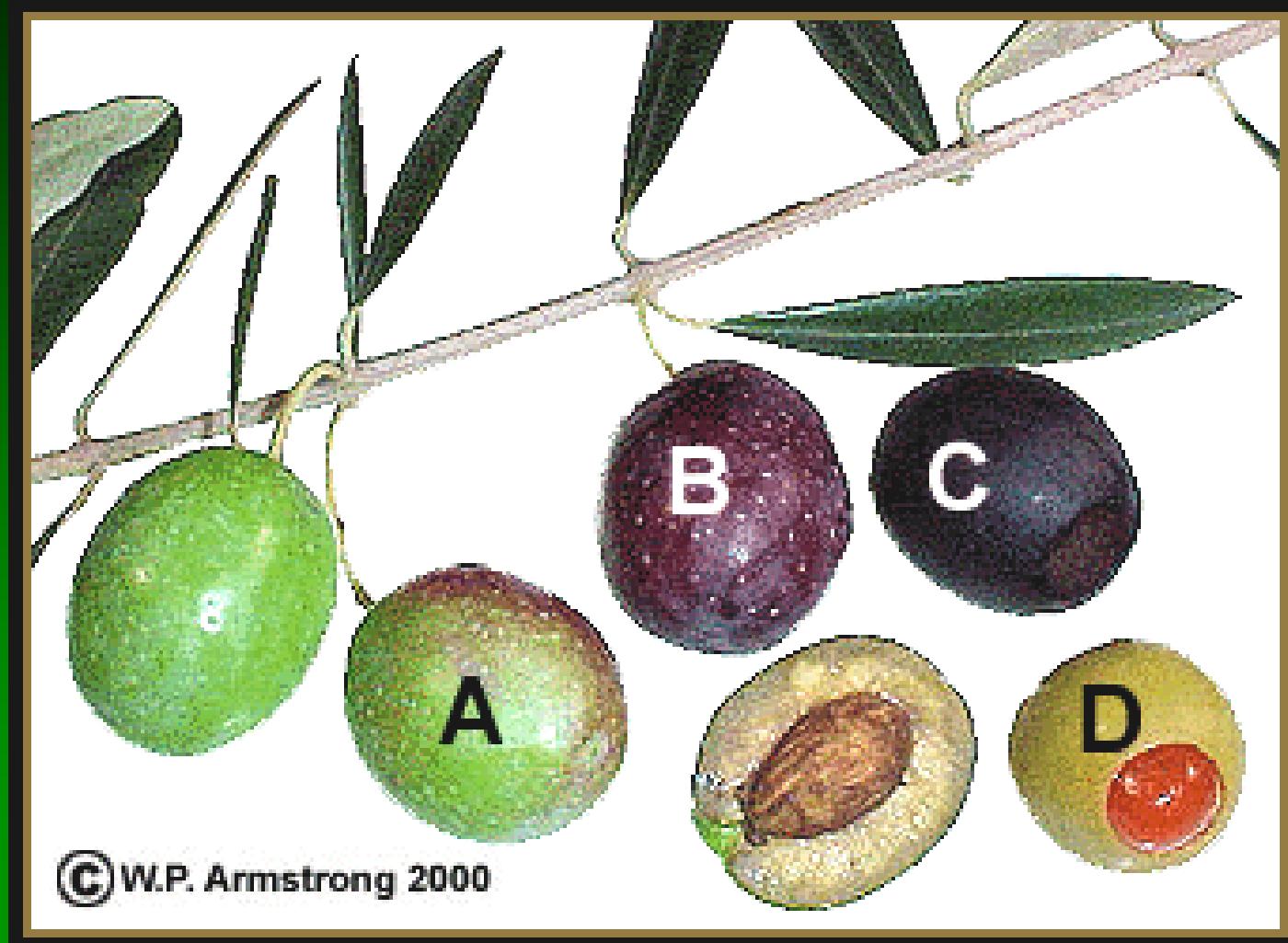

– např. u růžovitých
(*Rosaceae* – meruňka – *Armeniaca*)

Broskev, třešeň

Někdy vzniká peckovice z cénokarpního gynecea – např.
u olivy (*Olea*, *Oleaceae*)

Peckovici má také palma kokosová nebo palma datlová,
(Arecaceae)

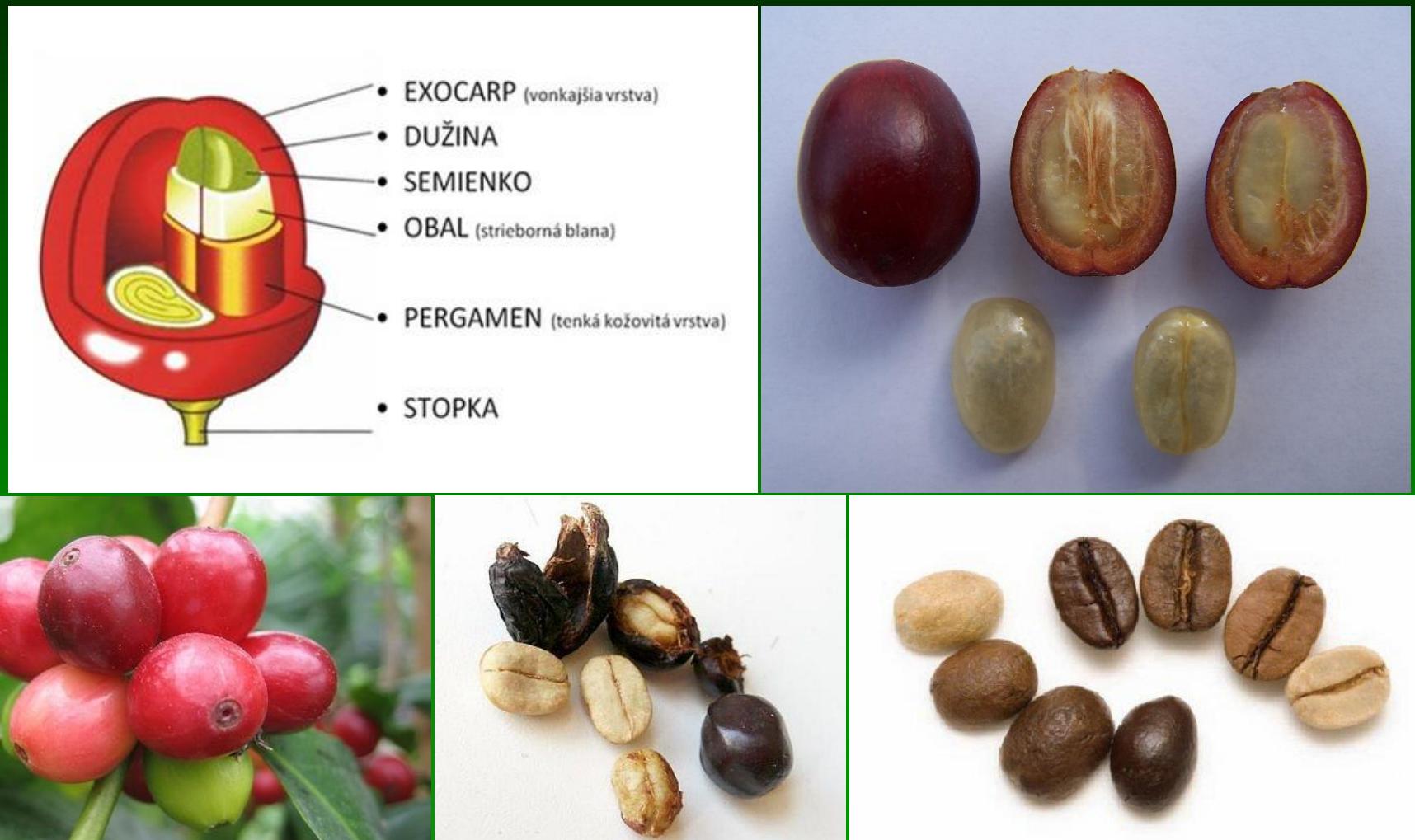

Ořešák (*Juglans*, *Juglandaceae*) má peckovici (až jednoseleňnou tobolku)

Dvousemenná peckovice z cénokarpního gynecea – u kávovníku (*Coffea*, *Rubiaceae*)

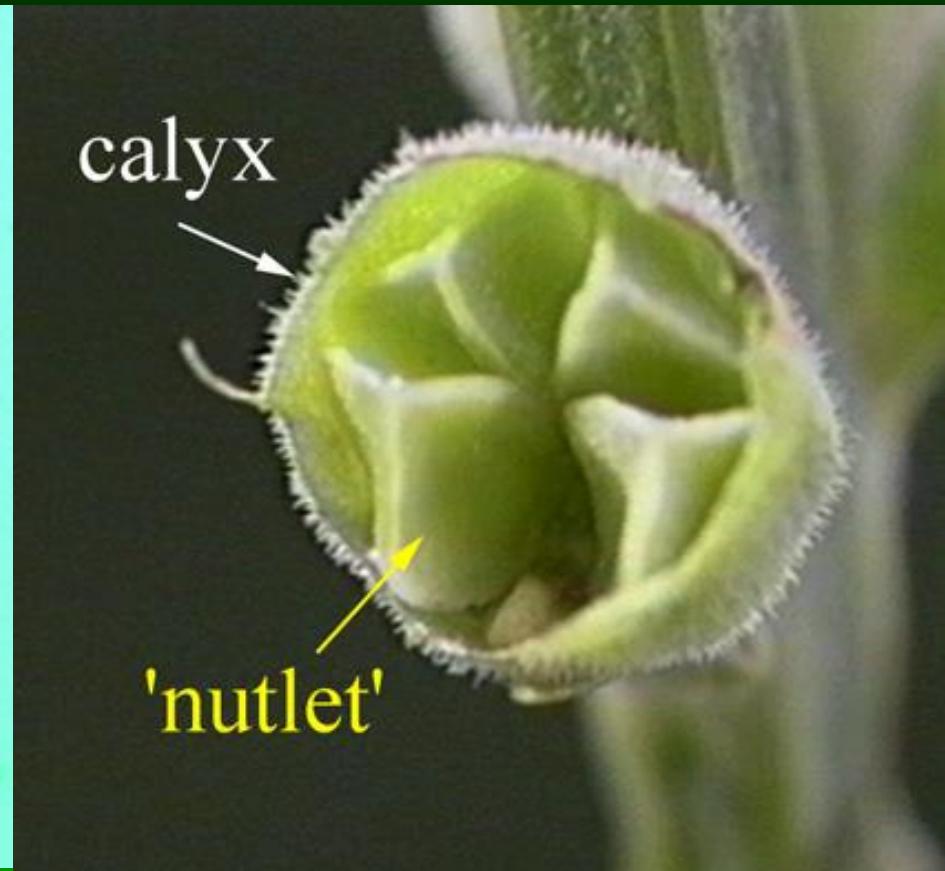
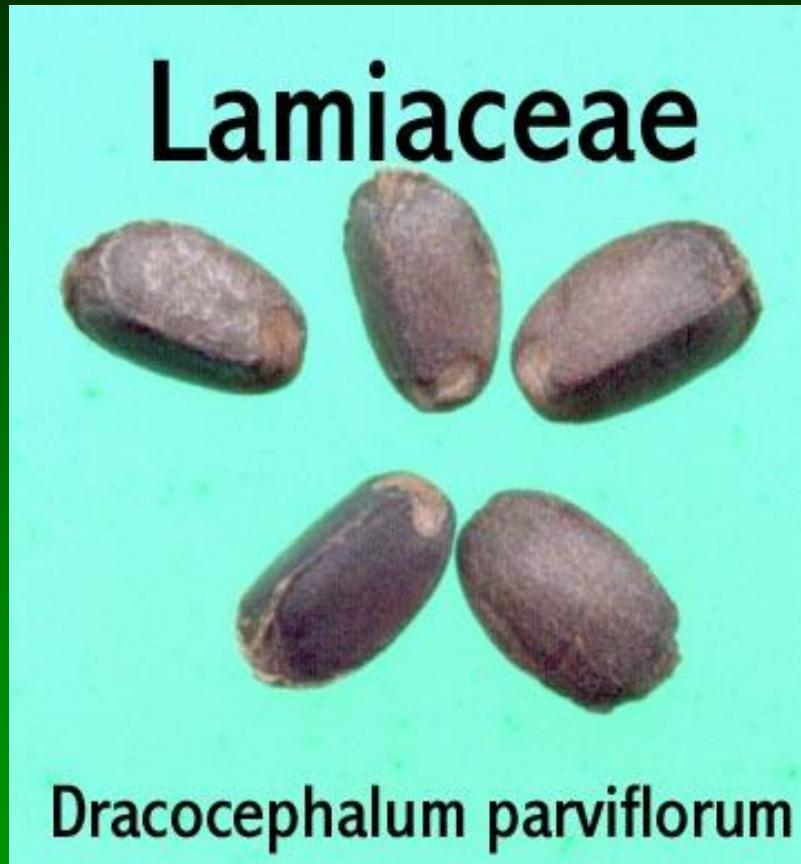
Některé suché cénokarpní plody se rozpadají podél plodolistů, pak se nazývají poltivé (schizokarpium) – jsou to např. tvrdky u brutnákovitých (*Boraginaceae*)

Tvrdky u užanky (*Cynoglossum*, *Boraginaceae*)

Tvrdky jsou typické také pro hluchavkovité (*Lamiaceae*)

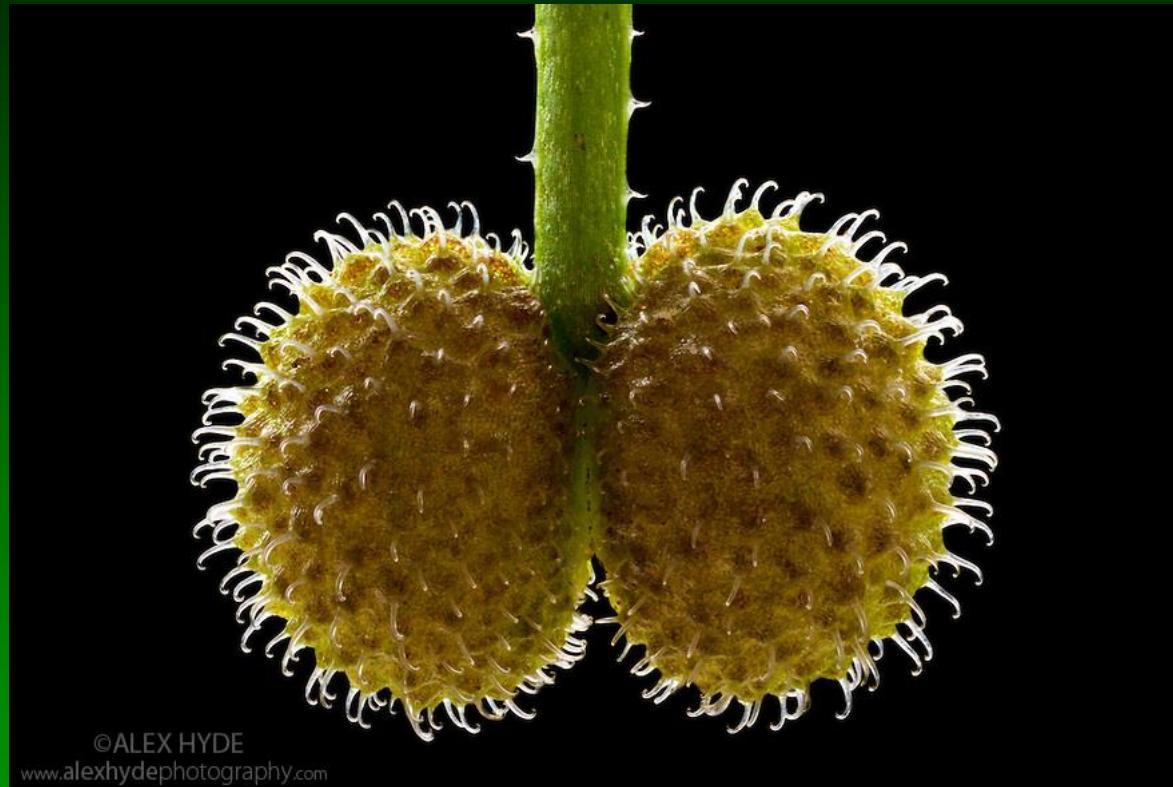
Jiným typem suchého poltivého plodu, rozpadajícího se na plůdky (mericarpia) – jsou dvounažky u miříkovitých (*Apiaceae*)

Poltivým plodem je také okřídlená dvounažka (samara) u javoru (*Acer*, *Sapindaceae*)

Poltivým plodem jsou také dvounažky u svízelu (*Galium*, *Rubiaceae*)

Poltivé plody rozpadající se v mnoho merikarpí má i sléz (*Malva*, *Malvaceae*)

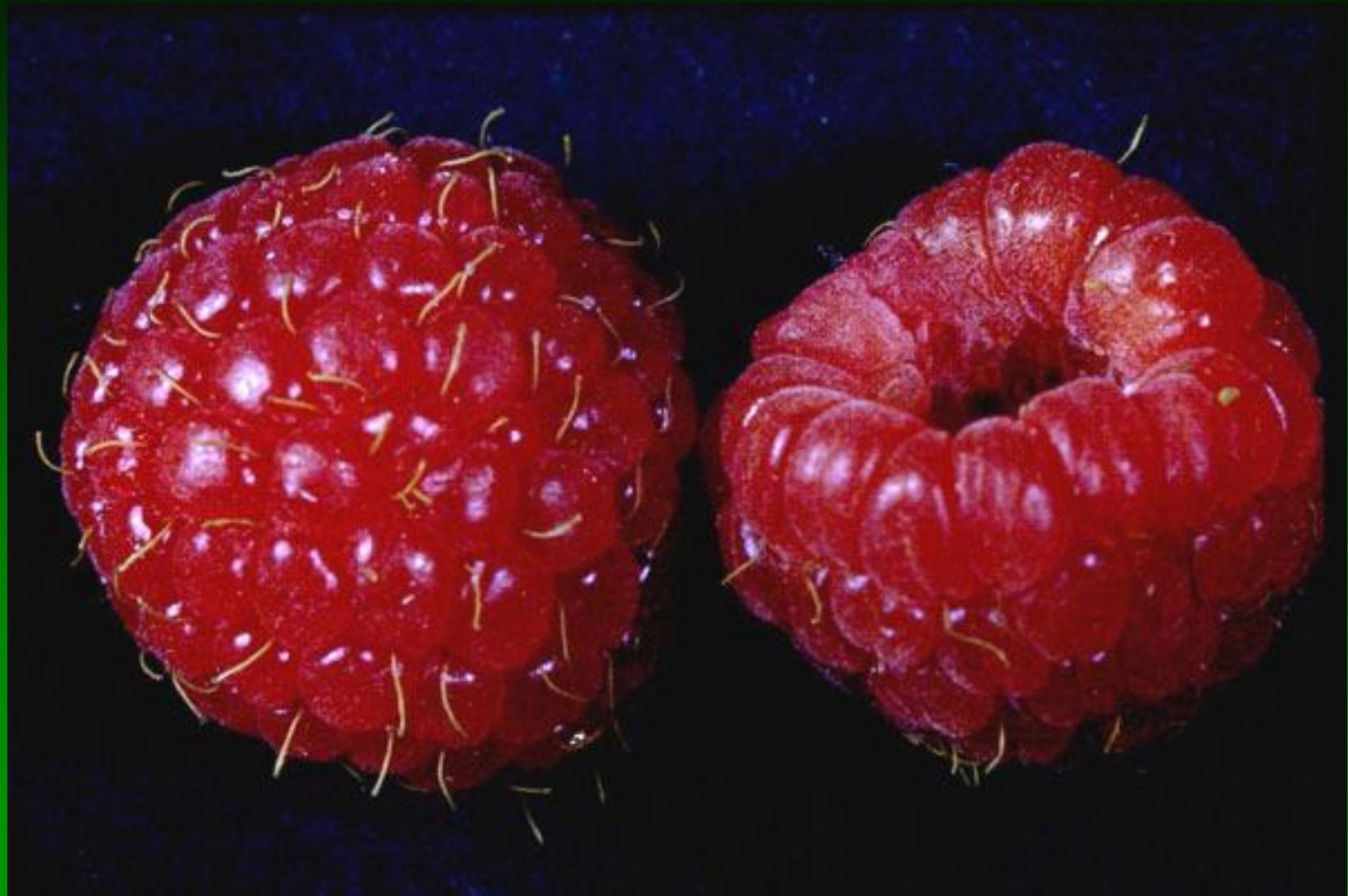
Rozpadavé plody, které rozpadají jinak než podél plodolistů nazýváme lámavé – vznikají jen z cénotkarpních gyneceí. Je to např. struk u ředkve (*Raphanus*, *Brassicaceae*)

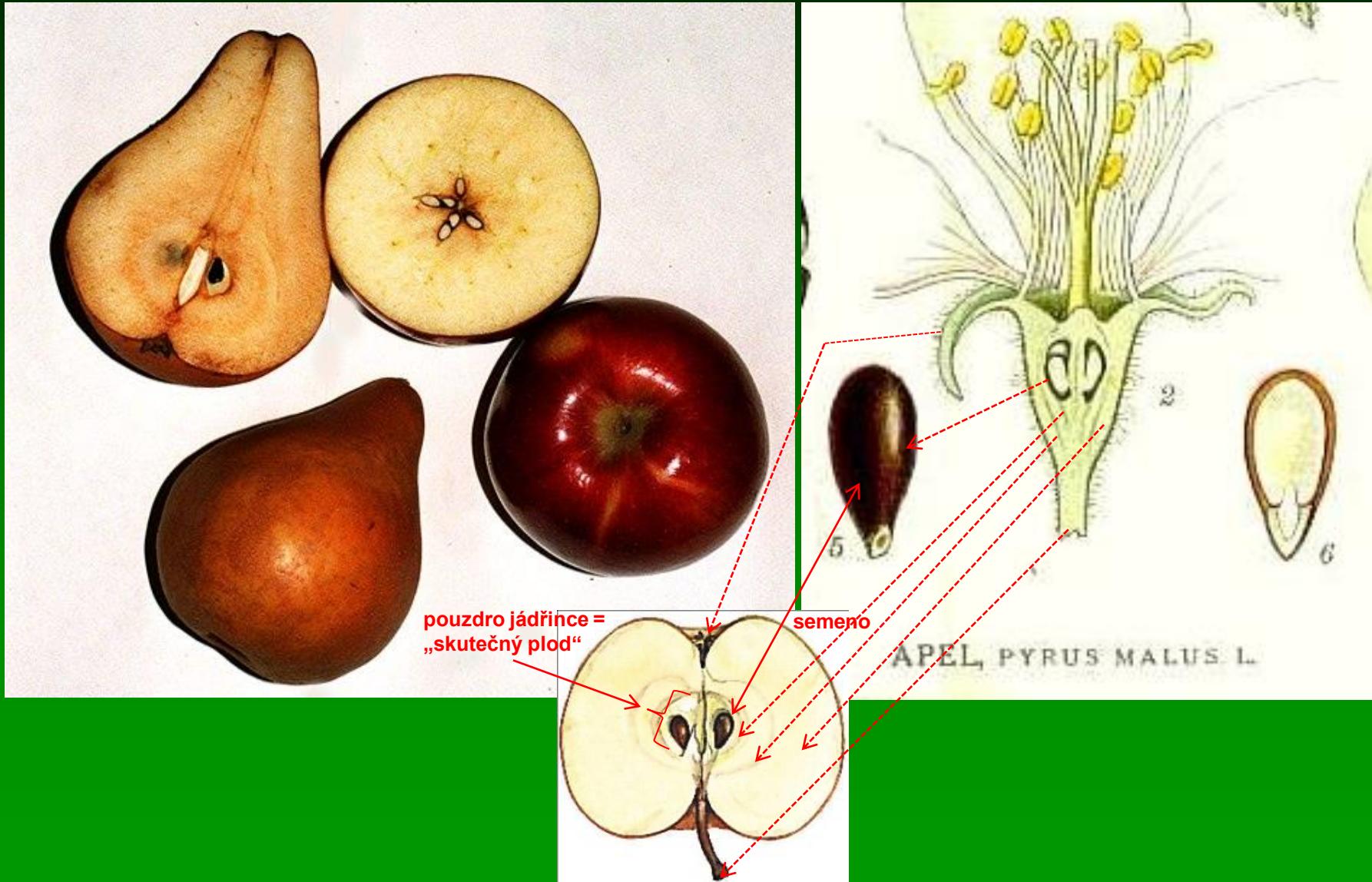
Souplodí je útvar vzniklý spojením apokarpních plodů obvykle květním lůžkem např. mnohoměchýrek u magnolie (*Magnolia*, *Magnoliaceae*)

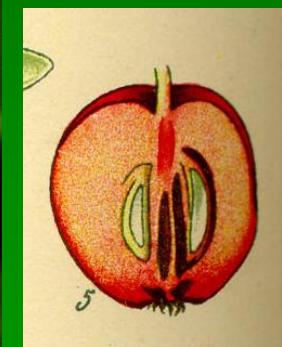
Souplodí peckoviček tvoří malina (*Rubus*, *Rosaceae*)

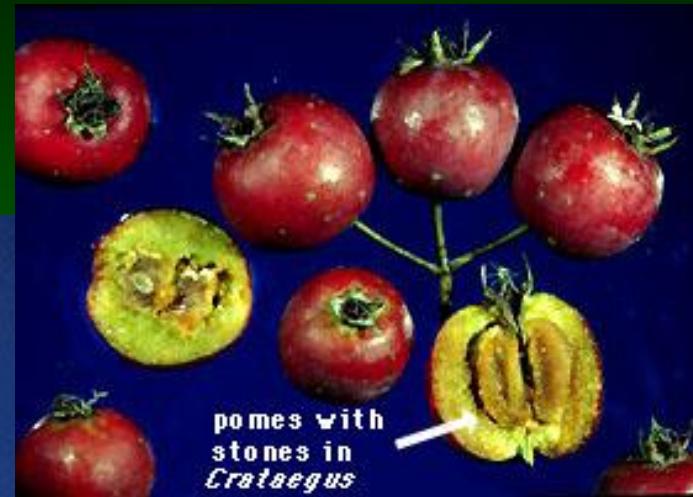
Zdužnatělá češule obalující souplodí nažek (jádřinec) dává vznik souplodí zvanému malvice

Také jeřabiny (*Sorbus*, *Rosaceae*) jsou drobnými malvicemi

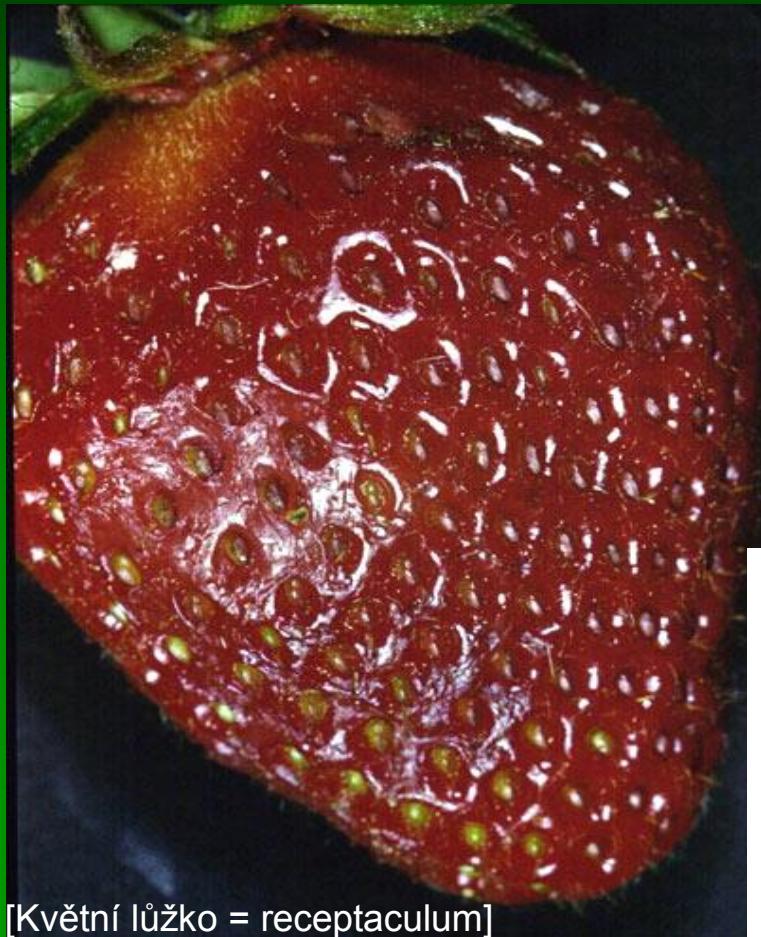
Malvice má také hloh (*Crataegus*)

Strukturou a vznikem jsou malvicím blízké šípky (*Rosa*, *Rosaceae*)

Souplodím nažek na zdužnatělém květním lůžku jsou také jahody (*Fragaria*, *Rosaceae*)

[Květní lůžko = receptaculum]

dreamstime.com

Plodenstvím je plod vyniklý přeměnou celého květenství – např. fík (*Ficus*, *Moraceae*)

Plodenstvími jsou také plody moruší (*Morus*, *Moraceae*)

Plodenstvím, vzniklým
přeměnou celého květenství
spolu s listeny jke také
ananas (*Ananas*,
Bromeliaceae)

Šíření semen, plodů a jiných diaspór – rozšiřování se děje buď vlastním aktivním přičiněním rostliny = **autochorie – např. u netýkavky (*Impatiens*, *Balsaminaceae*) katapultováním semen**

Anemochorie – u javoru, pampelišky, břízy a plaménku (*Clematis*), u katránu (*Crambe*) se větrem šíří celé rostliny jako stepní běžci

Hydrochorie – kostec žlutý (*Iris pseudacorus*), kokos (*Cocos nucifera*)

Pomocí háčků se plody či celá květenství zachycují v srsti zvířat a šíří se - **epizoochorie**

Foto: Åne Anderberg

Masíčka na semenech (caruncula) či tuková tělíska na plodech (elaiosomy) jsou některých druhů adaptací na šíření mravenci – **myrmekochorie**

© K. R. Robertson
Illinois Natural History Survey

Endozooochorie – při níž sehrála, stejně jako u entomogamie, úlohu koevoluce

Endozoochorie není jen adaptace využívající zvířata k šíření, ale zajišťuje i výživu novému pokolení

Vznik krytosemenných

hlavní aspekty jejich evolučního úspěchu

Evoluce diverzity krytosemenných

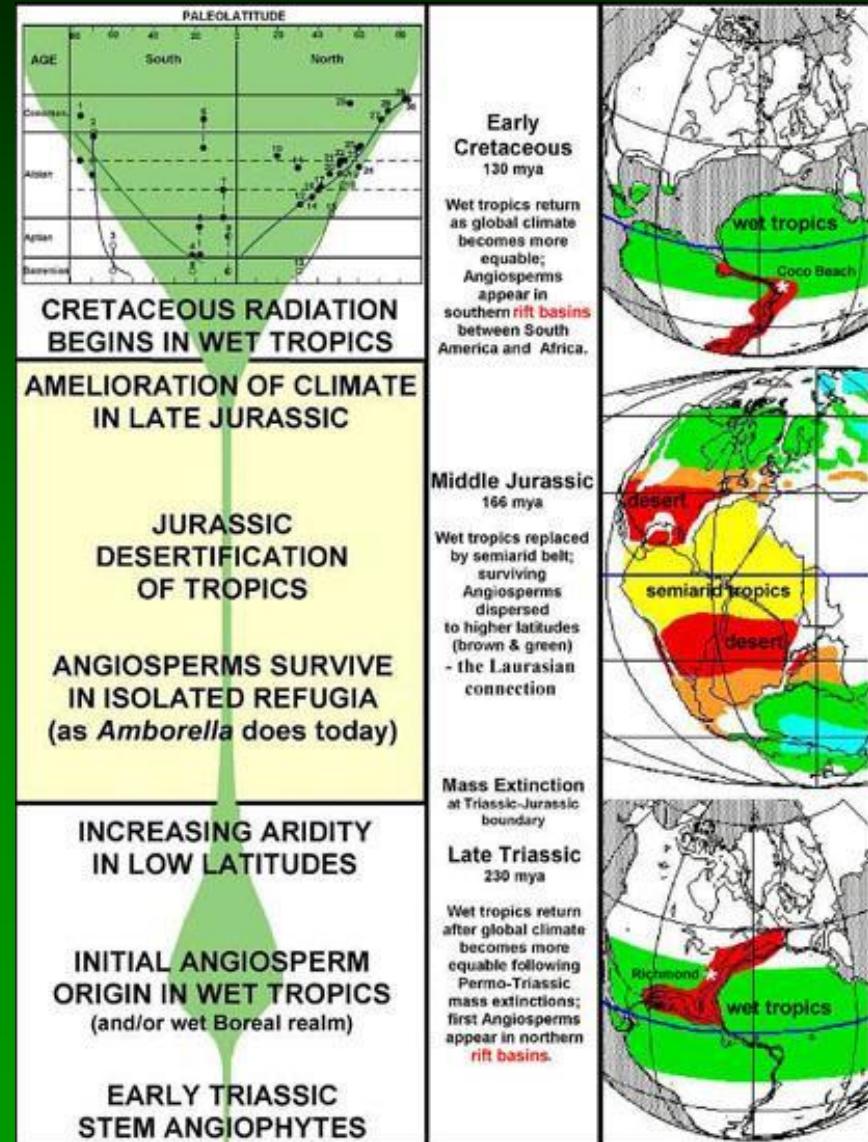
křída: diverzifikovalo ca 98 % dnešních čeledí

jura: prošly (úzkým hrdlem láhve) = vymírání

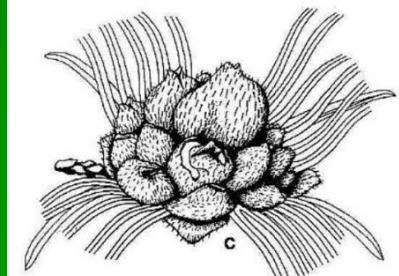
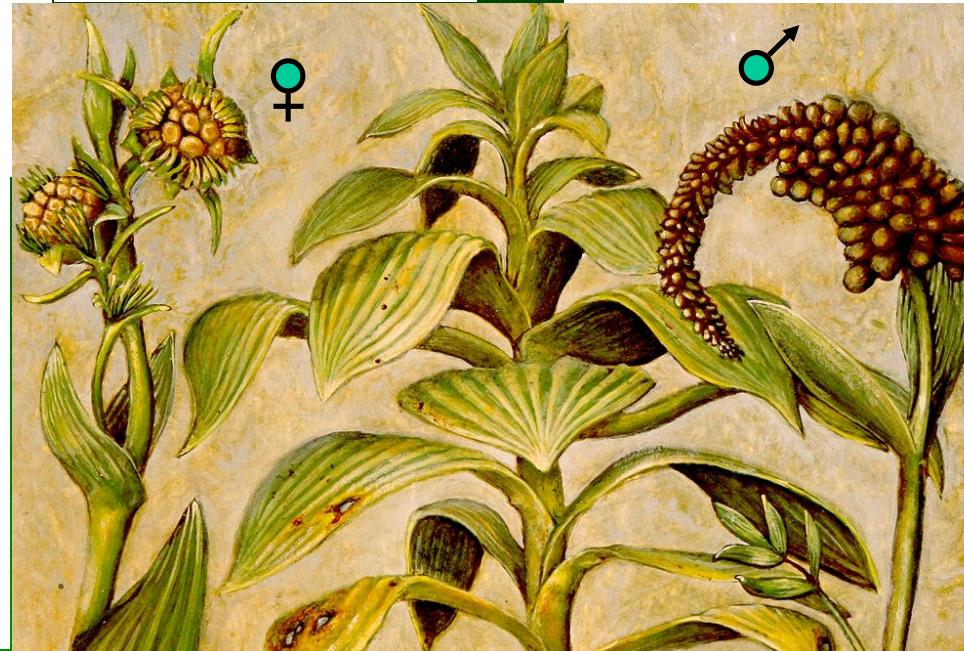
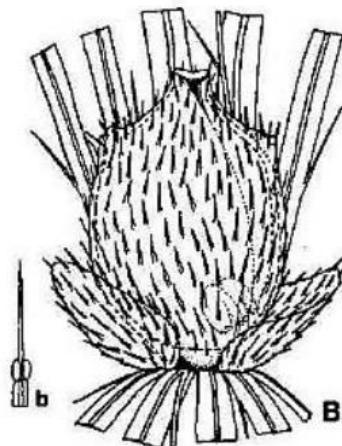
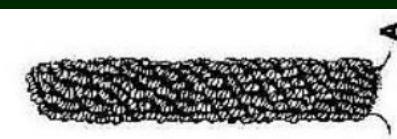
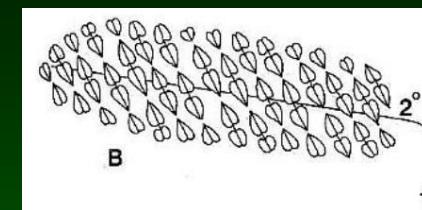
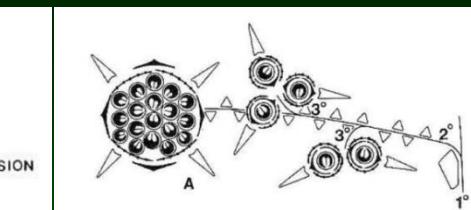
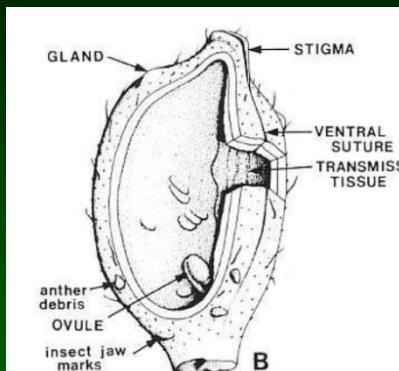

trias: podle molekulárního datování již tehdy vznikly hlavní skupiny = bazální, dvouděložné i jednoděložné krytosemenné rostliny

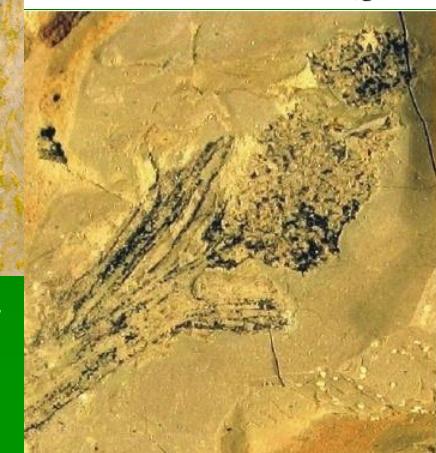

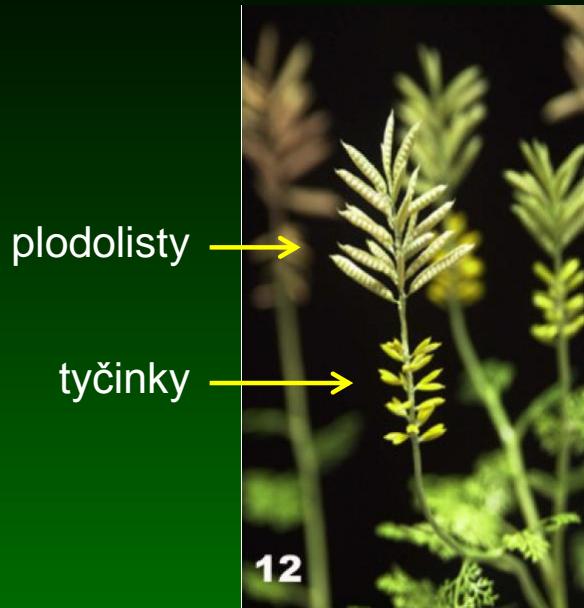
Sanmiguelia lewisi: rekonstrukce nejstarší (220 mil. let) fosílie krytosemených.

Objevena 1956 ve vrstvách svrchního triasu v Coloradu u řeky San Miguel

ca 60 cm vys.; „jednoděložné“ listy; jednopohlavné květy v šišticovitých „květenstvích“; dřevnatý stonek; plodolist s blíznou i dva okvětní lístky samičího květu pokryté žlázkami; v každém plodolistu dvě anatropní vajíčka; samčí květy nahé každý se dvěma mikrosporofylly (tyčinkami), spirálně v klasech skládajících lichoklasy

Rekonstrukce vzhledu 125 milionů let staré
fosilie vodního zástupce primitivních
angiosperm ze spodní křídy (nalezené r.
2002 v čínské prov. Liaoning) –

Archaeafructus chinensis

– jeho předpokládané jurské stáří bylo
později zpochybňeno argonovým datováním

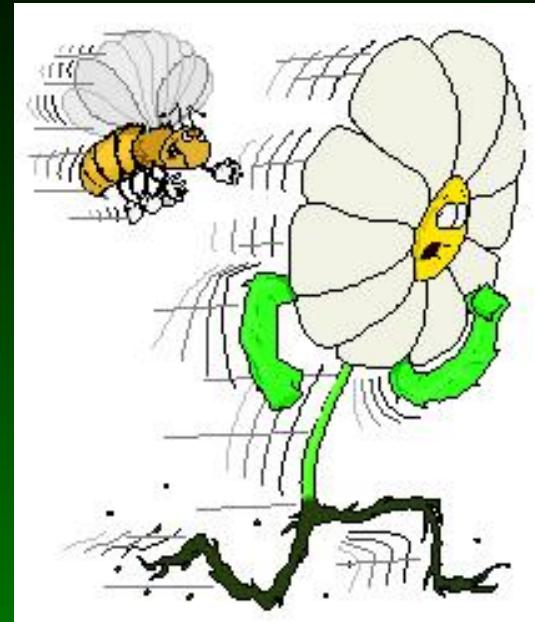
Křídovou expanzi krytosemenných podmínila:

- » velká rozmanitost fyzicko-geografických podmínek
- » vysoká konkurenční schopnost v nejrůznějších biotopech (včetně vodních)
- » kratší životní cyklus než u nahosemenných skýtající možnost rychlejšího tempa evoluce
- » rozmanitost životních forem (stromy, keře, polokeře, bylinky, liány, epifyty, popř. poloparaziti, paraziti a saprofyty),
- » schopnost vytvářet složité vícevrstevné (vícepatrové) rostlinné formace a společenstva, a tedy úspěšně obsazovat a využívat i takové ekologické niky, které byly jejich rostlinným současníkům nedostupné

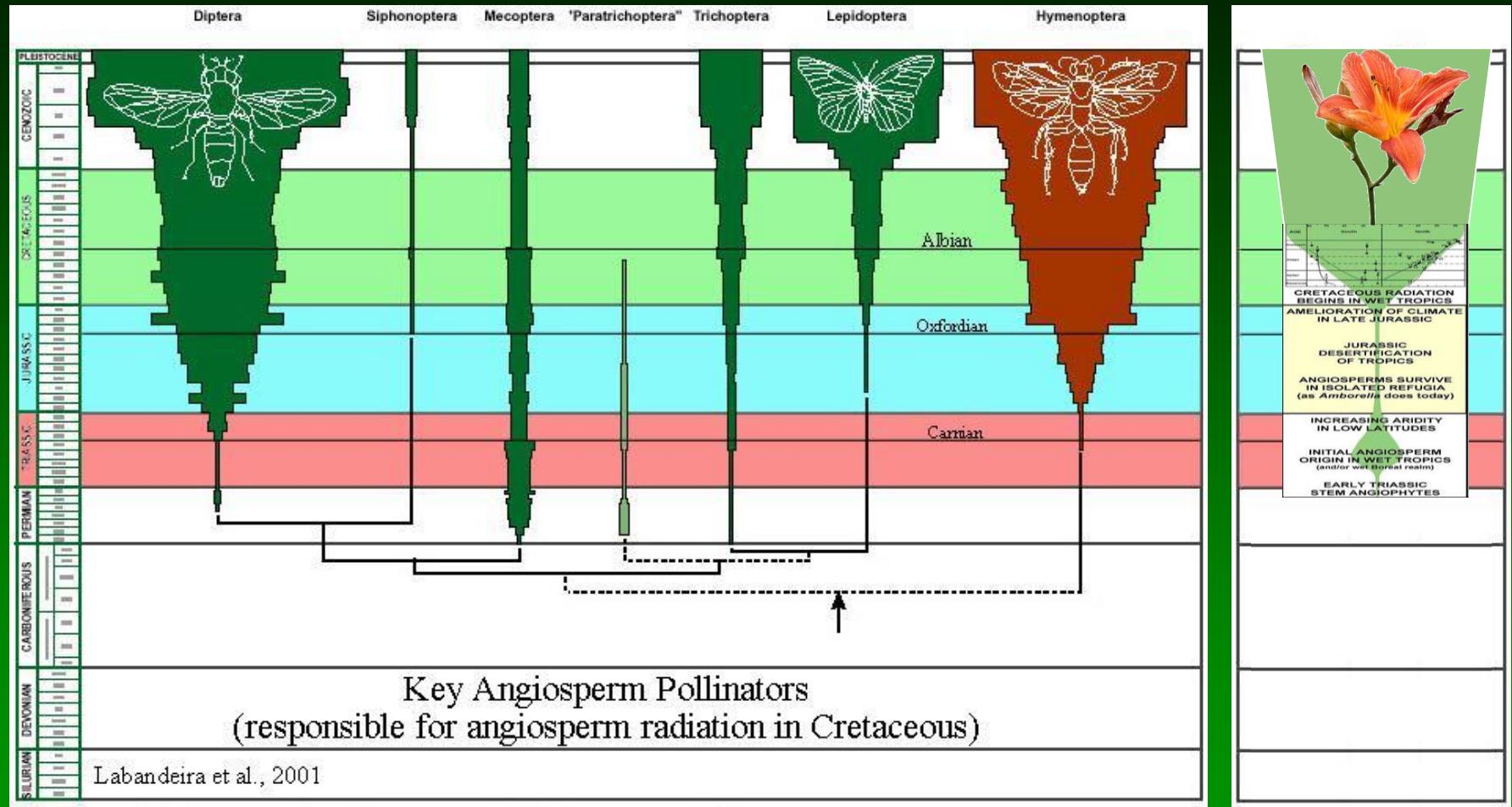
koevoluce krytosemenných rostlin a
hmyzu
(= vzájemně podmíněná evoluce)

morfologická diverzifikace
hlavně květních částí

Koevolvovaná diverzifikace opylovačů a krytosemenných

již kambrický ancestor hmyzu preadaptován na trichromatické rozlišování barev květů hmyzem => impulz diverzifikace = evoluce pigmentovaných květních obalů

Koevolvovaná diverzifikace opylovačů a krytosemenných

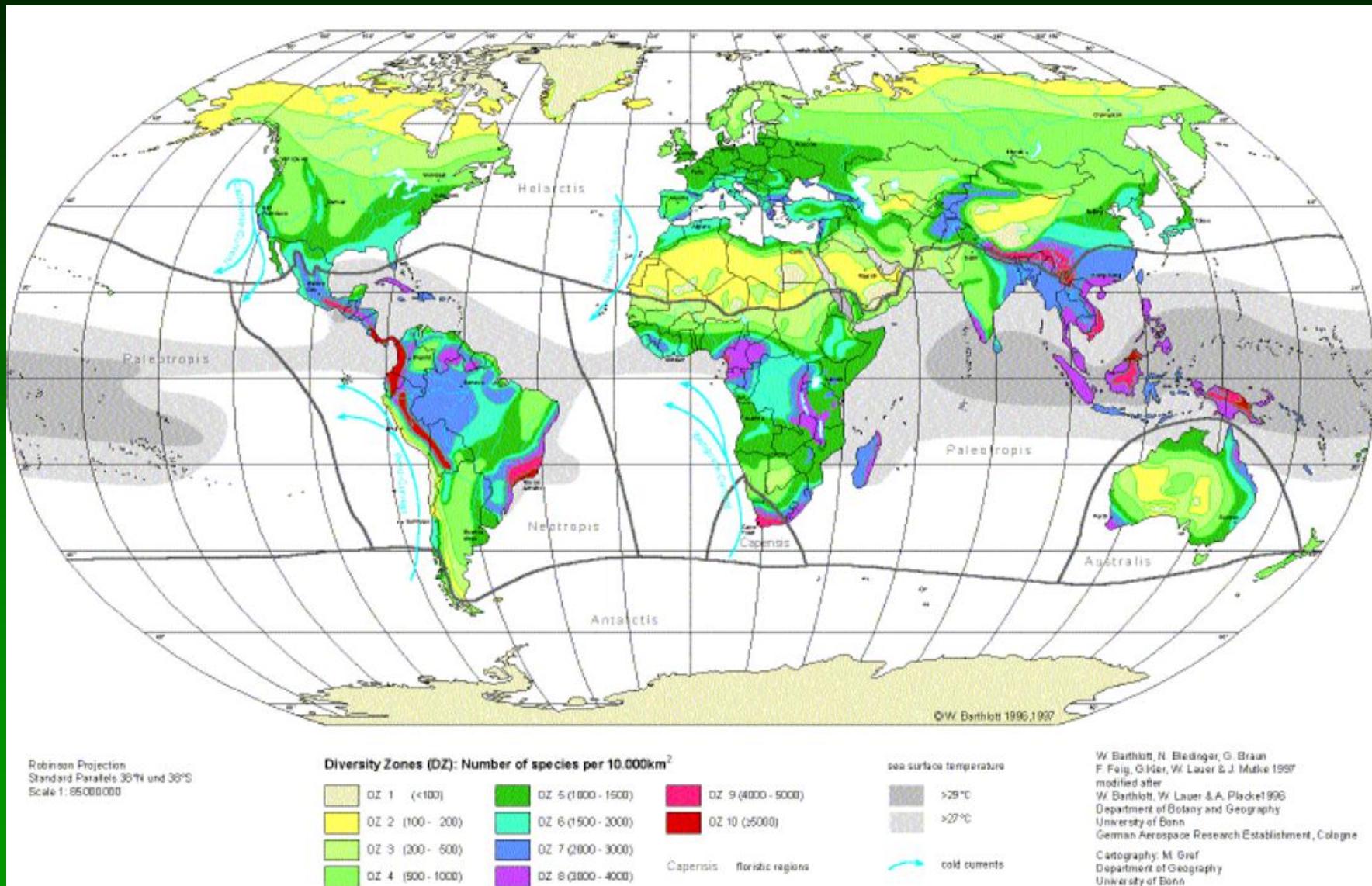
Proč?

Koevolvovaná diverzifikace opylovačů a krytosemenných

Proč?

- 1. entomogamie zvyšuje frekvenci cizosprášení => vyšší rekombinace => rychlejší evoluce**
- 2. entomogamie vede k rapidnější tvorbě reprodukčních bariér než anemogamie => rychlejší speciace**
- 3. ochrana vajíček před případnou žravostí opylovačů => uzavření plodolistů => láčka musí prorůstat => evoluce genetických systémů self-incompatibility => vyšší cizosprášení => ...**
- 4. jakmile se rostliny naučily manipulovat hmyzem ku svému prospěchu => kolik druhů hmyzu, tolik příležitostí k jeho manipulaci => rapidní radiace rostlin a jejich opylovačů**

Geografické rozšíření jsou rozšířeny na celém povrchu Země s výjimkou arktických a antarktických ledových pustin

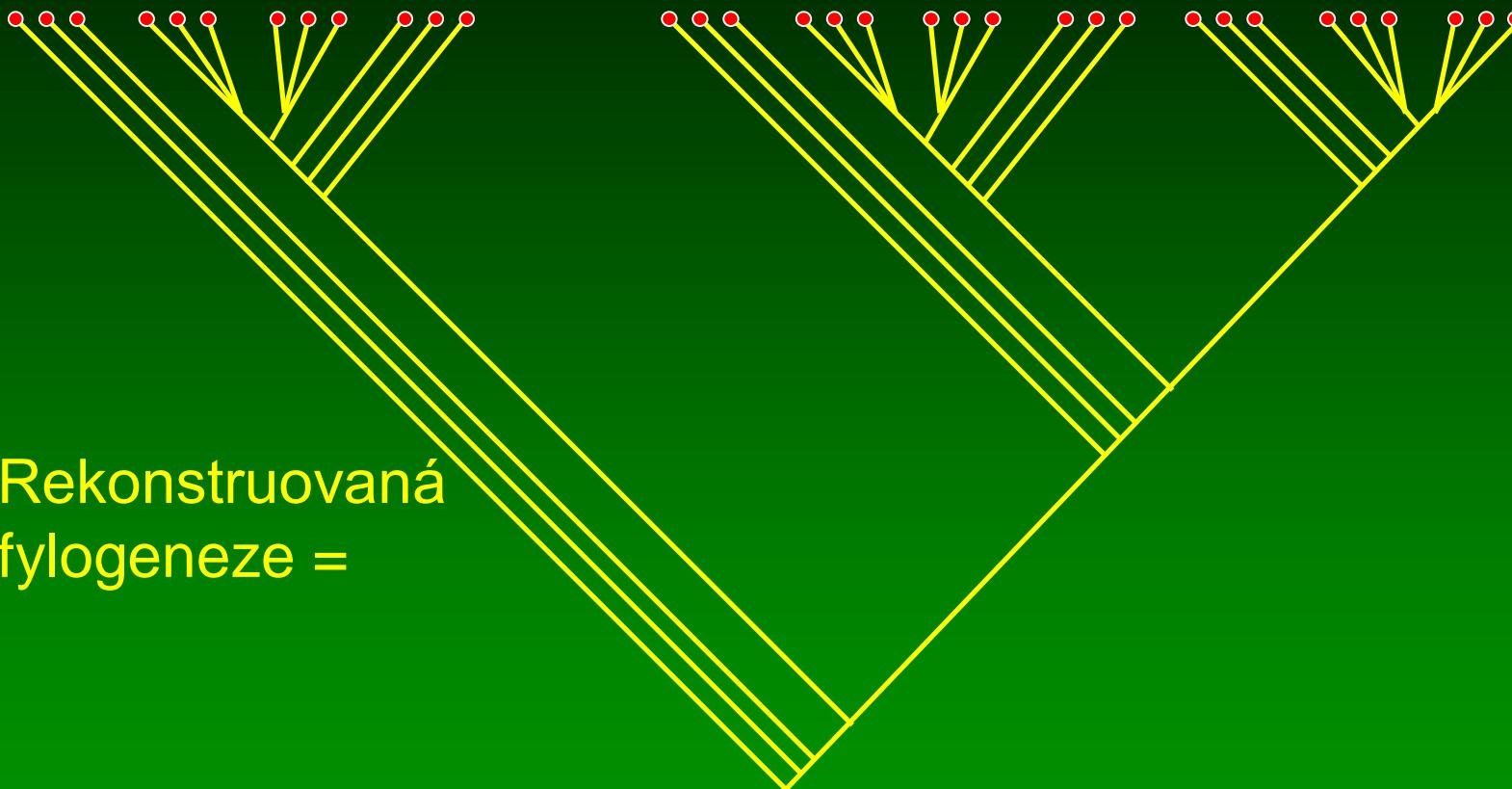

Dnešní druhy =

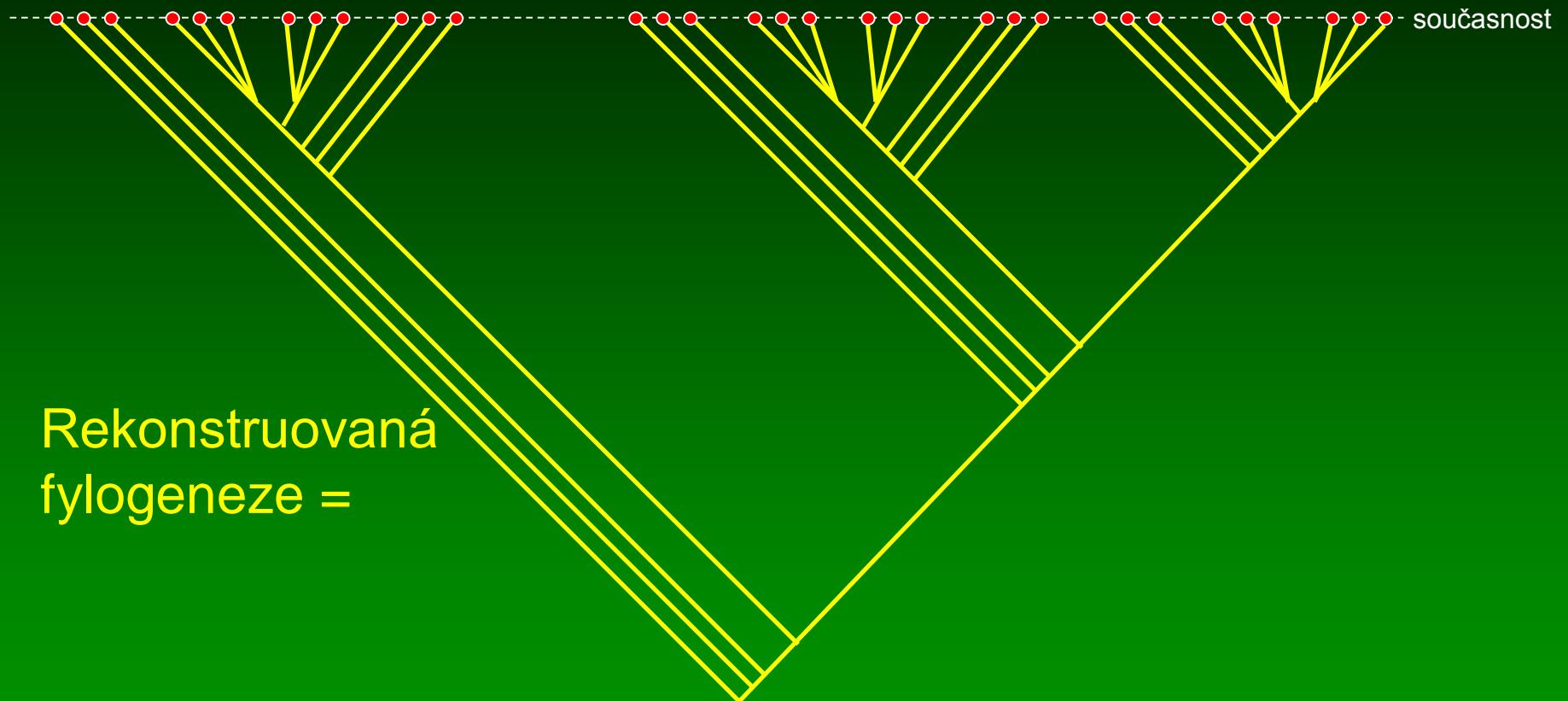
Rekonstrukce fylogeneze

Dnešní druhy =

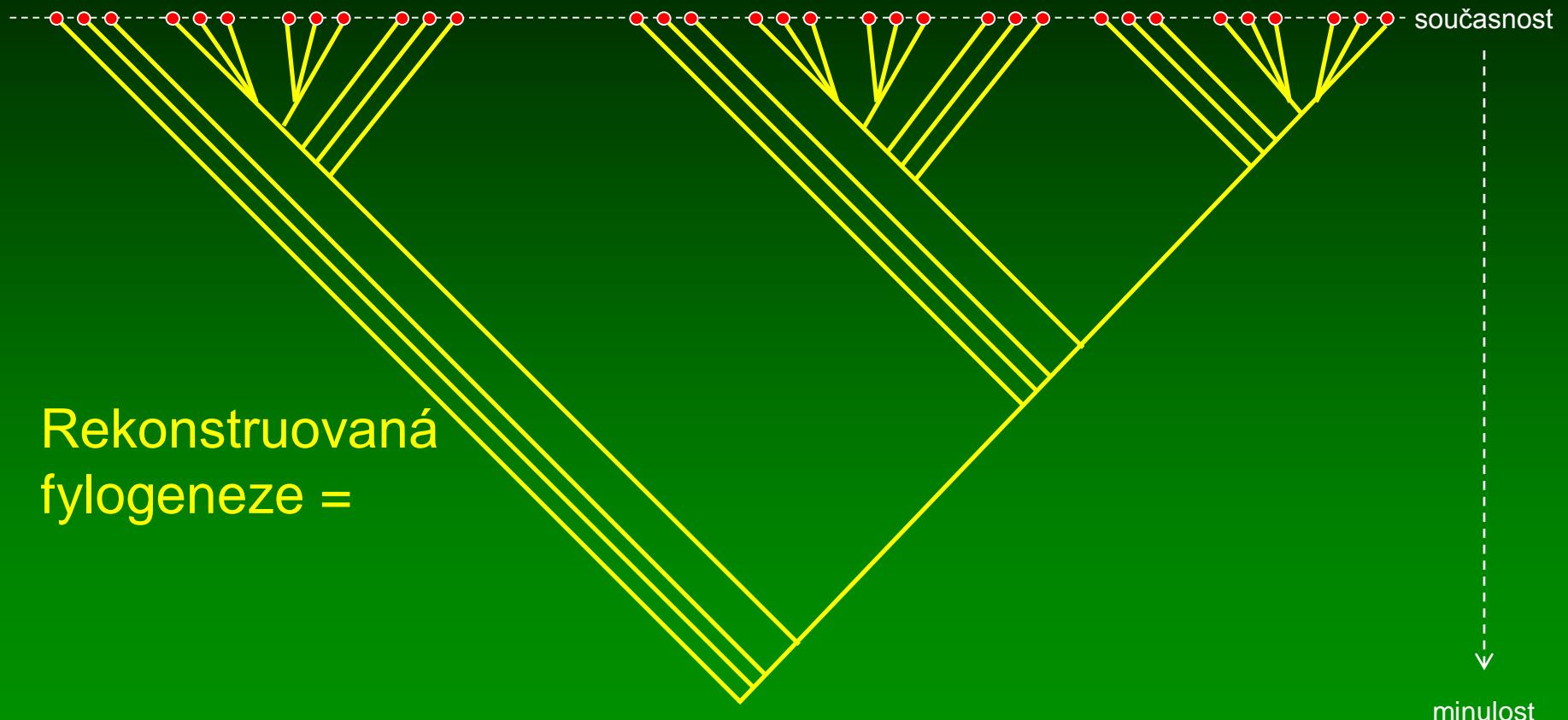
Rekonstrukce fylogeneze

Dnešní druhy =

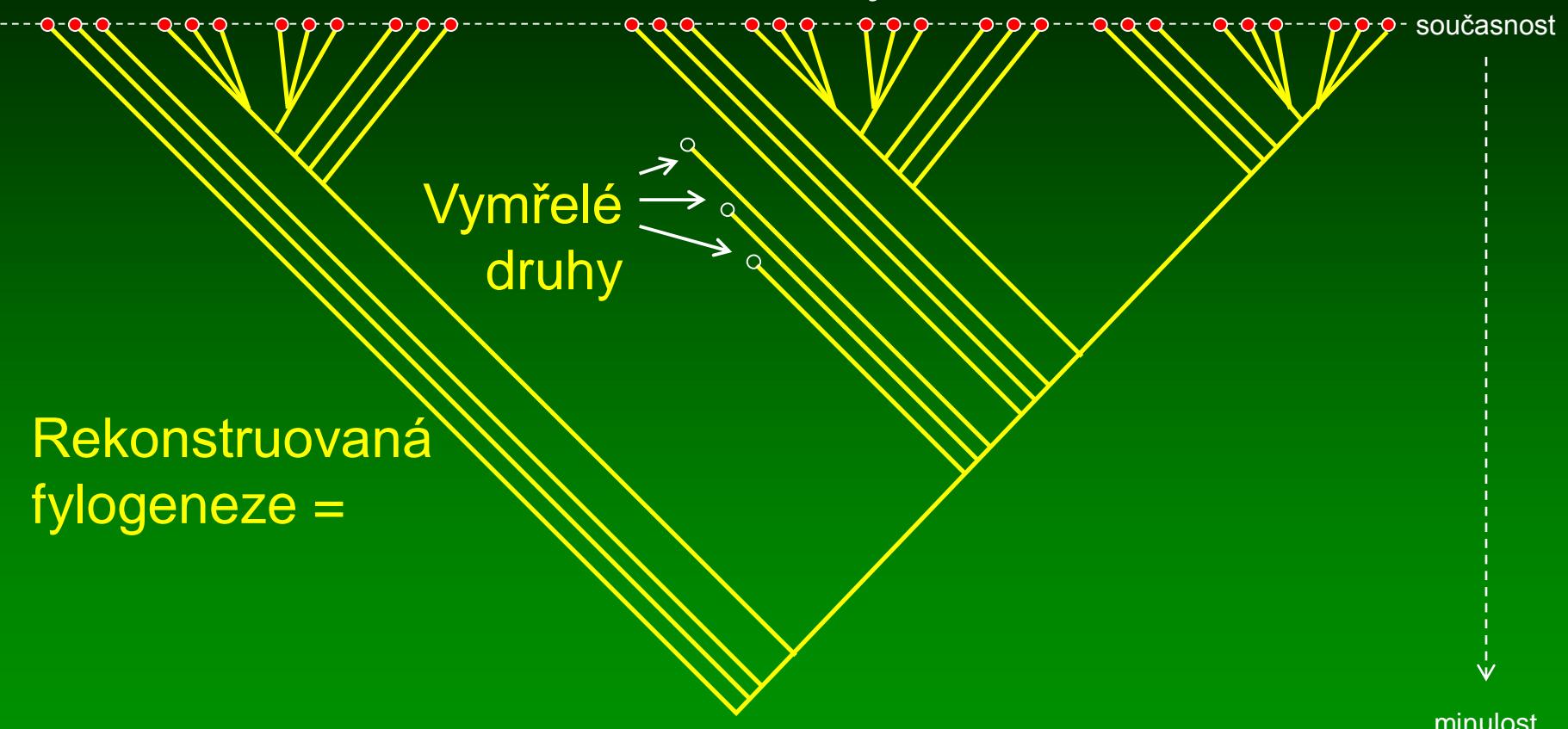
Rekonstrukce fylogeneze

Dnešní druhy =

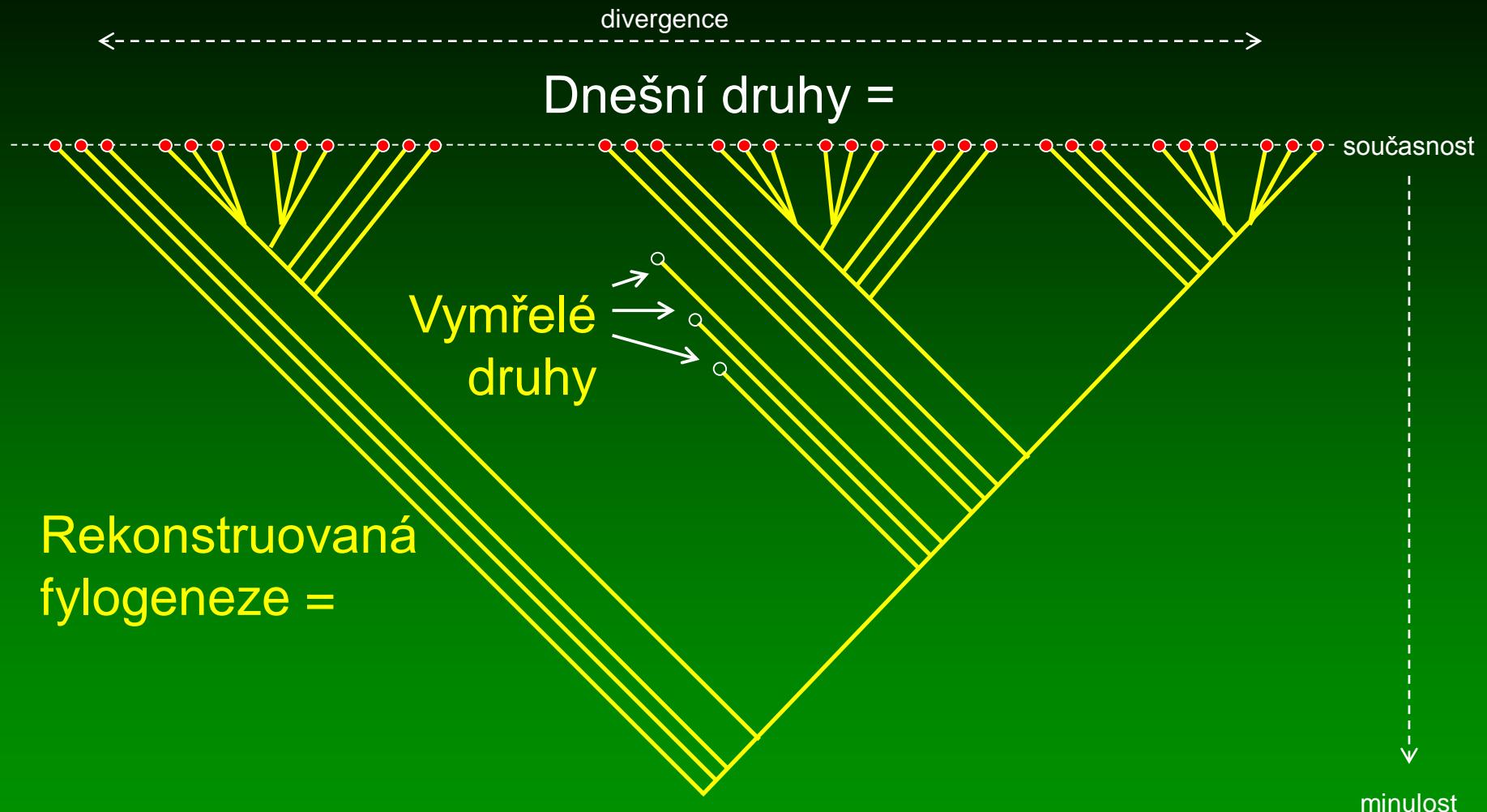
Rekonstrukce fylogeneze

Dnešní druhy =

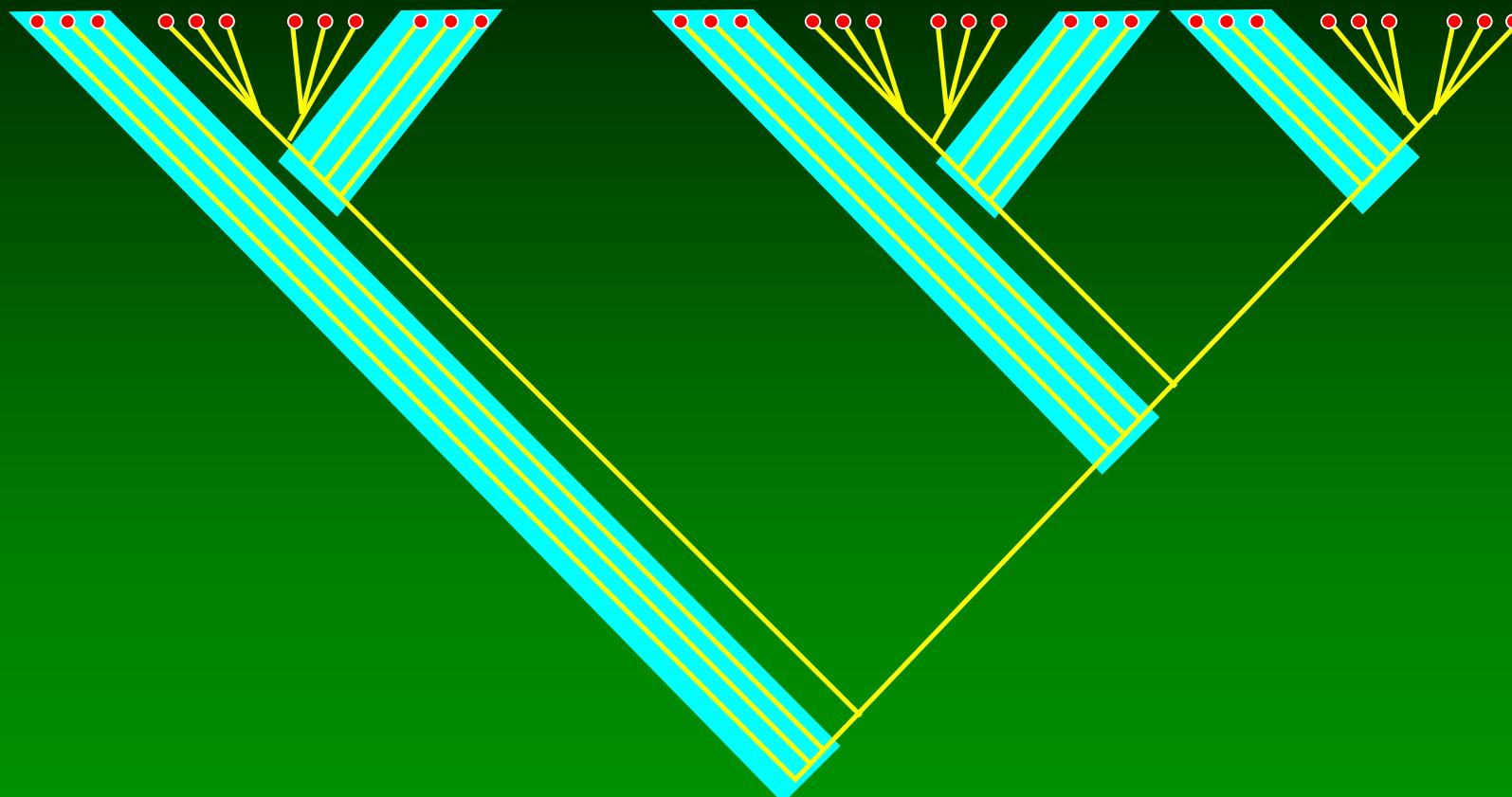
Rekonstruovaná
fylogeneze =

Rekonstrukce fylogeneze

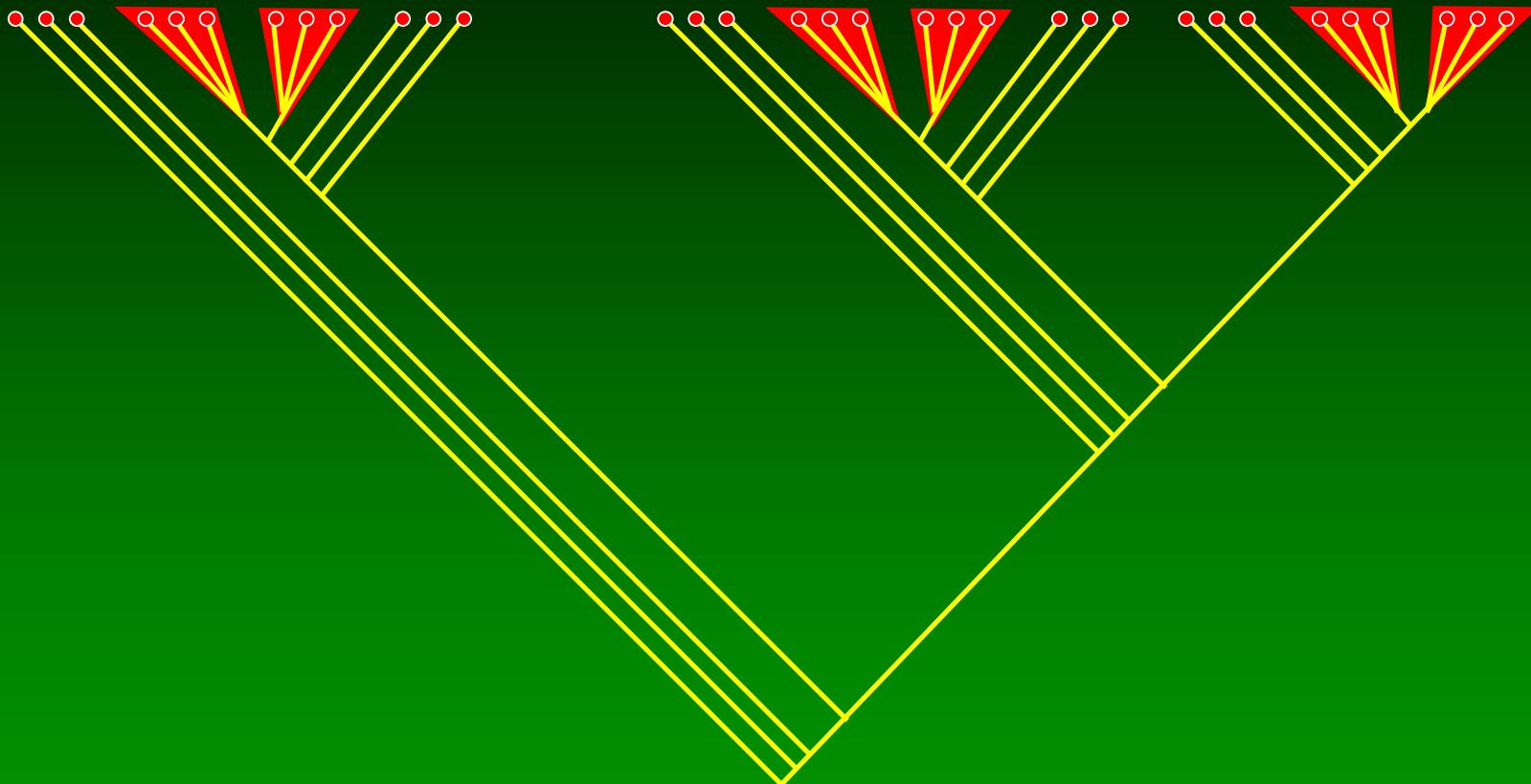
Rekonstrukce fylogeneze

Parafyletické taxony =

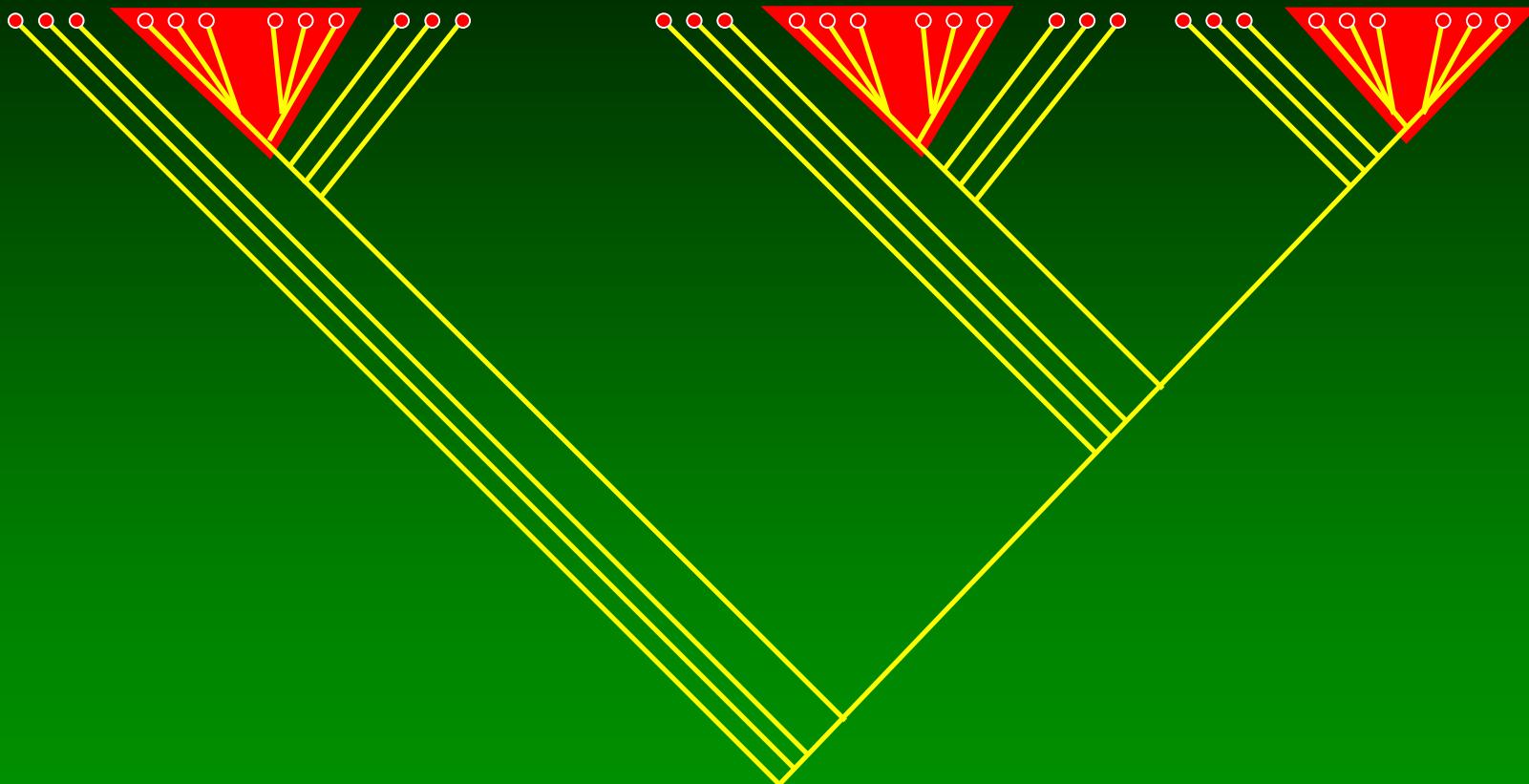
Monofyletické x Parafyletické x Polyfyletické „taxony“

Monofyletické taxony =

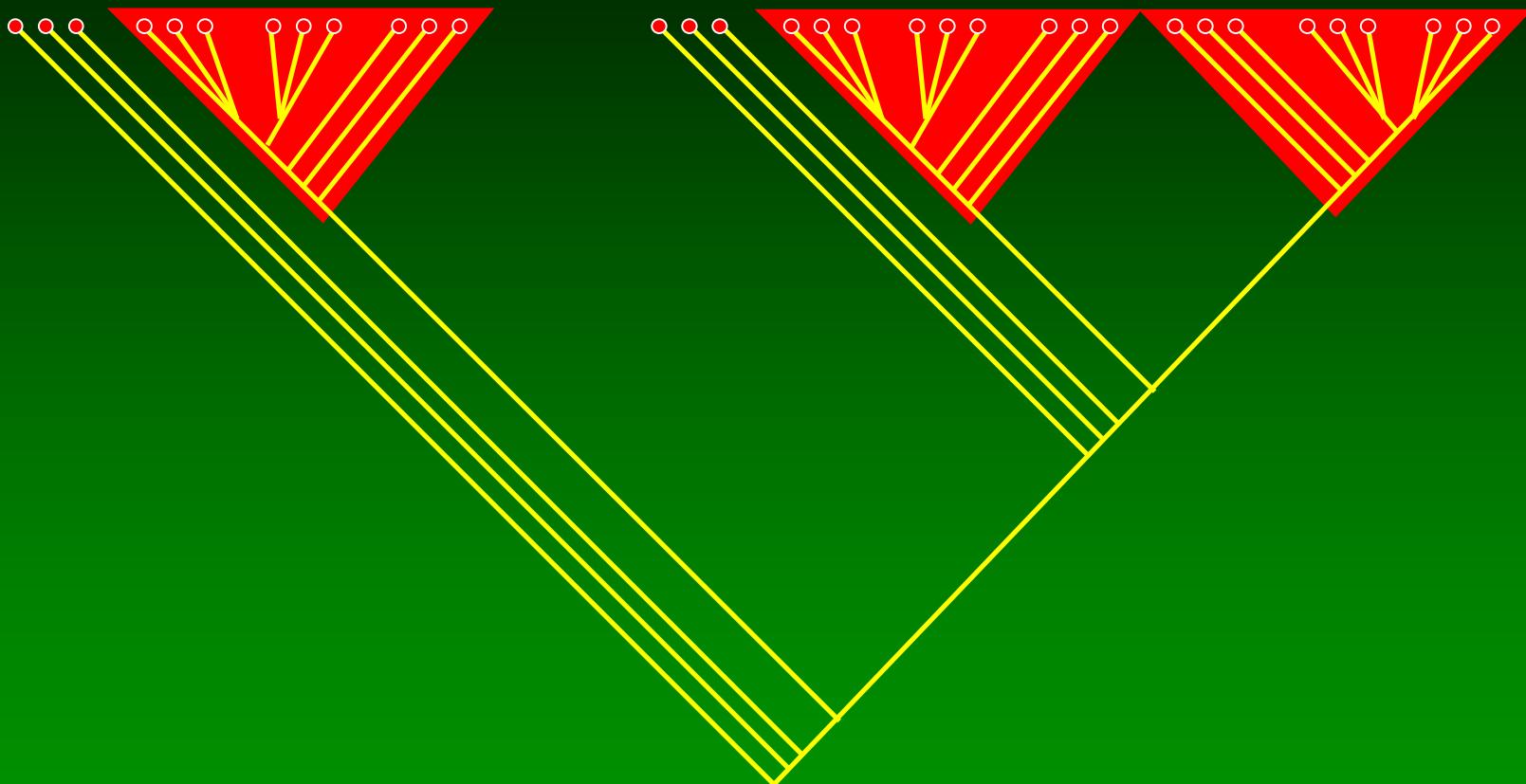
Monofyletické x Parafyletické x Polyfyletické „taxony“

Monofyletické taxony =

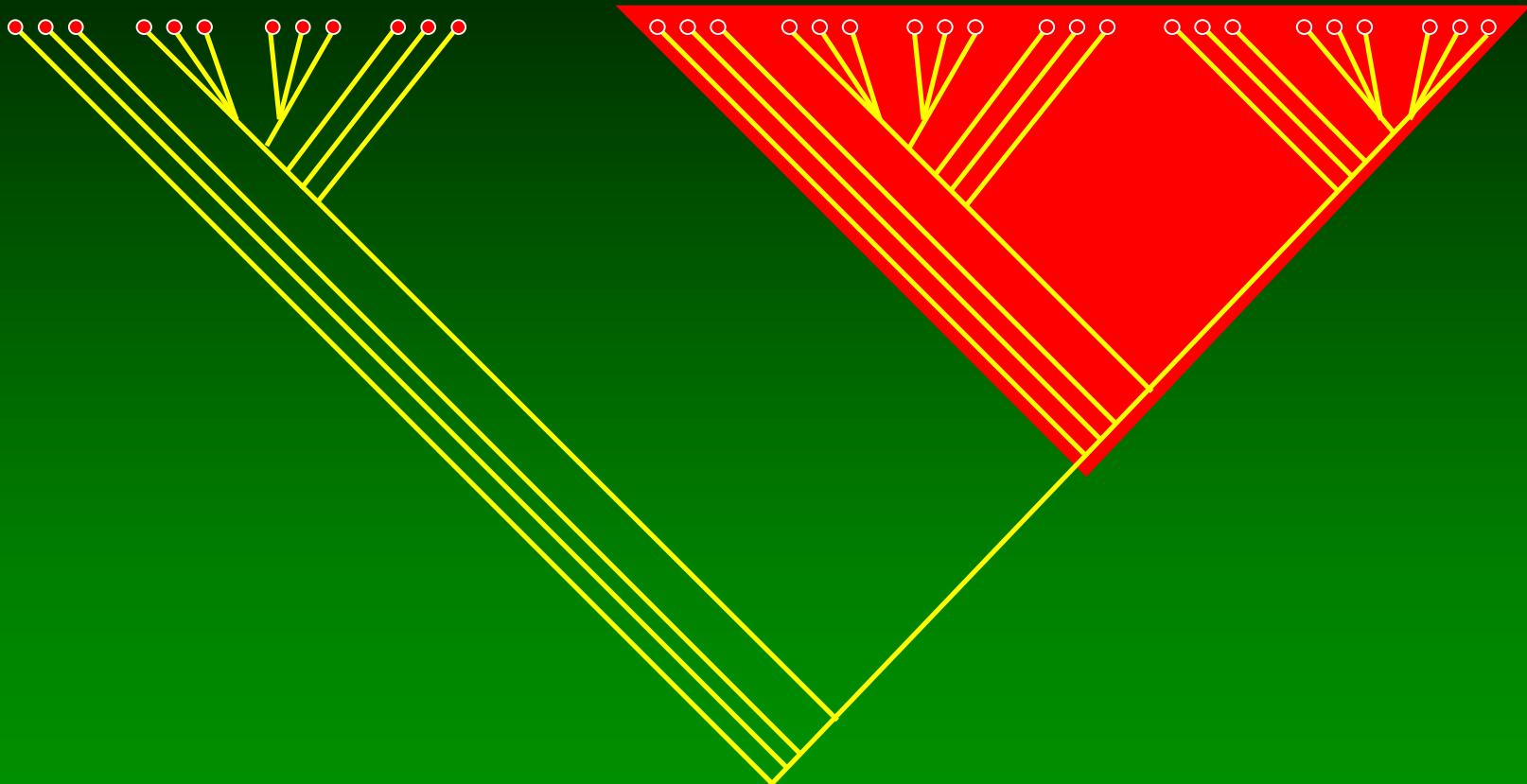
Monofyletické x Parafyletické x Polyfyletické „taxony“

Monofyletické taxony =

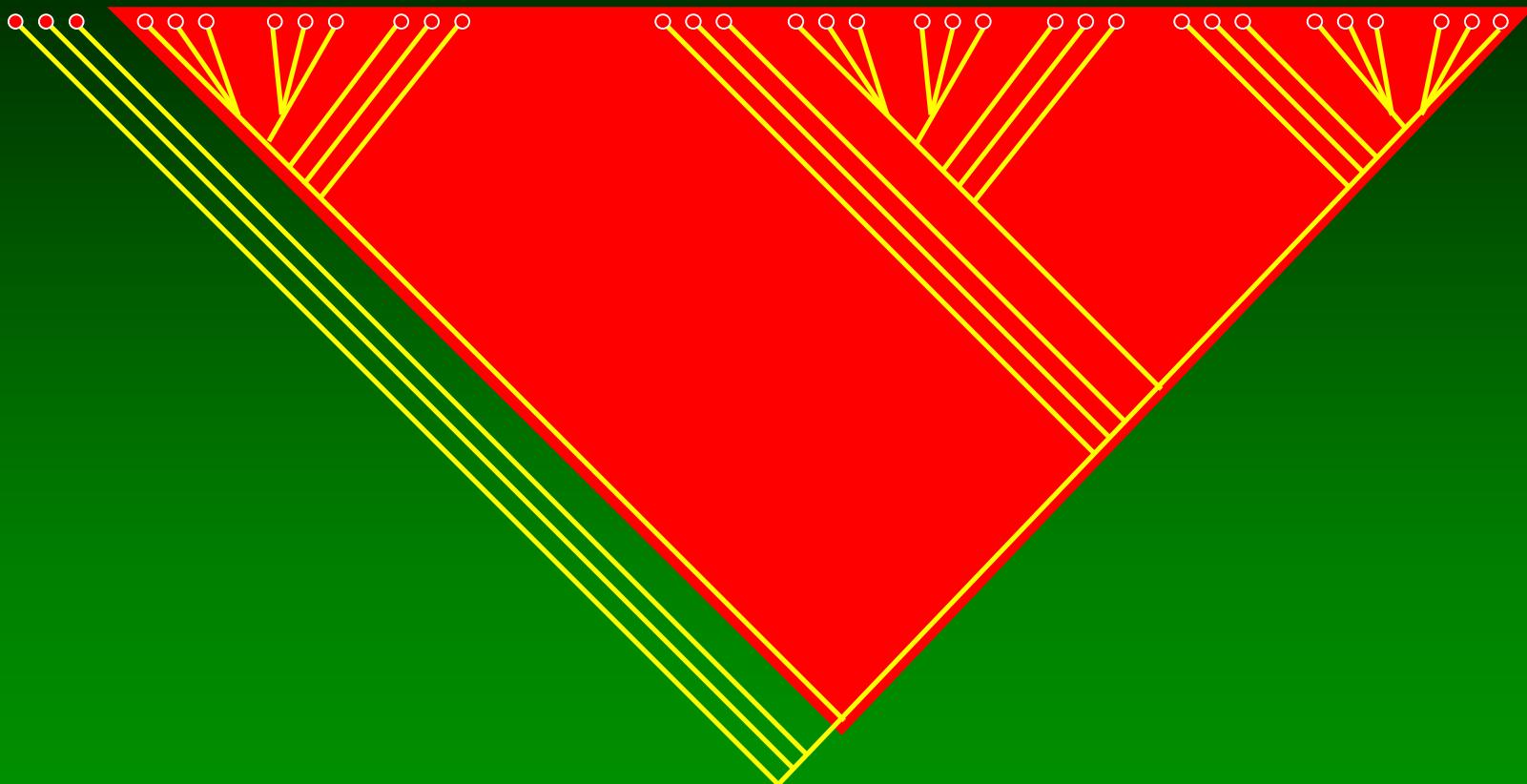
Monofyletické x Parafyletické x Polyfyletické „taxony“

Monofyletický taxon =

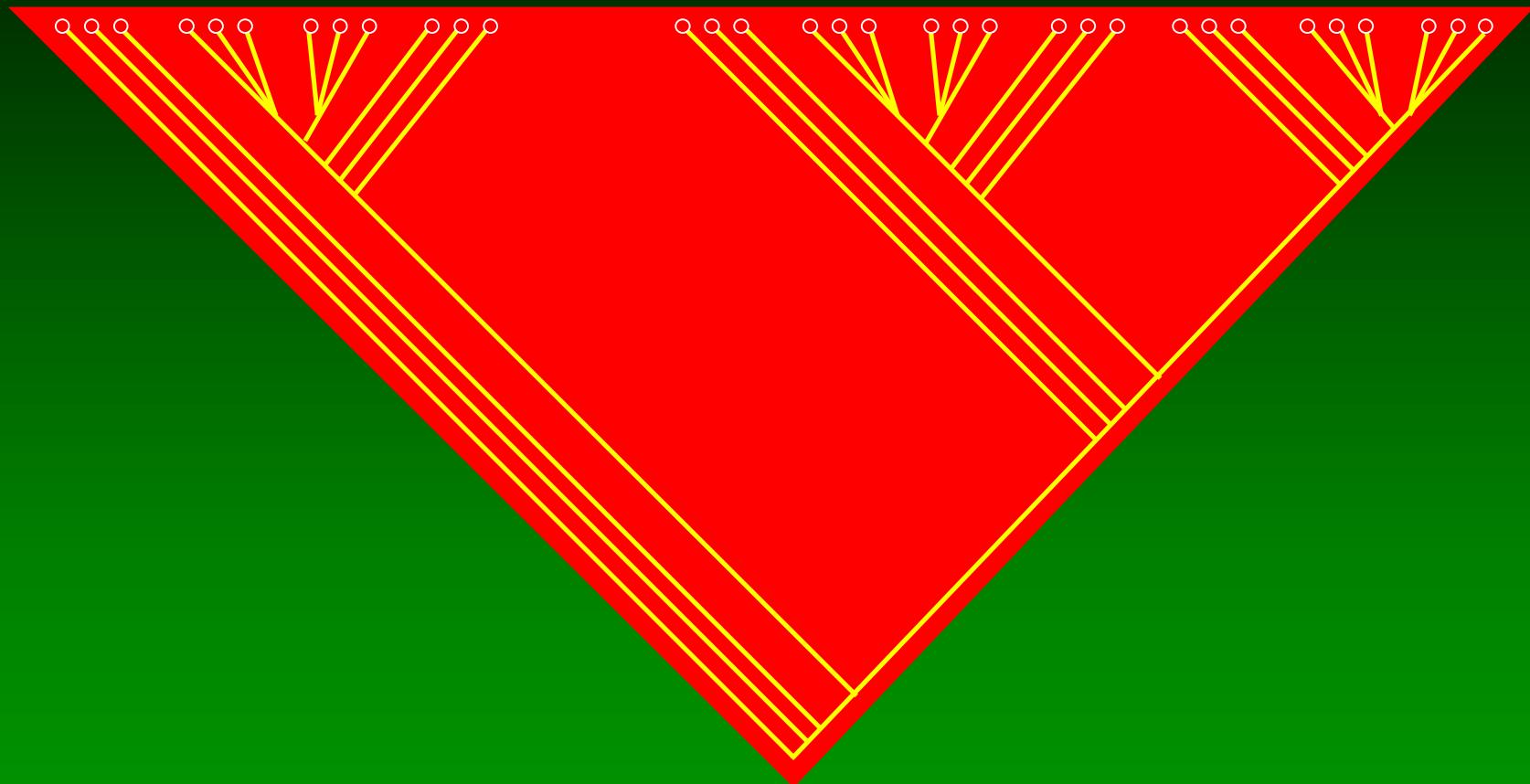
Monofyletické x Parafyletické x Polyfyletické „taxony“

Monofyletický taxon =

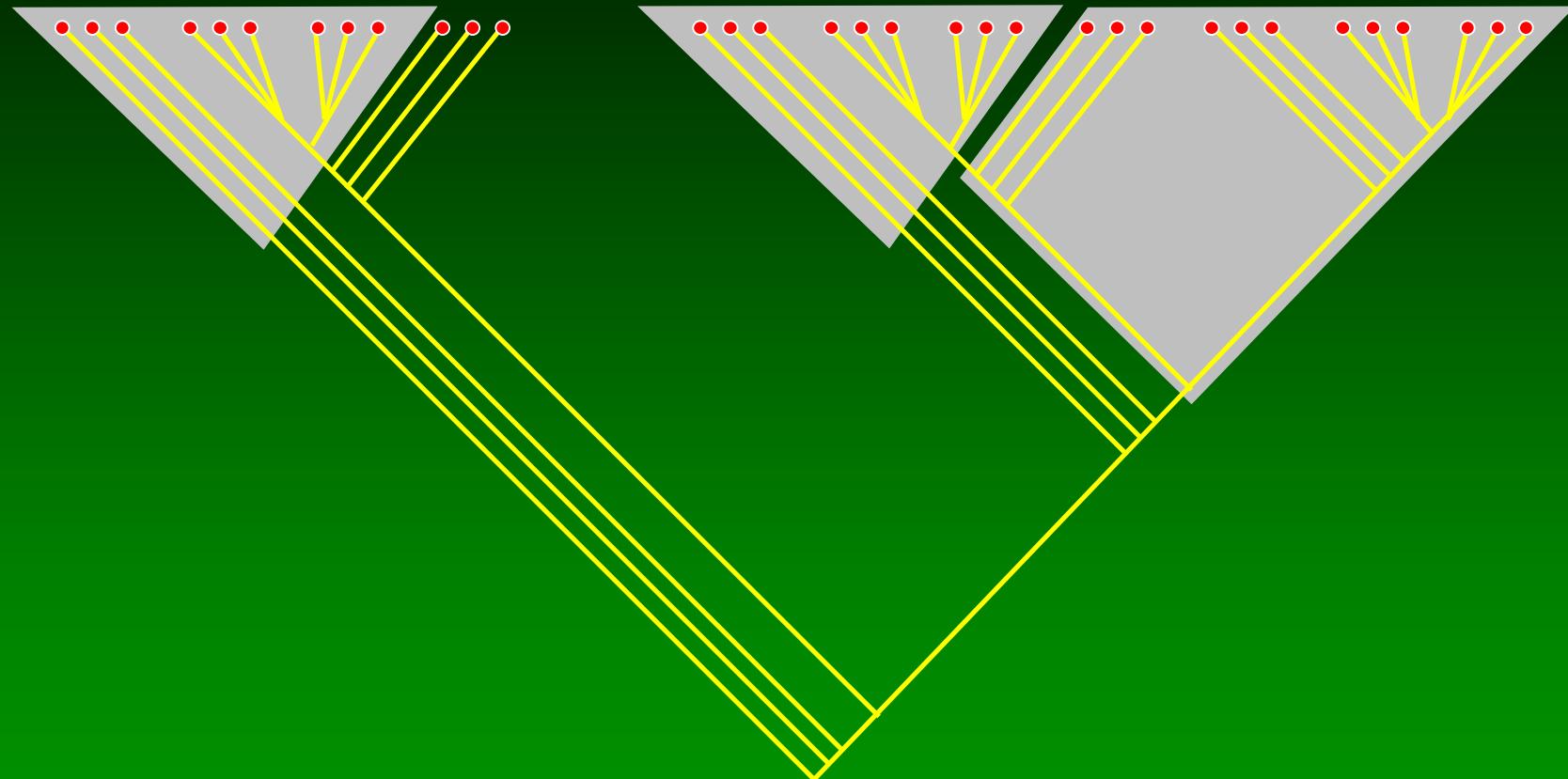
Monofyletické x Parafyletické x Polyfyletické „taxony“

Monofyletický taxon =

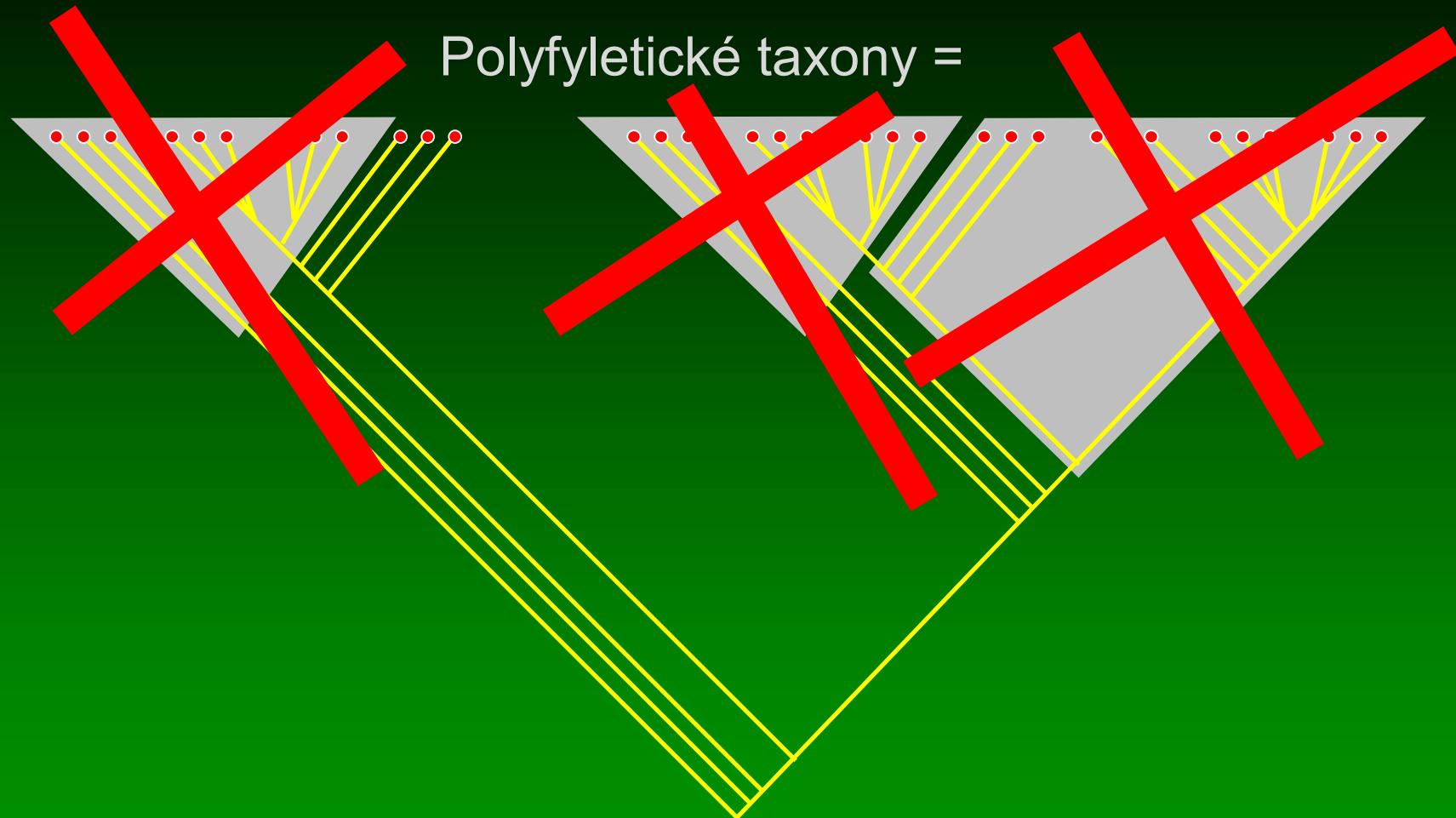
Monofyletické x Parafyletické x Polyfyletické „taxony“

Polyfyletické taxony =

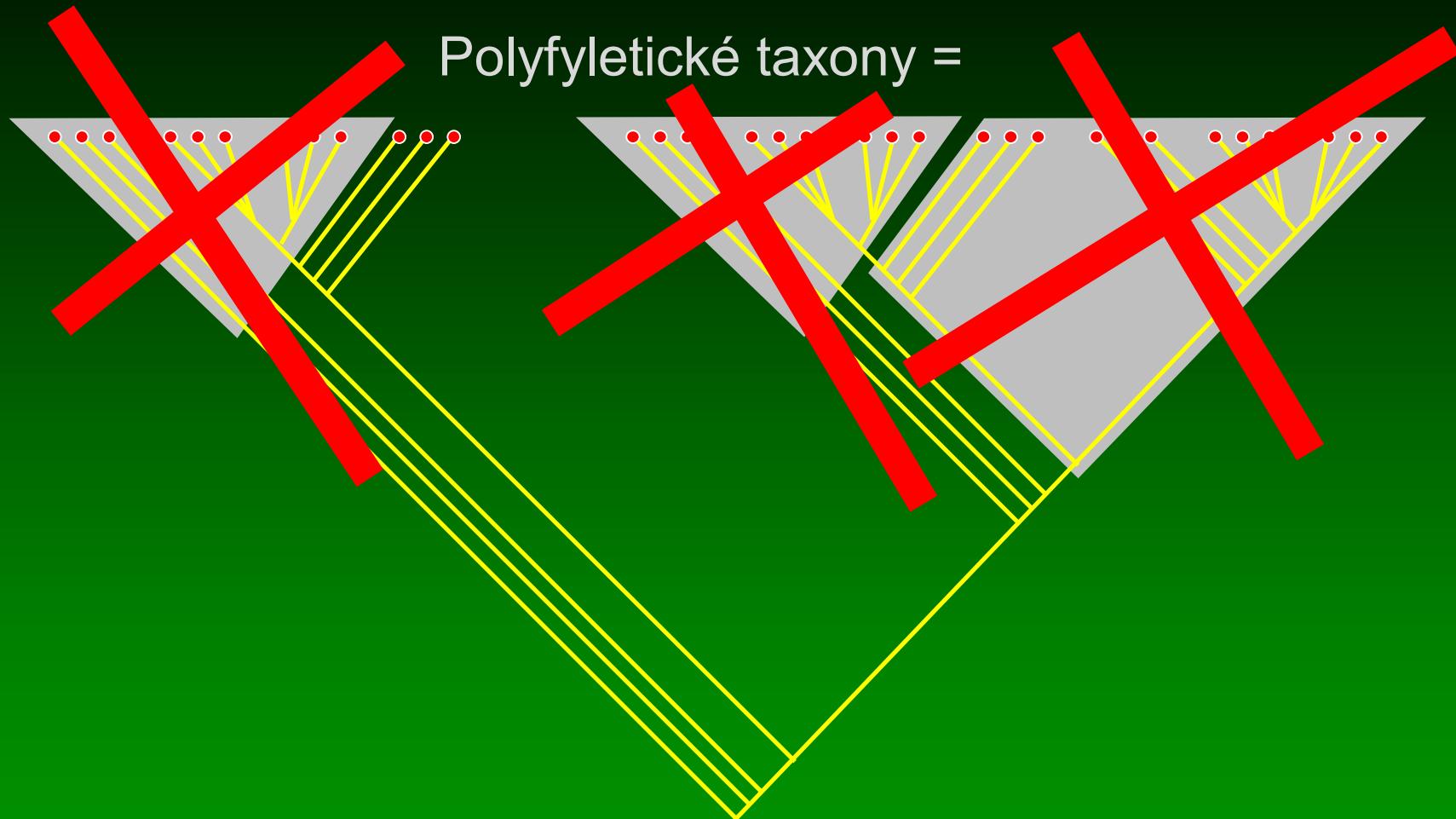
Monofyletické x Parafyletické x Polyfyletické „taxony“

Polyfyletické taxony =

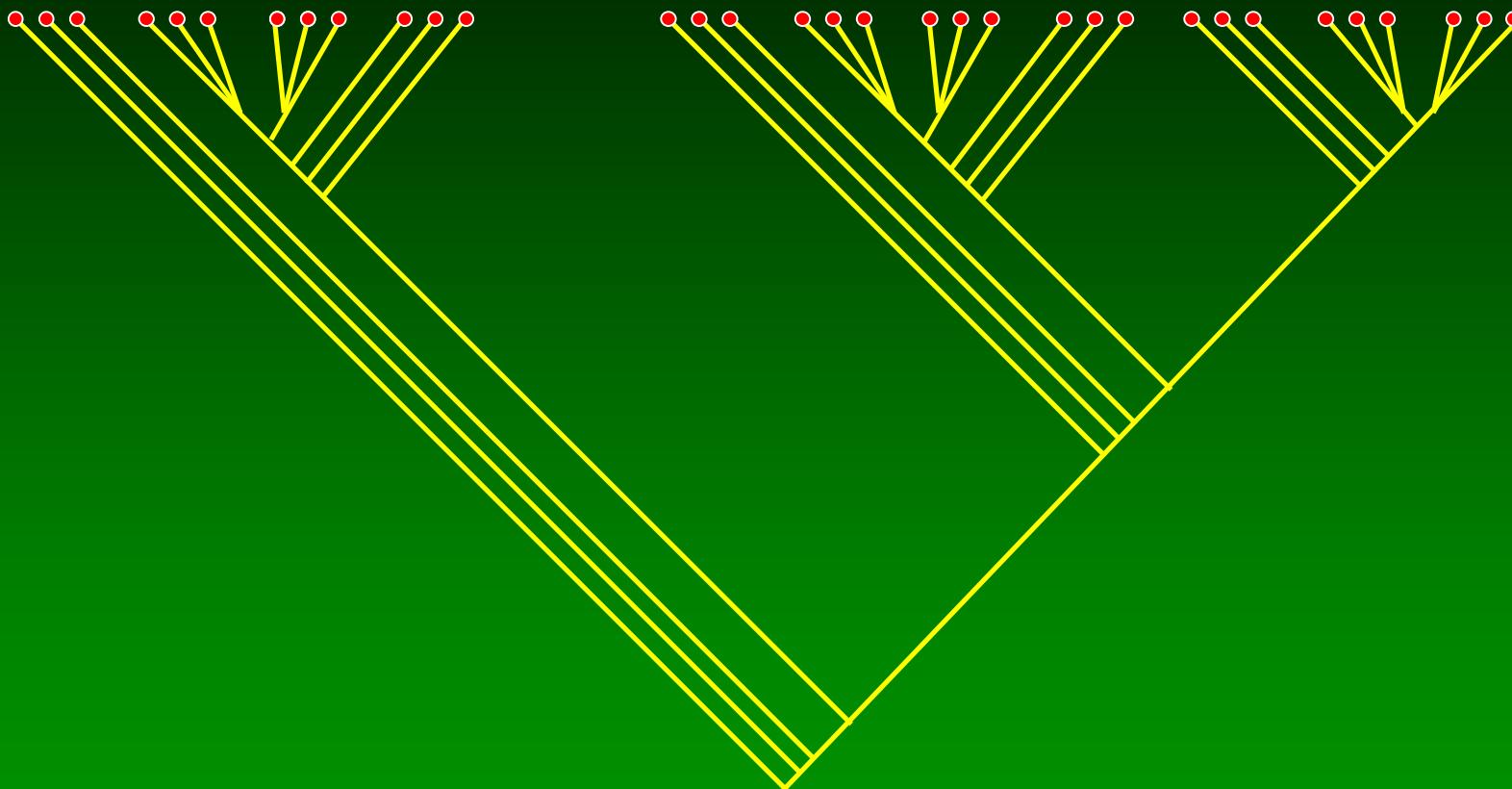

Monofyletické x Parafyletické x ~~Polyfyletické „taxony“~~

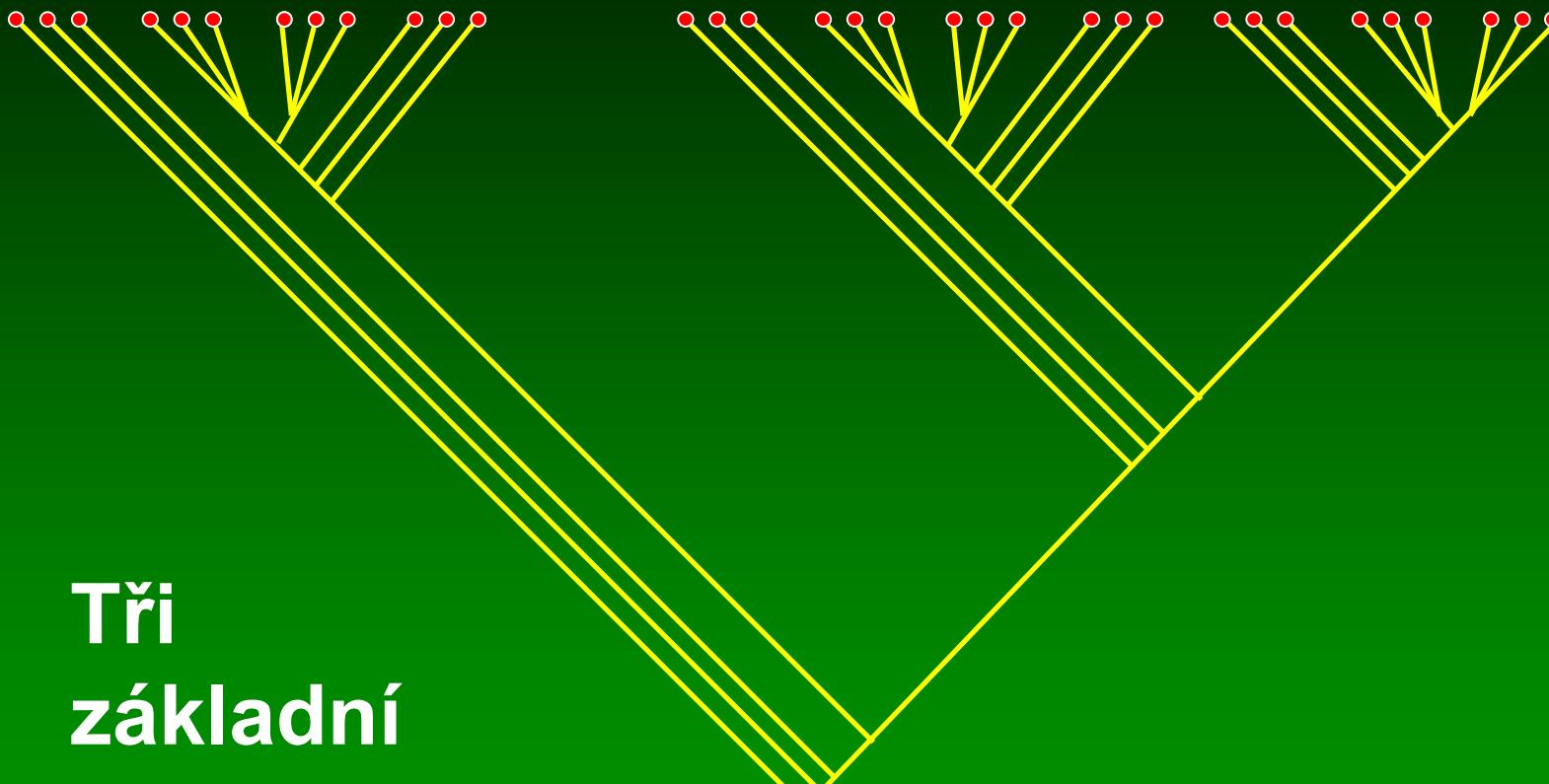
Polyfyletické taxony =

Monofyletické x Parafyletické x Polyfyletické „taxony“

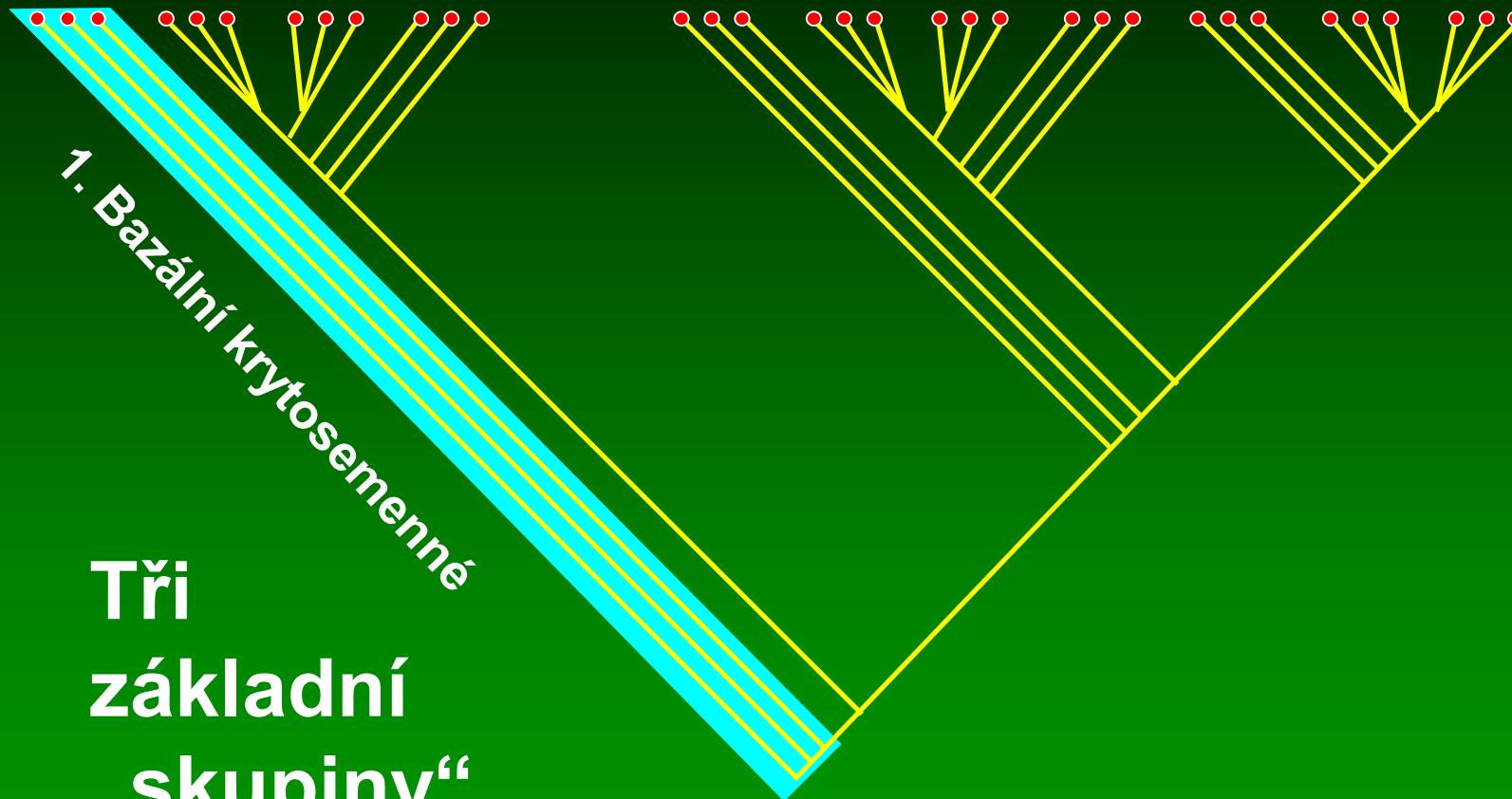
fylogeneze recentních krytosemenných

Tři
základní
„skupiny“

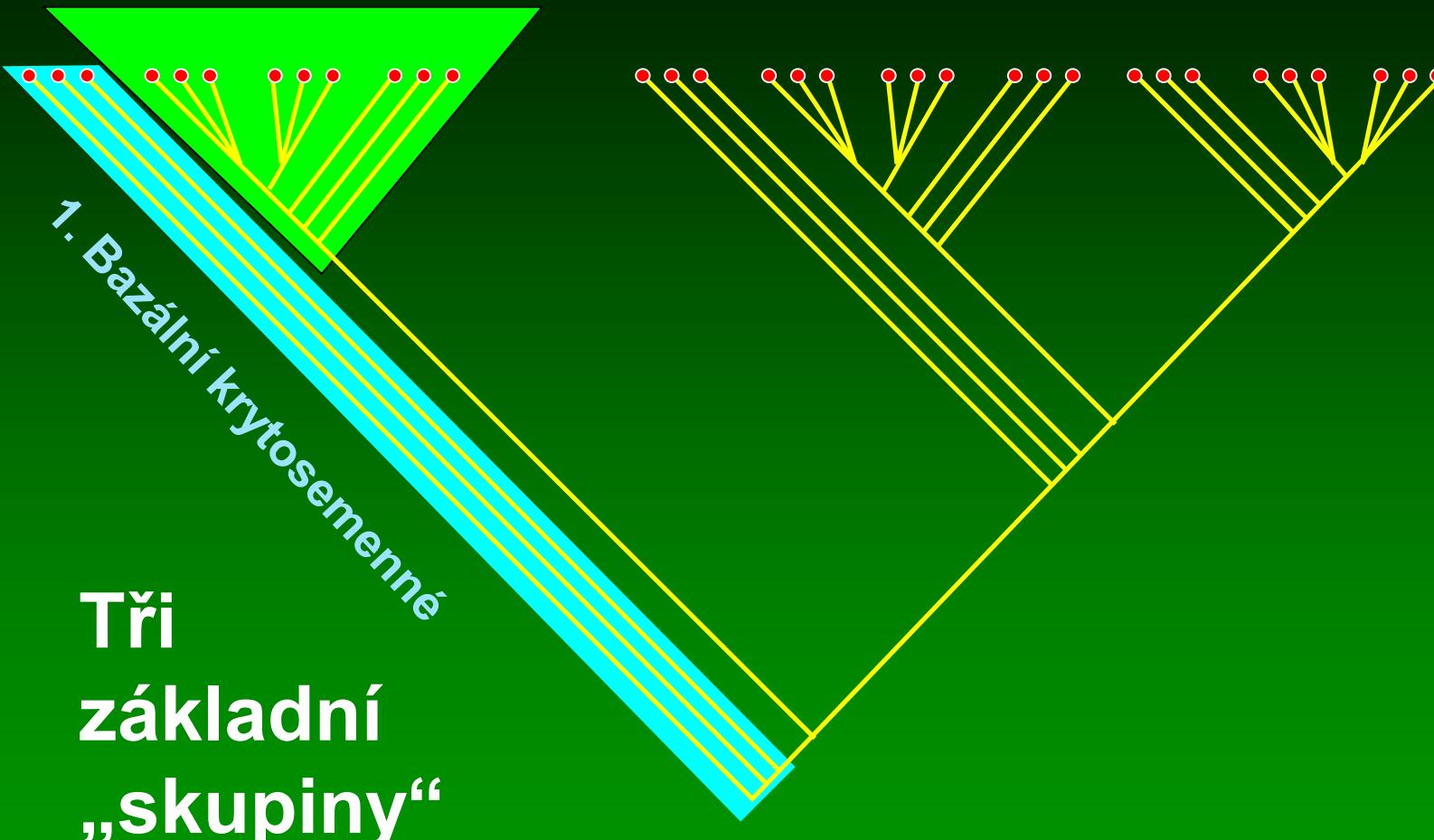
fylogeneze recentních krytosemenných

Tři
základní
„skupiny“

fylogeneze recentních krytosemenných

2. Jednoděložné

fylogeneze recentních krytosemenných

2. Jednoděložné

3. Dvouděložné

fylogeneze recentních krytosemenných

11 základních linií fylogeneze recentních krytosemenných

1. Bazální krytosemenné

2. Jednoděložné

3. Dvouděložné

Commelinidy

Liliidy

Bazální jednoděložné

Malvidy

Fabidy

Bazální dvouděložné

Rosidy

Bazální rosidy

Asteridy

Lamiidy

Campanulidy